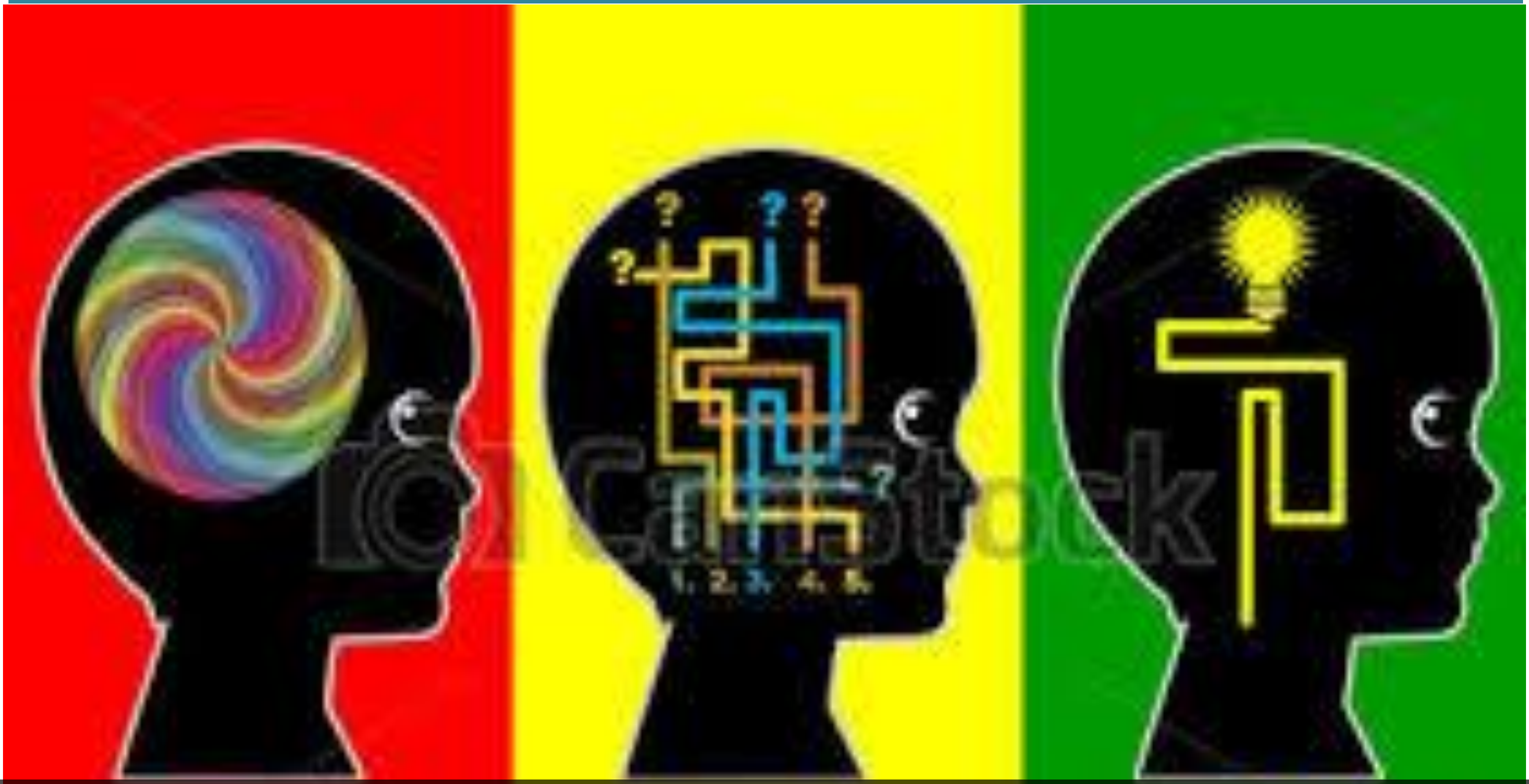

ផែនការបង្រៀនអំពីការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស សម្រាប់អំណានថ្នាក់ដំបូង

បង្កើតដោយ:

អង្គការសកម្មភាពសម្រាប់បឋមសិក្សានៅកម្ពុជា

ផ្តល់មូលនិធិដោយ:

អង្គការ All Children Reading

USAID FROM THE AMERICAN PEOPLE

World Vision Building a better world for children

Australian Aid

Kampuchean Action for Primary Education, Kampong Cham Town, Kampong Cham Province, #56 National Highway 7, Cambodia website: www.kapekh.org email: kape@kapekh.org

	មាតិកា	
១.	**សេចក្តីផ្តើម** ១.១ ទិដ្ឋភាពទូទៅ ១.២ គោលបំណង និងខ្លឹមសារសំខាន់ៗ ១.៣ ការអនុវត្តការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្សនៅកម្ពុជា	1
២.	**សេចក្តីណែនាំប្រើប្រាស់ឯកសារនេះ**	5
៣.	**ផែនការបង្រៀនសម្រាប់គ្រូឧទ្ទេស**	7
	ផ្នែកទី១: ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ប្រធានបទ ៣.១: គោលការណ៍មូលដ្ឋាន និងធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនឆ្លើយនឹងតម្រូវសិស្ស ប្រធានបទ ៣.២: ការប្រើប្រាស់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សដើម្បីកែលម្អផែនការបង្រៀន ប្រធានបទ ៣.៣: ការរៀបក្រុមសិស្ស និងហានិភ័យដែលត្រូវជៀសវាង	8 16 22
	ផ្នែកទី២: ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ប្រធានបទ ៣.៤: ការរៀបចំថ្នាក់រៀន ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា និងការធ្វើផែនការមេរៀន	28
	ផ្នែកទី៣: ការវាយតម្លៃថ្នាក់រៀន ប្រធានបទ ៣.៥: ការប្រើប្រាស់ស្តង់ដាអំណានដើម្បីលើកកម្ពស់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ប្រធានបទ ៣.៦: ការកត់ត្រាតាមដានសិស្សដើម្បីតម្លើងកម្រិត	34
	ផ្នែកទី៤: សម្ភារៈដើម្បីលើកកម្ពស់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ប្រធានបទ ៣.៧: សម្ភារៈសិក្សាតាមកម្រិតសមត្ថភាព/សម្ភារៈស្វ័យសិក្សា ប្រធានបទ ៣.៨: ការប្រើប្រាស់សៀវភៅអេឡិចត្រូនិចសម្រាប់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស	
៤	**ឯកសារចែកសម្រាប់សិក្ខាកាម**	45

	ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស	
១	ឯកសារចែក ៣.១.១: ការស្ទង់មតិសិក្ខាកាម	46
២	ឯកសារចែក ៣.១.២: គោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស	48
៣	ឯកសារចែក ៣.១.៣: និយមន័យពាក្យបច្ចេកទេសសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស	49
៤	ឯកសារចែក ៣.១.៤: អត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស	50
៥	ឯកសារចែក ៣.២.១: របៀបនៃការរៀន	52
៦	ឯកសារចែក ៣.២.២: ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស	57
៧	ឯកសារចែក ៣.២.៣: ការប្រើប្រាស់ករណីសិក្សាដើម្បីបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស	75
៨	ឯកសារចែក ៣.៣.១: ការបង្រៀនសិស្សដែលមានសមត្ថភាពមធ្យមនៅក្នុងថ្នាក់រៀន	77
៩	ឯកសារចែក ៣.៣.២: ករណីសិក្សា – ការកំណត់ស្លាកសិស្ស និងការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀន	78
១០	ឯកសារ ៣.៣.៣: សេចក្ដីសង្ខេបអំពីពាក្យ និងបញ្ញត្តិសំខាន់ៗក្នុងការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព	79
១១	ឯកសារចែក ៣.៣.៤: គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព	80
១២	ឯកសារចែក ៣.៣.៥: សេចក្ដៃណែនាំអំពីការរៀបចំក្រុមតាមកម្រិត	82
	ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន	
១៣	ឯកសារចែក ៣.៤.១: សេចក្ដីណែនាំអំពីការគ្រប់គ្រងពេលវេលា	86
១៤	ឯកសារចែក ៣.៤.២: ការស្វែងយល់ពីការរៀបចំថ្នាក់រៀនដែលអាចជួយជំរុញវិធីសាស្ត្របង្រៀន	89
១៥	ឯកសារចែក ៣.៤.៣: សេចក្ដីណែនាំអំពីការរៀបចំថ្នាក់រៀន	90

១៦	ឯកសារចែក ៣.៤.៤: គំរូប្លង់ថ្នាក់រៀន	**92**
១៧	ឯកសារចែក ៣.៤.៥: គំរូផែនការបង្រៀនបន្ថែម	**93**
១៨	ឯកសារចែក ៣.៤.៦: សកម្មភាព និងសម្ភារៈជាក់ស្តែងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជំនួយដល់របៀបរៀនផ្សេងៗ	**99**
	ការវាយតម្លៃថ្នាក់រៀន	
១៩	ឯកសារចែក ៣.៥.១: ការស្វែងយល់ពីមូលហេតុដែលយើងធ្វើការវាយតម្លៃ	**105**
២០	ឯកសារចែក ៣.៥.២ក: ការស្វែងយល់ពីបំណិនអានសំខាន់ៗ៥ដែលជំរុញឱ្យការអានមានភាពស្ទាត់ជំនាញ	**108**
២១	ឯកសារចែក ៣.៥.២ខ: ការសង្ខេបបំណិនភាសាដែគគ្រូបដណ្ដាប់នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដា	**111**
២២	ឯកសារចែក ៣.៥.៣: ការស្វែងយល់ពីទម្រង់នៃសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន	**113**
២៣	ឯកសារចែក៣.៥.៤: ការប្រើតេស្តវាយតម្លៃក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន	**115**
២៤	ឯកសារចែក ៣.៥.៥: បញ្ជីតាមដានសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម	**117**

១. សេចក្តីផ្តើម

១.១ ទិដ្ឋភាពទូទៅ

សេចក្តីទូទៅ៖ សៀវភៅនេះមានគោលបំណងជួយគ្រូឧទ្ទេសទាំងឡាយដែលកំពុងបម្រើការនៅក្នុងគម្រោងអភិវឌ្ឍអប់រំរបស់អង្គការ រដ្ឋាភិបាល ឬសាលារៀនឯកជនក្នុងការបំប៉នគ្រូបង្រៀនឱ្យចេះប្រើប្រាស់គោលការណ៍នៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្សក្នុងគោលបំណងកែលម្អលទ្ធផលសិក្សាសិស្ស ។ ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស តម្រូវឱ្យអ្នកអប់រំចេះកែសម្រួលការបង្រៀនរបស់ខ្លួនទៅតាមតម្រូវការបុគ្គលសិស្ស ឬក្រុមសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម ឬសិស្សដែលមានរបៀបរៀនផ្សេងៗគ្នា ។ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស កើតឡើងបន្ទាប់ពីមានការសង្កេតស្រាវជ្រាវញឹកញាប់ដែលបានរកឃើញថា សិស្សមានរបៀបរៀន ចំណាប់អារម្មណ៍ បញ្ហាផ្សេងៗគ្នា ហើយគ្រូបង្រៀនត្រូវកែសម្រួលការបង្រៀនរបស់ពួកគេទៅតាមតម្រូវការទាំងនេះ ដើម្បីសម្រេចឱ្យបានលទ្ធផលសិក្សាជាទីគាប់ចិត្ត ។ វិធីសាស្ត្រនេះ សមស្របទៅនឹងប្រព័ន្ធអប់រំរបស់ប្រទេសកម្ពុជាណាស់ ពីព្រោះគ្រូបង្រៀនជាញឹកញាប់ប្រើប្រាស់វិធីបង្រៀនតែមួយបែបនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ពោលគឺផ្អែកតែលើសៀវភៅសិក្សាគោលតែមួយមុខ ។

ការពិភាក្សាពីការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្សនៅក្នុងឯកសារនេះផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើការបង្រៀនអំណានថ្នាក់ដំបូងសម្រាប់សិស្សនៅបឋមសិក្សា និងរបៀបដែលគ្រូបង្រៀនអាចរៀបចំថ្នាក់រៀនឡើងវិញ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងរបៀបរៀនដើម្បីកែលម្អលទ្ធផលសិក្សារបស់កុមារនៅបឋមសិក្សាថ្នាក់ដំបូង ។

ក្រុមគោលដៅ៖ ក្រុមគោលដៅដែលបានរៀបរាប់ក្នុងឯកសារនេះគឺគ្រូបង្រៀន

នៅបឋមសិក្សាដែលកំពុងបង្រៀនសិស្សថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ។ ទោះបីយ៉ាងណា ខ្លឹមសារក្នុងកម្មវិធីបំប៉ននេះអាចកែសម្រួលបានយ៉ាងងាយស្រួលឱ្យស្របទៅនឹងគ្រូបង្រៀនដែលបង្រៀននៅកម្រិតថ្នាក់ផ្សេងៗទៀតផងដែរ ។ ឯកសារនេះមានគោលបំណងជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យចេះឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់កុមារតូចៗគ្រប់កម្រិតសមត្ថភាព បើទោះជាពួកគេមិនសូវចេះ មានសមត្ថភាពមធ្យម ឬពូកែខ្លាំងក៏ដោយ ។

១.២ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃឯកសារនេះ

គោលបំណង៖ ឯកសារនេះផលិតឡើងជាប្រភេទឯកសារសម្រាប់គ្រូឧទ្ទេសដើម្បីជួយដល់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាឱ្យចេះវិធីសាស្ត្របង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ដើម្បីឈានទៅការកែលម្អលទ្ធផលសិក្សាសិស្សគ្រប់មុខវិជ្ជា ប៉ុន្តែផ្តោតជាពិសេសលើអំណាន ។

ខ្លឹមសារពាក់ព័ន្ធ៖ ខ្លឹមសារក្នុងឯកសារនេះរៀបចំឡើងដើម្បីឱ្យសម្រេចបាននូវលទ្ធផលទាំងឡាយខាងក្រោម៖

- ការជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យយល់ដឹងពីគោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ។
- ការជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យចេះចាត់ថែង និងរៀបចំក្រុមសិស្សតាមវិធីមួយខុសពី "ការកំណត់ស្លាក" និង "ការមាក់ងាយ" ព្រមទាំងដាក់កិច្ចការសិស្សប្រកបដោយភាពបត់បែនដែលនាំទៅការរៀបចំក្រុមសិស្សបានងាយស្រួល ។
- ការផ្តល់វិធីសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសជាក់ស្តែងមួយចំនួនក្នុងការជំរុញការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ទៅក្នុងថ្នាក់រៀនប្រទេសកម្ពុជា ដោយផ្តោតជាពិសេសទៅលើតួនាទីនៃការវាយតម្លៃ និងការប្រើប្រាស់ស្តង់ដាអំណានសម្រាប់ការវាយតម្លៃនេះ ។
- ការជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យយល់ពីគោលការណ៍ជាក់ស្តែងលើការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលជួយសម្រួលដល់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស រួមមានការ

គ្រប់គ្រងពេលវេលា ការធ្វើផែនការមេរៀន និងការរៀបចំទិដ្ឋភាពថ្នាក់រៀនជាក់ស្តែង ។

- ការផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំដល់គ្រូបង្រៀនឱ្យចេះប្រើប្រាស់សម្ភារៈកម្មវិធីសិក្សារួមមាន សៀវភៅតាមអេឡិចត្រូនិចតាមកម្រិតសមត្ថភាព និងសម្ភារៈផ្សេងៗទៀតដើម្បីបំពេញបន្ថែមដល់ការប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សាគោល ។
- ការបង្កើតប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស និងកំណត់ត្រាតាមដាន ដូច្នេះសិស្សទាំងអស់ត្រូវបានតាមដានគ្រប់ដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ ។
- ការផ្តល់នូវបញ្ជីកិច្ចការជាក់ស្តែងដល់គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលារៀនសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅពេលត្រឡប់ពីសិក្ខាសាលាទៅកាន់សាលារៀនវិញ ។

១.៣ ការអនុវត្តការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្សក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ការអនុវត្តគោលការណ៍បង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ទាមទារឱ្យគ្រូបង្រៀនមានទាំងជំនាញ និងទេពកោសល្យ ។ ការអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពគឺនៅមានបញ្ហាប្រឈម សូម្បីតែគ្រូបង្រៀននៅក្នុងប្រទេសអភិវឌ្ឍក៏ដោយ ។ ដូច្នោះ អ្នកប្រើប្រាស់ឯកសារនេះត្រូវពិចារណាអំពីបរិបទអប់រំ ដែលពួកគេចង់កែលម្អ ។ បរិបទដែលមាន គណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀនខ្លាំងពូកែ ផលធៀបសិស្សគ្រូសមស្រប មានសម្ភារៈនិងធនធានអប់រំគ្រប់គ្រាន់ នឹងក្លាយជាបរិស្ថានសមស្របបំផុតមួយសម្រាប់កសាងសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនឱ្យទទួលបានជោគជ័យ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ជាក់ស្តែងសាលារៀនជាច្រើន ពុំទាន់មានបុរេលក្ខខណ្ឌដើម្បីបម្រើដល់ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្រ្តនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៅឡើយ ។ *ដូច្នោះ វាទាមទារឱ្យគ្រូបង្រៀនចេះជ្រើសរើសសកម្មភាពក្នុងកម្រិតណាមួយយកមកអនុវត្តជាចាំបាច់ ។*

ការអនុវត្តឯកសារនេះត្រូវធ្វើទៅតាមបរិបទដែលស្របទៅនឹងទស្សនវិជ្ជាអភិវឌ្ឍមួយដែលគេ

ហៅថា *ការអភិវឌ្ឍពហុវិធី/ផ្លូវ* ដែលក្នុងនោះសាលារៀនដែលទទួលបានធនធានបញ្ចូលច្រើនតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួននឹងមានសក្តានុពលក្នុងការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រទាំងនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។ វិធីសាស្ត្រនេះ នឹងជំរុញឱ្យប្រទេសកម្ពុជាសម្រេចបាននូវស្តង់ដាសិក្សាកម្រិតអតិបរមានៅក្នុងសាលារៀនមួយចំនួន ខណៈដែលសាលារៀនមួយចំនួនទៀតអាចអនុវត្តតាមស្តង់ដាកម្រិតអប្បរមា ។

២. សេចក្តីណែនាំប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះ

ឯកសារនេះប្រើប្រាស់រូបសញ្ញាមួយចំនួនខាងក្រោមដើម្បីឱ្យវាមានលក្ខណៈងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ដល់គ្រូឧទ្ទេស ។ សញ្ញាទាំងនេះ បង្ហាញភ្លាមៗនូវប្រភេទសកម្មភាពដែលត្រូវប្រើប្រាស់ជាមួយសិក្ខាកាមទៅតាមជំហាននីមួយៗក្នុងផែនការបង្រៀន ។

ម៉ោងកំណត់សម្រាប់មេរៀន

ការរៀបចំមុនការបំប៉ន: រូបសញ្ញានេះផ្តល់នូវព័ត៌មានពីរបៀបរៀបចំទីកន្លែងបំប៉នសម្រាប់សកម្មភាពសិក្សា ។ វាក៏ផ្តល់នូវសំណូមពរផ្សេងៗពីរបៀបរៀបចំសម្ភារៈសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព ។

សម្ភារៈត្រូវការ: រូបសញ្ញានេះបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពទូទៅពីសម្ភារៈត្រូវការចាំបាច់ ។ ជាទូទៅរូបសញ្ញានេះសម្គាល់ពីសម្ភារៈចាំបាច់មូលដ្ឋានដូចជាប៊ិក ឬក្រដាស ។ សម្ភារៈផ្សេងៗទៀតមានជាប្រភេទឯកសារចែកដែលមានភ្ជាប់នឹងឯកសារបំប៉ននេះ ។ ជួនកាលគ្រូឧទ្ទេសត្រូវបង្កើតសម្ភារៈទាំងនេះបន្ថែមជាពីរច្បាប់ ។

លទ្ធផលសិក្សា: រូបសញ្ញានេះផ្តល់នូវឃ្លាខ្លឹមសារដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាន និងត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃនៅចុងបញ្ចប់ផែនការបង្រៀន ។

រូបសញ្ញាអំពីជំហាន និងដំណើរការ

ផ្នែកទី៣នៃឯកសារនេះផ្តល់នូវផែនការបង្រៀនអំពីរបៀបបំប៉នគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាដែលត្រូវអនុវត្តបច្ចេកទេសនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស នៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។ រូបសញ្ញាខាងក្រោមត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ណែនាំផែនការបំប៉នជាក់ស្តែង ។ រូបសញ្ញាទាំងនេះនឹងប្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលភ្លាមៗពីប្រភេទសកម្មភាពដែលគ្រោងទុកនៅក្នុងផែនការបង្រៀន ។ ផ្នែកនេះក៏ផ្តល់នូវសកម្មភាព សំណួរបំផុស ឧទាហរណ៍បញ្ជាក់បន្ថែមលើលំហាត់ និងកិច្ចការបន្ថែម ។ គ្រូឧទ្ទេសអាចមើលឃើញយ៉ាងងាយស្រួលអំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើតាមរយៈរូបសញ្ញាទាំងនេះ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូឧទ្ទេសត្រូវអានមេរៀនទាំងមូលឱ្យបានច្បាស់ជាមុនសិន ជាពិសេសនៅពេល

ប្រើប្រាស់លើកដំបូង ។

ការធ្វើសកម្មភាព: រូបសញ្ញានេះចង្អុលបង្ហាញថា អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធ្វើសកម្មភាពជាក់ស្តែងដូចជា ផ្តល់ឯកសារចែក រៀបចំតុឡើងវិញ ចាត់ចែងក្រុម ។ល។

ការសួរសំណួរ: រូបសញ្ញានេះប្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសួរសំណួរគន្លឹះដល់សិក្ខាកាមដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃសកម្មភាព ឬការពិភាក្សា ។

ការពិភាក្សា: រូបសញ្ញានេះបង្ហាញថា អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវដឹកនាំការពិភាក្សា ឬ អនុញ្ញាតឱ្យសិក្ខាកាមពិភាក្សាអ្វីមួយក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ ។

កិច្ចការសំណេរ: រូបសញ្ញានេះប្រាប់ថា សិក្ខាកាមត្រូវសរសេរអ្វីមួយនៅលើក្រដាសផ្ទាំង បំពេញលំហាត់ ឬធ្វើកិច្ចការសំណេរផ្សេងៗ ។

សេចក្តីពន្យល់: រូបសញ្ញានេះចង្អុលបង្ហាញថា អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវពន្យល់អ្វីមួយទៅសិក្ខាកាម ។

៣. ផែនការបំប៉ន

ផែនការបង្រៀន និងសម្ភារៈសម្រាប់គ្រូឧទ្ទេស

ផ្នែកទី១៖ ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

មេរៀន ៣.១ គោលការណ៍មូលដ្ឋាន និងធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

ចំនួនម៉ោងបង្រៀន: ៩០ នាទី

ការរៀបចំរបស់គ្រូឧទ្ទេស:

- សរសេរលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀនលើក្រដាសផ្ទាំងដើម្បីចាប់ផ្តើមមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.១.១: *ការស្ទង់មតិសិក្ខាកាម*[1]
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.១.២: *គោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.១.៣: *និយមន័យនៃពាក្យបច្ចេកទេសសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលប្រើប្រាស់ជាទូទៅក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.១.៤: *អត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស*
- រៀបចំបណ្ណអ៊ុត ត្រូវ-ខុស សម្រាប់សកម្មភាពក្រុម

ធនធាន/សម្ភារៈ:

- ក្រដាសផ្ទាំង ហ្វឺតបារ
- ក្រដាសផ្ទាំងដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀន
- ឯកសារចែក ៣.១.១: ការស្ទង់មតិសិក្ខាកាម
- ឯកសារចែក ៣.១.២: គោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹង

[1] ការស្ទង់មតិនេះអាចធ្វើបែបអេឡិចត្រូនិចក៏បាន បើសិនជាមានថាប្លេតគ្រប់គ្រាន់

តម្រូវការសិស្ស

- ឯកសារចែក ៣.១.៣: និយមន័យនៃពាក្យបច្ចេកទេសសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលប្រើប្រាស់ជាទូទៅក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស
- ឯកសារចែក ៣.១.៤: អត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស
- បណ្ណអ៊ុត ត្រូវ-ខុស (មួយឈុត សម្រាប់មួយក្រុម)
- ថាប្លេត (បើសិនជាកម្រងសំណួរត្រូវបានធ្វើជាអេឡិចត្រូនិច)

លទ្ធផលសិក្សា:

- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ជាពិសេសទំនាក់ទំនងរវាងការវាយតម្លៃសិស្ស និងនិងការបង្រៀន
- សិក្ខាកាមអាច**កំណត់និយមន័យ**ពាក្យសំខាន់ៗដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ដូចជា ភាពខ្លាំង តម្រូវការ ចំណូលចិត្ត ចំណាប់អារម្មណ៍ ។ល។
- សិក្ខាកាមអាច**បង្ហាញភាពខុសគ្នា**រវាងបញ្ញតសំខាន់ៗដែលមានអត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវទាក់ទងនឹងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស។

ជំហានក្នុងការបំប៉ន

លទ្ធផលសិក្សា

សូមបិតក្រដាសផ្ទាំងនៅលើក្តារខៀនដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀន ។ ពន្យល់ពីលទ្ធផលសិក្សាទាំងនោះ និងបញ្ជាក់ថានេះគឺជាអ្វីដែលសិក្ខាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀននេះ ។

ការស្វែងរកអ្វីដែលសិក្ខាកាមដឹងអំពីការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

សូមហុចទម្រង់ស្ទង់មតិឱ្យសិក្ខាកាម (ឯកសារចែក ៣.១.១) និងពន្យល់ថាឯកសារនេះនឹងជួយគ្រូឧទ្ទេសយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ពីមតិយោបល់របស់សិក្ខាកាមទាក់ទងនឹងគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្ស និងរបៀបដែលពួកគេបង្រៀនជាទូទៅ ។

ឱ្យសិក្ខាកាមពិនិត្យសំណួរទាំង៦នៅក្នុងទម្រង់ស្ទង់មតិ រួចឆ្លើយ ។ ផ្តល់ពេលឱ្យសិក្ខាកាមប្រហែល១០នាទីដើម្បីបំពេញទម្រង់ស្ទង់មតិនេះ ។

សម្គាល់: *បើសិនទម្រង់ស្ទង់មតិនេះត្រូវបានធ្វើជាអេឡិចត្រូនិច នោះអ្នកសម្របសម្រួលអាចផ្តល់ចម្លើយភ្លាមដោយបញ្ចាំងតាម LCD ។ បើសិនជាមិនមាន សុំឱ្យអ្នកជំនួយការវិភាគលទ្ធផលទាំងនេះ រួចហើយបង្ហាញប្រាប់សិក្ខាកាមនៅចុងបញ្ចប់សិក្ខាសាលា ។*

ពេលសិក្ខាកាមបំពេញទម្រង់ស្ទង់មតិចប់ សូមដឹកនាំការពិភាក្សាដោយត្រួតពិនិត្យសំណួរ និងចម្លើយនីមួយៗ ។ សូមបើកចំហរឱ្យមានការផ្តល់យោបល់ចំពោះចម្លើយក្នុងពេលណាមួយបន្ថែមទៀតក្នុងកំឡុងពេលសិក្ខាសាលារហូតដល់ចប់ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវចេះ ប្រើប្រាស់សំណួរ និងចម្លើយរបស់សិក្ខាកាម សម្រាប់ធ្វើការពិភាក្សាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ។

និយមន័យមូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស និងរបៀបដែលវដ្តដំណើរការ

ចាប់ផ្តើមការពិភាក្សាពាក់ព័ន្ធនិយមន័យនៃ*ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស* និងរបៀបដែលវាដំណើរការបែបជាវដ្ត ។ ផ្តល់ឯកសារឯកសារចែក ៣.១.២ *គោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស* ។ ចំណុចសំខាន់ៗដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវលើកឡើងរួមមាន៖

- ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្សមានដំណើរការបែបជាវដ្ត ។
- វដ្តចាប់ផ្តើមពីសិស្ស – ពោលគឺគ្រូបង្រៀនត្រូវស្គាល់សិស្សជាមុនសិន
- យើងស្គាល់សិស្សមិនមែនតាមរយៈតែការធ្វើតេស្តមួយមុខប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែតាមការសង្កេតពី *ភាពត្រៀមជាស្រេច* ដើម្បីរៀនបញ្ញត្តិ និងបំណិនថ្មីៗ

ចំណាប់អារម្មណ៍ និង *ចំណូលចិត្ត* ។

- តើយើងត្រូវស្គាល់អ្វីខ្លះអំពីសិស្សរបស់យើង?
  - ស្គាល់អំពី ភាពខ្លាំង និងតម្រូវការរបស់សិស្ស
    ឧទា. អាចអានបានស្ទាត់ ប៉ុន្តែយល់ដឹងតិចតួច ស្គាល់តួអក្សរ ប៉ុន្តែពិបាកអានពាក្យ ។ល។
  - ស្គាល់ពី ភាពត្រៀមជាស្រេច របស់សិស្សដើម្បីរៀនបញ្ញត្តិថ្មីៗ
    ឧទា. សិស្សអាចខ្មាសអៀនក្នុងការអានល្បះឱ្យឮៗ ប៉ុន្តែមានចំណូលចិត្តក្នុងការអានស្ងាត់ៗ អាចអានបានពាក្យមួយព្យាង្គ ប៉ុន្តែមិនទាន់អានបានពាក្យដែលមានច្រើនព្យាង្គ សិស្សងាយនឹងបាក់ទឹកចិត្ត និងខ្មាសអៀន ។ល។
  - ស្គាល់ពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស
    ឧទា. ចូលចិត្តអានរឿងអំពីសត្វ រីករាយក្នុងការសរសេរ ចូលចិត្តអានកំណាព្យ និងចម្រៀង ។ល។
  - ស្គាល់ពីចំណូលចិត្តរបស់សិស្ស
    ឧទា. ចូលចិត្តធ្វើការម្នាក់ឯង ចូលចិត្តធ្វើការជាដៃគូ ឬក្រុម ចូលចិត្តធ្វើអ្វីមួយដោយការចាប់កាន់ផ្ទាល់ដៃ
- ប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនខុសៗគ្នាដើម្បីសម្របសម្រួលការបង្រៀនរបស់ខ្លួនទៅតាមអ្វីដែលបានស្គាល់ពីសិស្ស ។ នេះជាចំណុចមួយដែលយើងត្រូវពិភាក្សាលម្អិតបន្ថែមនៅពេលក្រោយ ។
- ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស មិនមែនមានន័យថាជាការបង្រៀនផ្តោតលើបុគ្គលសិស្សនោះទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីមួយដែលយើងបានប្តូរការបង្រៀនទៅជាការបង្រៀនសម្រាប់ក្រុមសិស្ស ក្នុងខណៈពេលណាមួយ ។

ការរៀនអំពីពាក្យសំខាន់ៗដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

ក្នុងពេលពិភាក្សាខាងលើ អាចមានពាក្យមួយចំនួនហាក់ដូចជាថ្មីសម្រាប់សិក្ខា

កាម ប៉ុន្តែវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលសិក្ខាកាមត្រូវយល់ដឹងក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ។ ពាក្យទាំងនេះរួមមាន៖

ភាពខ្លាំង តម្រូវការ ភាពត្រៀមជាស្រេច ចំណាប់អារម្មណ៍ និងចំណូលចិត្ត

ដើម្បីឱ្យសិក្ខាកាមយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ សូមផ្តល់ឯកសារចែក ៣.១.៣: *និយមន័យពាក្យបច្ចេកទេសសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលប្រើប្រាស់ទូទៅនៅក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស* ។ ត្រួតពិនិត្យនិយមន័យពាក្យនីមួយៗដោយផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើឧទាហរណ៍ដែលបានផ្តល់ជូន ។

<u>សកម្មភាពក្រុម</u>: បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលគួរព្យាយាមពង្រឹងការយល់ដឹងសេចក្តីពន្យល់ខាងលើតាមរយៈសកម្មភាពក្រុមដែលតម្រូវឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើព្យុះគំនិតរកឧទាហរណ៍ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ពាក្យនីមួយៗខាងលើ ។ អ្នកសម្របសម្របអាចឱ្យក្រុមមួយ ពិភាក្សាលើពាក្យមួយ ហើយក្រុមផ្សេងទៀតពិភាក្សាលើពាក្យផ្សេង ។ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកសម្របសម្រួលអាចឱ្យក្រុមទាំងអស់ធ្វើព្យុះគំនិតរកឧទាហរណ៍យ៉ាងតិចឱ្យបាន៥សម្រាប់ពាក្យនីមួយៗ ។ សូមផ្តល់ឧទាហរណ៍មួយរួមគ្នាសម្រាប់ពាក្យនីមួយៗមុននឹងអនុញ្ញាតបន្តកិច្ចការនេះ ។ សូមប្រើតារាងខាងក្រោម (ដោយមានឧទាហរណ៍គម្រូមួយចំនួន) ដើម្បីសរសេរចម្លើយចូល៖

ពាក្យ	ឧទាហរណ៍
ភាពខ្លាំង	• ការស្គាល់តួអក្សរបានច្បាស់ • ការសរសេរបានស្អាត • ការអានស្ទាត់ • ការអានយល់បានល្អ • បំណិនបកស្រាយ/អានពាក្យបានល្អ • ការសរសេរកំណាព្យ • បំណិនស្តាប់បានល្អ
តម្រូវការ	• ការកែលម្អការស្គាល់ព្យញ្ជនៈ • ការកែលម្អការស្គាល់ស្រៈ

	• ការកែលម្អបំណិនបកស្រាយ/អានពាក្យ • ការកែលម្អសមត្ថភាពឱ្យចេះអនុវត្តតាមសេចក្ដីណែនាំរបស់គ្រូ • ការកែលម្អសមត្ថភាពឱ្យចេះអានស្ទាត់ និងមានទំនុកចិត្ត • ការកែលម្អសមត្ថភាពយល់ដឹងអ្វីដែលបានអាន
ភាពត្រៀមជាស្រេច	• អាចអានពាក្យមួយៗបាន ប៉ុន្តែលំបាកនៅពេលអានជាល្បះ • អាចអានពាក្យមួយព្យាង្គ ប៉ុន្តែមិនអាចអានពាក្យដែលមានច្រើនព្យាង្គ • អាចអានបានស្ទាត់ ប៉ុន្តែមិនសូវមានបំណិនអានដោយយល់ន័យ • ស្គាល់តួអក្សរ ប៉ុន្តែមិនការលំបាកក្នុងការបកស្រាយ/អានចេញជាពាក្យ • ស្គាល់តួអក្សរ ប៉ុន្តែមិនទាន់ស្គាល់ពីភាពខុសគ្នានៃតួអក្សរពួក អ និង អ៊ • អាចសរសេរល្បះបាន ប៉ុន្តែមិនទាន់ចេះសរសេរចេញជាតែងសេចក្ដី • អាចសរសេរពាក្យបាន ប៉ុន្តែមិនទាន់អាចសរសេរតាមអានបាន
ចំណាប់អារម្មណ៍ (ពោលគឺ អ្វីដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍)	• ចាប់អារម្មណ៍កំណាព្យ • ចាប់អារម្មណ៍រឿងអំពីសត្វ • ចាប់អារម្មណ៍ចូលចិត្តរឿងអំពីអតីតកាល និងរឿងប្រជាប្រិយ • ចាប់អារម្មណ៍សៀវភៅដែលមានរូបភាពច្រើន • ចាប់អារម្មណ៍ច្រៀងចំរៀង • ចាប់អារម្មណ៍និពន្ធរឿង • ចាប់អារម្មណ៍ល្បែងដោះប្រស្នា និងពាក្យ • ចាប់អារម្មណ៍និទានរឿង
ចំណូលចិត្ត (ពោលគឺ របៀបដែលសិស្សចូលចិត្តរៀន)	• ចូលចិត្តរៀនជាបុគ្គល • ចូលចិត្តធ្វើការជាដៃគូ • ចូលចិត្តធ្វើការជាក្រុម • ចូលចិត្តធ្វើកិច្ចការដែលប្រើដៃចាប់កាន់ (ឧទា. បណ្ណពាក្យ) • ចូលចិត្តអានស្ងាត់ ជាជាងអានឮ • ចូលចិត្តអានឮ ជាជាងអានស្ងាត់ • ចូលចិត្តរៀនតាមការស្ដាប់ • ចូលចិត្តរៀននៅកន្លែងណាដែលមានពណ៌ និងរូបភាពច្រើន

ផ្តល់ពេលឱ្យសិក្ខាកាម១៥នាទី ដើម្បីធ្វើព្យុះគំនិតរកចម្លើយរបស់ពួកគេ និងសរសេរនៅលើក្រដាសផ្ទាំង ។

គ្រូតពិនិត្យចម្លើយក្រុមនីមួយៗជាក្រុមធំ និងពិភាក្សា/កែតម្រូវតាមការចាំបាច់ ។

ការយល់ដឹងពីអត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.១.៤ *អត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស* ។ សូមពន្យល់ឱ្យបានលម្អិតពីសេចក្តីថ្លែងនីមួយៗនៅក្នុងឯកសារចែកដោយផ្តោតទៅលើការយល់ខុសមួយចំនួនអំពីការបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្ស (ឧទា. ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស គឺជាការបង្រៀនបែបលក្ខណៈជាបុគ្គល ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស គឺមានន័យថាជាការឱ្យសិស្សធ្វើការជាក្រុមថេរ ។ល។

<u>សកម្មភាពក្រុម</u>: ឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើកិច្ចការនេះដោយរៀបសេចក្តីថ្លែងអំពីការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ដោយចំណាត់ថ្នាក់ខុស ឬត្រូវ ។ សូមផ្តល់សេចក្តីថ្លែងដែលបានអ៊ុតមួយឈុត ទៅក្រុមនីមួយៗ ហើយឱ្យពួកគេធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សេចក្តីថ្លែងទាំងនោះ ។ សូមប្រើប្រាស់តារាងខាងក្រោមរដើម្បីរៀបសេចក្តីថ្លែងទាំងនេះ៖

<u>សេចក្តីថ្លែងទី១</u>: ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស មានន័យថាជាការបង្រៀនសិស្សបែបបុគ្គល ។

<u>សេចក្តីថ្លែងទី២</u>: ក្រុមសិស្សត្រូវផ្លាស់ប្តូរជានិច្ចដោយអាស្រ័យលើកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើ ។

<u>សេចក្តីថ្លែងទី៣</u>: សិស្សដែលមានតម្រូវការច្រើនជាង ធ្វើតេស្តដែលមានភាពងាយស្រួលជាង

<u>សេចក្តីថ្លែងទី៤</u>: គ្រូបង្រៀនរៀបចំកិច្ចការច្រើនដែលជំរុញឱ្យសិស្សទទួលបានសមត្ថភាពដូចគ្នា ហើយឱ្យសិស្សធ្វើកិច្ចការផ្អែកតាមចំណូលចិត្ត និងភាពត្រៀមជាស្រេចរបស់

ពួកគេ ។

<u>សេចក្តីថ្លែងទី៥</u>: បរិស្ថានសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀនធ្វើឡើងមិនមានរចនាសម្ព័ន្ធ ដោយគ្មានច្បាប់វិន័យ ឬទម្លាប់ក្នុងការអនុវត្ត ។

<u>សេចក្តីថ្លែងទី៦</u>: គ្រូបង្រៀនលើកទឹកចិត្តសិស្សដោយផ្តល់ជម្រើសដល់ពួកគេទាក់ទងនឹងអ្វីដែលពួកគេរៀន ។

<u>សេចក្តីថ្លែងទី៧</u>: គ្រូបង្រៀនត្រូវស្គាល់ពីរបៀបដែលសិស្សចូលចិត្តរៀន និងអ្វីដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍ ។.

<u>សេចក្តីថ្លែងទី៨</u>: គ្រូបង្រៀនគួរជួបជាមួយសិស្សឱ្យបានញឹកញាប់ និងជាបុគ្គលដើម្បីស្វែងយល់ពីរបៀបដែលពួកគេរៀន និងតម្រូវការរបស់ពួកគេ ។

សេចក្តីថ្លែងដែល ត្រូវ	សេចក្តីថ្លែងដែល ខុស
• ??? • ??? • ??? • ???	• ??? • ??? • ??? • ???

នៅពេលសិក្ខាកាមបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សេចក្តីថ្លែង សូមគ្រូតពិនិត្យរួមគ្នាជាក្រុមធំ និងធ្វើការបញ្ជាក់/ពន្យល់បន្ថែមតាមការចាំបាច់ ។

មេរៀន ៣.២ ការប្រើប្រាស់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សដើម្បីកែលម្អផែនការបង្រៀន

ម៉ោងកំណត់: ៩០នាទី

ការរៀបចំរបស់គ្រូឧទ្ទេស:

- សរសេរលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀននៅលើក្រដាសផ្ទាំងដើម្បីចាប់ផ្តើមមេរៀន ។
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.២.១: *របៀបរៀនរបស់សិស្ស*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.២.២: *ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.២.៣: *ករណីសិក្សាដើម្បីបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស*
- ថតចម្លងតេស្តអំពី *របៀបរៀនរបស់សិស្ស* (បើសិនជាអ្នកសម្របសម្រួលសម្រេចចិត្តមិនធ្វើតាមអេឡិចត្រូនិច)

ធនធាន/សម្ភារ:

- ក្រដាសផ្ទាំង ហ្វឺតបារ
- ក្រដាសផ្ទាំងដែលសង្ខេបអំពីលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀន
- ឯកសារចែក ៣.២.១: របៀបរៀនរបស់សិស្ស
- ឯកសារចែក ៣.២.២: ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស
- ឯកសារចែក ៣.២.៣: ករណីសិក្សាដើម្បីបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស
- ថាប្លេត (បើសិនជារបៀបរៀនរបស់សិស្សត្រូវបានធ្វើតាមអេឡិចត្រូនិច – សូមមើលតំណភ្ជាប់ខាងក្រោម៖

  ភាសាអង់គ្លេស: ។

  ភាសាខ្មែរ: http://kapekh.org/?p=whatwedo&id=21&l=Khmer#learningstyle

លទ្ធផលសិក្សា:

- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីភាពខុសគ្នានៃសិស្សទាក់ទងនឹងរបៀបរៀន ចំណាប់អារម្មណ៍ ភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយ ។
- សិក្ខាកាមអាច**កំណត់**ពីរបៀបរៀនផ្សេងៗ តាមរយៈករណីសិក្សាខ្លីមួយក្នុងឯកសារ ៣.២.១ ។
- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស ។
- សិក្ខាកាមអាចផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានដែលមានក្នុងករណីសិក្សាអំពីសិស្សម្នាក់ទៅជាប្រវត្តិទិន្នន័យដែលពិពណ៌នាពីសិស្សនោះ ដោយប្រើប្រាស់ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សក្នុងឯកសារ ៣.២.២ ។

ជំហាននៃការបំប៉ន

លទ្ធផលសិក្សា

បិតក្រដាសផ្ទាំងនៅលើក្តារខៀនដែលសង្ខេបអំពីលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀន ។ សូមពន្យល់លទ្ធផលសិក្សា និងបញ្ជាក់ថា នេះគឺជាអ្វីមួយដែលសិក្ខាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន ។

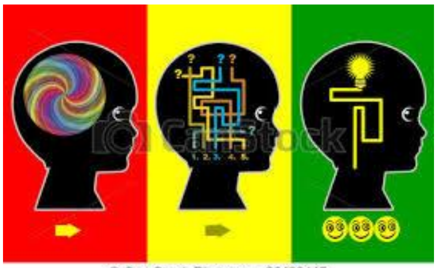

របៀបដែលសិស្សមានភាពខុសគ្នាទាក់ទងនឹងការរៀន

ដើម្បីកសាងចំណេះដឹងបន្ថែមលើការបង្រៀនខាងដើមដល់សិក្ខាកាម អ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រួតពិនិត្យឡើងវិញពីសារៈសំខាន់នៃការយល់ដឹងពីភាពខុសគ្នារវាងសិស្សម្នាក់ៗ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងអ្វីដែលគេហៅថា "របៀបរៀន" ។ សិក្ខាកាមគួរឆ្លើយថាសិស្សមានភាពខុសគ្នាទងទងនឹង ភាពខ្លាំង/ភាពខ្សោយ ចំណាប់អារម្មណ៍ ចំណូលចិត្តរៀន ។ល។ គំនិតសំខាន់ដែលត្រូវលើកឡើងនៅទីនេះម្តងទៀតគឺថា៖

ការដឹងពីភាពខុសគ្នារវាងសិស្សម្នាក់ៗ នឹងជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនអាចសម្របសម្រួលការបង្រៀនរបស់ខ្លួនទៅតាមចំណូលចិត្តរៀនរបស់សិស្ស ។

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់ឯកសារចែក ៣.២.១ ឱ្យសិក្ខាកាមទាំងអស់ និងត្រួតពិនិត្យរបៀបរៀននីមួយៗ៖ (i) ការរៀនតាមការធ្វើចលនា; (ii) ការរៀនតាមការមើលឃើញ; (iii) ការរៀនតាមការស្តាប់និងនិយាយ; (iv) ការចូលចិត្តរៀនតែពីខ្លួនឯង និង (v) ការចូលចិត្តរៀនពីក្រុម ។ សូមផ្តល់ឧទាហរណ៍ពីរបៀបរៀននីមួយៗ ហើយបញ្ជាក់ថាគ្រប់គ្នាអាចមានរបៀបរៀនច្រើនបែប ប៉ុន្តែជាធម្មតាមនុស្សម្នាក់ៗមានតែរបៀបរៀនមួយឬពីរប៉ុណ្ណោះដែលលេចធ្លោជាងគេ ។

បន្ទាប់ពីមើលឯកសារចែកចប់ ឱ្យសិក្ខាកាមវាយតម្លៃរបៀបរៀនរបស់ខ្លួនដោយធ្វើតេស្តរបៀបរៀនជាអេឡិចត្រូនិចតាមតំណភ្ជាប់: http://kapekh.org/?p=whatwedo&id=21&l=Khmer#learningstyle. សូមប្រគល់ថាប្លេតឱ្យសិក្ខាកាមម្នាក់មួយហើយចូលទៅកាន់តំណភ្ជាប់ខាងលើ ។ ផ្តល់ពេល១០នាទីឱ្យសិក្ខាកាមសម្រាប់ធ្វើលំហាត់នេះ ។ នៅពេលសិក្ខាកាមបានធ្វើតេស្តចប់ សូមសួរពួកគេអំពីពិន្ទុ និងសរសេរពិន្ទុទាំងនោះនៅលើក្តារខៀន ។

- តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមាន*របៀបរៀនបែបចលនា* លេចធ្លោជាងរបៀបរៀនផ្សេងៗទៀត? _____%
- តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមាន*របៀបរៀនតាមការមើល* លេចធ្លោជាងរបៀបរៀនផ្សេងៗទៀត? _____%
- តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមាន*របៀបរៀនតាមការស្តាប់និងនិយាយ* លេចធ្លោជាងរបៀបរៀនផ្សេងៗទៀត? _____%

ចំណុចសំខាន់ដែលត្រូវកត់សម្គាល់ក្នុងតេស្តនេះគឺពិន្ទុត្រូវបានសរុបតាមរបៀបរៀននីមួយៗ ។ ពោលគឺគ្រប់គ្នា ទទួលបានលទ្ធផលពីររបៀបរៀនទាំងបីទៅតាមកម្រិតខុសៗគ្នា ប៉ុន្តែមានរបៀបរៀនមួយដែលលេចធ្លោជាងគេ (ពោលគឺផ្នែកដែលទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់ជាងគេ) ។ សូមសួរសិក្ខាកាម ថាតើរបៀបរៀនមួយណាដែលលេចធ្លោជាងគេ ។ ទោះបីជាតេស្តនេះមិនបានវាយតម្លៃរបៀបរៀនផ្សេង

ទៀតដូចជា *ការរៀនចេះចេញពីខ្លួនឯង និងការរៀនចេះពីក្រុម*ក៏ដោយ ក៏លំហាត់នេះបានផ្តល់បទពិសោធន៍សម្រាប់គ្រូយល់ដឹងពីរបៀបរៀនរបស់សិស្ស ។

ក្នុងក្រុមតូច សូមឱ្យសិក្ខាកាមមើលលំហាត់នៅខាងចុងឯកសារ ៣.២.១ ហើយឱ្យពួកគេធ្វើចំណាត់ថ្នាក់របៀបរៀនផ្អែកតាមការពន្យល់ខាងដើម ។ សូមបញ្ជាក់ប្រាប់សិក្ខាកាមថា សិស្សម្នាក់អាចមានរបៀបរៀនលេចធ្លោលើសពីមួយ ។ ផ្តល់ពេលប្រហែល១០នាទីសម្រាប់ធ្វើលំហាត់នេះ បន្ទាប់មកត្រួតពិនិត្យចម្លើយជាក្រុមធំ ។

ហេតុអ្វីត្រូវបង្កើតប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស?

ចាប់ផ្តើមការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់សំណួរ៖

តើគ្រូបង្រៀនអាចចងចាំភាពខុសគ្នារវាងសិស្សទាំងអស់របស់ខ្លួនបានឬទេ? តើមានឧបករណ៍អ្វីដែលអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់កត់ត្រាភាពខុសគ្នាទាំងនេះ?

នៅក្នុងការពិភាក្សា ទំនងជាសិក្ខាកាមនឹងសម្តែងអារម្មណ៍ថាមានបញ្ហាប្រឈមក្នុងការកត់ត្រាសិស្សដែលមានចំនួនច្រើនទាក់ទងនឹង ភាពខ្លាំង របៀបរៀន ចំណាប់អារម្មណ៍ ។ល។ ដោយសារតែសិស្សមានចំនួនច្រើននេះហើយ ទើបមានការស្នើឱ្យគ្រូបង្រៀនបង្កើត **ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស** ដើម្បីជួយពួកគេចងចាំ និងកត់ត្រាភាពខុសគ្នា/ភាពប្រែប្រួលក្នុងចំណោមសិស្សទាំងអស់ ។

ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.២.២ ដែលបង្ហាញពីឧទាហរណ៍នៃ "ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស" ។ ប្រវត្តិទិន្នន័យ ព័ត៌មានត្រូវបំពេញសម្រាប់សិស្សនីមួយៗ ។ សម្រាប់គម្រោងសៀវភៅអេឡិចត្រូនិចសម្រាប់ភាសាខ្មែរ គ្រូបង្រៀនគ្រាន់តែបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសម្រាប់សិស្សក្នុងក្រុម ក និង ឃ ប៉ុណ្ណោះ ។

ត្រួតពិនិត្យទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សរួមគ្នាជាក្រុមធំ និងបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់នូវចំណុចខាងក្រោម៖

<u>ចំណុចដឹកនាំការពិភាក្សា</u>

- ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សចែកជាពីរផ្នែក ។ ផ្នែកទី I ផ្តល់ព័ត៌មានមូលដ្ឋាន

ទាក់ទងនឹងជីវប្រវត្តិសិស្ស របៀបរៀន ។ល។ ព័ត៌មានមួយចំនួនទាំងនេះអាចនឹងមិនមានការផ្លាស់ប្តូរទេ (ឧទា. របៀបរៀន) ។

គំរូប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស

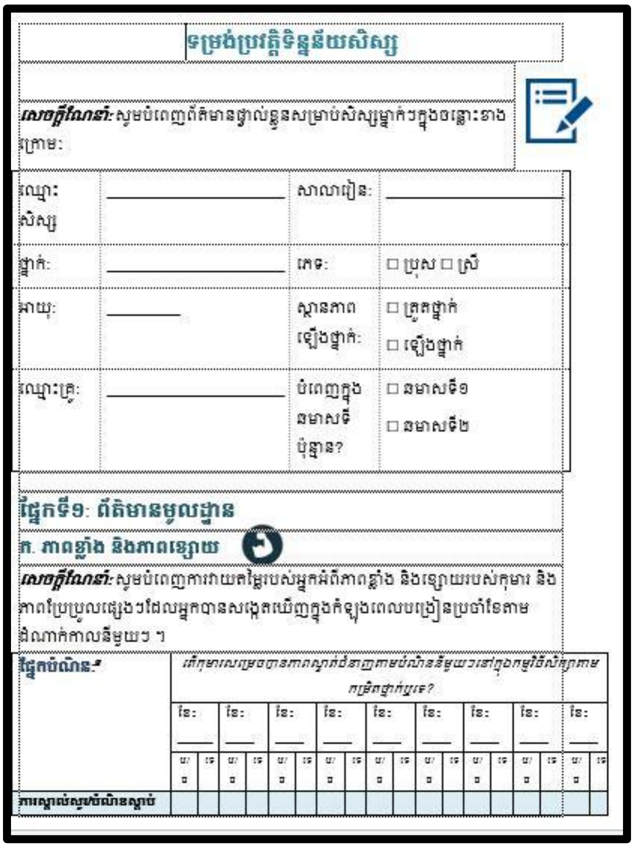
ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស

សេចក្តីណែនាំ: សូមបំពេញព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗក្នុងចន្លោះខាងក្រោម:

ឈ្មោះសិស្ស:	______	សាលារៀន:	______
ថ្នាក់:	______	ភេទ:	□ ប្រុស □ ស្រី
អាយុ:	______	ស្ថានភាពឡើងថ្នាក់:	□ ត្រួតថ្នាក់ □ ឡើងថ្នាក់
ឈ្មោះគ្រូ:	______	បំពេញក្នុងឆមាសទីប៉ុន្មាន?	□ ឆមាសទី១ □ ឆមាសទី២

ផ្នែកទី១: ព័ត៌មានមូលដ្ឋាន

ក. ភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយ

សេចក្តីណែនាំ: សូមបំពេញការវាយតម្លៃរបស់អ្នកអំពីភាពខ្លាំង និងខ្សោយរបស់កុមារ និងភាពប្រែប្រួលផ្សេងៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញក្នុងកំឡុងពេលបង្រៀនប្រចាំខែតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ។

ផ្នែកបំណិន:	ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___		ខែ: ___	
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ
ការស្គាល់ស្វរបំណិនស្តាប់																		

- ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សមានព័ត៌មានអំពី ភាពខ្លាំង ភាពខ្សោយ របៀបរៀន និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស ។
- គ្រូបង្រៀនគួរកត់ត្រាព័ត៌មានយោងទៅតាមបញ្ជីសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន (ឧទា. ឈ្មោះ ភេទ ត្រួតថ្នាក់ ឡើងថ្នាក់ ។ល។) បណ្ណរបាយការណ៍ពីមុន និងការសង្កេតផ្ទាល់ខ្លួន ។
- ផ្នែកទី II នៃប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សផ្តល់នូវព័ត៌មានបច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំខែអំពីបញ្ហារបស់សិស្ស ភាពរីកចម្រើន និងប្រភេទសកម្មភាពដែលបានជួយដល់ពួកគេ ។
- ព័ត៌មានភាគច្រើនក្នុងប្រវត្តិទិន្នន័យមានទម្រង់ជាបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ ដូច្នោះគ្រូបង្រៀនងាយស្រួលក្នុងការកត់ត្រា និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ។
- ព័ត៌មានដែលត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំខែគឺផ្អែកលើស្តង់ដាអំណានដែលគ្រូបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃ ។ ការវាយតម្លៃទាំងនេះផ្តល់នូវព័ត៌មានជាក់ស្តែងសម្រាប់គ្រូប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើផ្នែកទាំងអស់នេះ ។

របៀបបំពេញទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស

បន្ទាប់ពីពន្យល់ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស អ្នកសម្របសម្រួលជួយសិក្ខាកាមឱ្យទទួលបានបទពិសោធន៍ក្នុងការបំពេញទម្រង់នេះតាមរយៈការធ្វើលំហាត់ជាក់ស្តែង ដែលក្នុងនោះពួកគេត្រូវប្តូរព័ត៌មានក្នុងករណីសិក្សារបស់សិស្សប្រឌិតម្នាក់ឈ្មោះ *មិញ វដ្ឋា* ទៅក្នុងទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស ។

ដើម្បីបំពេញកិច្ចការនេះ សូមផ្តល់ឯកសារចែក ៣.២.៣ ទៅសិក្ខាកាម ។ ត្រួតពិនិត្យករណីសិក្សានេះរួមគ្នា បន្ទាប់មកសួរសំណួរដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ផ្អែកលើព័ត៌មានដែលបានអានក្នុងករណីសិក្សា ។ ពួកគេគួរបំពេញព័ត៌មានជីវប្រវត្តិទាំងអស់តាំងពីផ្នែកដំបូង ព្រមទាំងព័ត៌មានអំពីរបៀបរៀន ចំណាប់អារម្មណ៍ ភាពខ្លាំង ភាពខ្សោយ និងភាពប្រែប្រួលដែលគេបានរាយការណ៍ ។

សកម្មភាពនេះគួរធ្វើក្នុងក្រុមតូច ។ សូមផ្តល់ពេលប្រហែល១០នាទីសម្រាប់សិក្ខាកាមបំពេញកិច្ចការនេះ ។ នៅពេលសិក្ខាកាមបំពេញទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យនេះចប់ ចូរពិភាក្សារួមគ្នាជាក្រុមធំ ។

មេរៀន ៣.៣ ការរៀបក្រុមសិស្ស និងហានិភ័យដែលត្រូវជៀសវាង

ម៉ោងកំណត់: ៩០ នាទី

ការរៀបចំរបស់គ្រូឧទ្ទេស:

- សរសេរលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀនលើក្រដាសផ្ទាំងដើម្បីចាប់ផ្តើមមេរៀន។
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៣.១: *ការបង្រៀនក្រុមដែលមានសមត្ថភាពមធ្យម (កណ្តាល) ក្នុងថ្នាក់រៀន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៣.២: *ករណីសិក្សា: ការដាក់ស្លាកសិស្ស និងការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៣.៣: *សេចក្តីសង្ខេបពាក្យ និងបញ្ញត្តិសំខាន់ៗនៃការរៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៣.៤: *គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការរៀបក្រុមសិស្ស*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៣.៥: *គោលការណ៍ណែនាំពីការរៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព*

ធនធាន/សម្ភារៈ:

- ក្រដាសផ្ទាំង ហ្វឺតបារ
- ក្រដាសផ្ទាំងដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀន
- ឯកសារចែក ៣.៣.១: ការបង្រៀនក្រុមដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតមធ្យម (កណ្តាល) ក្នុងថ្នាក់រៀន
- ឯកសារចែក ៣.៣.២: ករណីសិក្សា: ការដាក់ស្លាកសិស្ស និងការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀន
- ឯកសារចែក ៣.៣.៣: សេចក្តីសង្ខេបពាក្យ និងបញ្ញត្តិសំខាន់ៗនៃការ

រៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព

- ឯកសារចែក ៣.៣.៤: គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការរៀបក្រុមសិស្ស
- ឯកសារចែក ៣.៣.៥: គោលការណ៍ណែនាំពីការរៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព

លទ្ធផលសិក្សា:

- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីគ្រោះថ្នាក់នៃការបង្រៀនដែលតម្រូវតាមសិស្សដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតមធ្យម (កណ្ដាល)
- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការរៀបក្រុមសិស្សទៅតាមសមត្ថភាពចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ ។
- សិក្ខាកាមអាច**កំណត់**ពីសេចក្ដីថ្លែងដែល "ត្រូវ" និង "ខុស" ទាក់ទងនឹងគោលការណ៍រៀបចំក្រុមសិស្ស ។
- សិក្ខាកាមអាច**ចាត់ថ្នាក់**បញ្ជីសិស្សប្រឌិតទៅជាក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាពដោយផ្អែកលើទិន្នន័យសិក្សាដែលបានផ្ដល់ជូន ។

ជំហាននៃការបំប៉ន

លទ្ធផលសិក្សា នៃមេរៀន

បិតក្រដាសផ្ទាំងនៅលើក្ដារខៀនដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀន ។ សូមពន្យល់លទ្ធផលសិក្សា ហើយបញ្ជាក់ថានេះគួរជាអ្វីមួយដែលសិក្ខាកាមអាចធ្វើបាននៅចុងបញ្ចប់មេរៀន ។

តើការបង្រៀន "សិស្សដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតមធ្យម (កណ្ដាល)" មានន័យដូចម្ដេច ?

ចាប់ផ្ដើមការបង្រៀនដោយចោទសួរសំណួរមួយចំនួនទៅសិក្ខាកាមអំពីកម្រិតសិក្សាខុសៗគ្នានៃសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀនគិតជាមធ្យម៖

តើអ្នកអាចរៀបរាប់ពីសមត្ថភាពសិក្សារបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនគិតជាមធ្យមដោយ

របៀបណាដែរ?

តើសមត្ថភាពសិក្សារបស់សិស្សភាគច្រើនក្នុងថ្នាក់រៀនទូទៅមានកម្រិតណា?

តើជាធម្មតាមានសិស្សដែលរៀនពូកែ និងរៀនយឺតនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបនោះដែរឬទេ?

នៅក្នុងការពិភាក្សារបន្ទាប់ អ្នកសម្របសម្រួលគួរព្យាយាមធ្វើឱ្យសិក្ខាកាមយល់ដឹងថាសិស្សភាគច្រើនអាចមានសមត្ថភាពកម្រិតកណ្តាល ខណៈដែលមានសិស្សផ្សេងៗទៀតមានសមត្ថភាពពូកែខ្លាំង និងទាបខ្លាំង ។

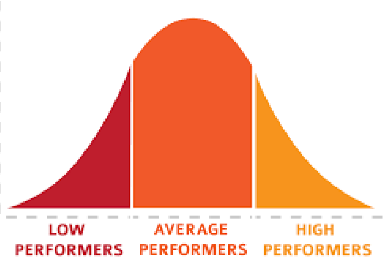

ដើម្បីបកស្រាយចំណុចខាងលើ អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៣.១ ហើយត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារជាមួយសិក្ខាកាម ។ រូបក្រាហ្វិកដែលបង្ហាញក្នុងឯកសារចែក បកស្រាយអំពីកម្រិតសមត្ថភាពបែកចែកគ្នានៃសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាទូទៅ ។ ខ្សែកោងនេះ ត្រូវបានគេហៅជាទូទៅថា "កណ្ដឹង" ពីព្រោះវាមានរូបរាងដូចកណ្ដឹង ។ តាមរយៈដ្យាក្រាមនេះ សិក្ខាកាមអាចមើលឃើញថា សិស្សភាគច្រើនគឺជាធម្មតាស្ថិតនៅចំណុចកណ្តាល ។ ដូច្នោះ គ្រូតែងតែរៀបចំការបង្រៀនរបស់ខ្លួនឆ្លើយតបទៅសិស្សដែលមានចំនួនច្រើនជាងគេ ។ អ្នកអប់រំបានហៅការបង្រៀនបែបនេះថា "ជាការបង្រៀនផ្តោតតែសិស្សមានសមត្ថភាពកម្រិតកណ្តាល" ។

តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះសិស្សដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតខ្ពស់ និងទាបគ្រាដែលគ្រូបង្រៀនផ្តោតតែសិស្សដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតកណ្តាល? ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ក្នុងឯកសារចែក សិស្សទាំងនេះត្រូវបានគេទុកចោល ។ សួរសិក្ខាកាម តើយើងអាចឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហានេះដោយរបៀបណា? តាមរយៈឯកសារចែកដែលបានផ្តល់ជូន គេអាច *រៀបចំជាក្រុមសិស្សដែលមានសមត្ថភាពដូចគ្នា* ក៏បាន ។ ប៉ុន្តែវិធីនេះគឺមានហានិភ័យខ្ពស់ ។

តើការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាពអាចមានហានិភ័យអ្វីខ្លះ?

អ្នកសម្របសម្រួលអាចលើកឡើងពីហានិភ័យពីការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមសមត្ថ

ភាពដល់សិក្ខាកាមទាំងអស់ ។ ដើម្បីបកស្រាយឱ្យបានងាយស្រួលលើកិច្ចការនេះ អ្នកសម្របសម្រួលគួរប្រើប្រាស់ករណីសិក្សាដែលមានក្នុងឯកសារ ៣.៣.២ ។ សូមផ្តល់ឯកសារចែក និងអានឱ្យសិក្ខាកាមស្តាប់៖

អ្នកស្រាវជ្រាវមួយក្រុមបានធ្វើពិសោធន៍ដោយឱ្យសិស្សទាំងអស់ក្នុងថ្នាក់ធ្វើតេស្ត ។ ពួកគេបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ពិន្ទុសិស្សពីខ្ពស់មកទាប ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានបញ្ច្រាសសិស្សទាំងនោះដោយសិស្សដែលបានពិន្ទុខ្ពស់ត្រូវទទួលពិន្ទុទាប ហើយសិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុទាបត្រូវទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់វិញ ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានយកបញ្ជីសិស្សនិងពិន្ទុដែលបានបញ្ច្រាសទៅបង្ហាញគ្រូបង្រៀនដែលមកថ្មីដែលត្រូវទៅបង្រៀនសិស្សទាំងនេះ ។ គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល អ្នកស្រាវជ្រាវរកឃើញថាសិស្សដែលគ្រូបង្រៀនបានគិតថាជាសិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់ ពិតជាទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ខ្ពស់ ចំណែកឯសិស្សដែលគ្រូបានគិតថាទទួលបានពិន្ទុទាបពិតជាទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ទាប បើទោះបីជាពួកគេធ្លាប់ជាសិស្សពូកែពីមុនក៏ដោយ ។

បន្ទាប់ពីអានករណីសិក្សាខាងលើចប់ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមថា ហេតុអ្វីបានជាសិស្សដែលធ្លាប់ពូកែ បែជាទទួលបានពិន្ទុទាប ហើយសិស្សដែលធ្លាប់រៀនមិនសូវពូកែ បែជាទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់? សូមជជែកជាមួយសិក្ខាកាមដោយបង្ហាញពាក្យទាំងឡាយខាងក្រោម៖

ការមាក់ងាយ (ស្លាកស្នាមទុយ៌ស) ការដាក់ស្លាក ទំនាយដែលកំណត់ដោយបុគ្គលខ្លួនឯង ការរំពឹងទុក

ក្នុងការពិភាក្សា សូមលើកឡើងនូវចំណុចខាងក្រោមប្រាប់សិក្ខាកាម៖

- តាមរយៈការដាក់ពិន្ទុតេស្តដើម្បីកំណត់ស្លាកសិស្ស សិស្សមួយចំនួនទទួលយល់ថាសមត្ថភាពខ្លួនត្រូវបានមាក់ងាយ ។
- គ្រូបានបង្កើតនូវការរំពឹងទុកមួយអំពីកម្រិតសមត្ថភាពសិស្សថា សិស្សមួយចំនួនពូកែ និងមួយចំនួនទៀតមិនពូកែ ។
- សិស្សបានដឹងពីការរំពឹងទុករបស់គ្រូ ដែលរឹតតែជួយជំរុញឱ្យខ្លួនគេជឿថាខ្លួនគេអាចធ្វើបានល្អ ឬមិនអាចធ្វើបាន ។ សិស្សណាដែលគ្រូផ្តល់ការរំពឹងទុកបែប

វិជ្ជមានរៀនបានពូកែ ហើយសិស្សណាដែលគ្រូមានការរំពឹងទុកអវិជ្ជមានរៀនខ្សោយ ។

ករណីសិក្សាខាងលើ បានបង្ហាញពីគ្រោះថ្នាក់នៃការរៀបក្រុមសិស្សតាមសមត្ថភាពពីព្រោះវាអាចនាំទៅរកទិដ្ឋភាពអវិជ្ជមានដូចជា *ការរំពឹងទុក ការដាក់ស្លាក ការមាក់ងាយ និងទំនាយដែលកំណត់ដោយខ្លួនឯង* ។ សូមផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៣.៣ ដែលពន្យល់ពីបញ្ញត្តិទាំងនេះដល់សិក្ខាកាម ។ ចូរត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារទាំងនេះជាក្រុមធំ ។

គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការរៀបក្រុមសិស្សតាមសមត្ថភាព

បន្តការពិភាក្សាជាមួយសិក្ខាកាមដោយបញ្ជាក់ថា បើទោះបីជាមានហានិភ័យអំពីការរៀបចំក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាព ក៏វាមានគុណសម្បត្តិផងដែរ ។ បើសិនជាយើងអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យបាន យើងនឹងទទួលបានគុណសម្បត្តិ ។

បន្ទាប់មក ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៣.៤ ដល់សិក្ខាកាម ។ ឯកសារនេះសង្ខេបអំពីគុណសម្បត្តិ និងគ្រោះថ្នាក់នៃការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមសមត្ថភាព ។ គុណសម្បត្តិសំខាន់ៗដែលត្រូវពន្យល់សិក្ខាកាមរួមមាន៖

- *សិស្សដែលរៀនខ្សោយអាចរៀនទៅតាមដំណើររបស់ខ្លួន*
- *គ្រូបង្រៀនអាចធ្វើការជិតស្និទ្ធជាមួយសិស្សដែលត្រូវការជួយច្រើន*
- *សិស្ស (ដែលមានអំណោយទាន) អាចទទួលបានឱកាសបែបប្រកួតប្រជែងងាយស្រួលជាង*

ទោះបីជាយ៉ាងណា មានគុណវិបត្តិមួយចំនួនដូចជា៖

- *លទ្ធភាពទទួលបានការផាត់ចេញ និងការថប់បារម្ភ*
- *សិស្សដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមកម្រិតទាប អាចរៀនតាមតែកម្រិតនោះរហូត ។*

កំឡុងពេលពិភាក្សានេះ សូមបញ្ជាក់ជាមួយសិក្ខាកាមថា គ្រូបង្រៀនអាចបង្រួមហានិភ័យនេះឱ្យនៅតូចដោយ៖

- *ការធានាថាសិស្សអាចផ្លាស់ប្តូរក្រុមទៅវិញទៅមករវាងក្រុមដែលដាក់ចម្រុះ និង*

តាមកម្រិតសមត្ថភាព ។

- *សិស្សអាចប្តូរក្រុមនៅពេលដែលពួកគេគិតថាពួកគេមានភាពរីកចម្រើនឡើង*
- *ការធានាថាសិស្សមានការរំពឹងទុកបែបវិជ្ជមាន ហើយជំរុញការផ្លាស់ប្តូរបែបស្ថាបនាដោយសិស្សខ្លួនឯង ។*

គោលការណ៍ណែនាំរៀបចំក្រុមសិស្សដើម្បីបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្ស

ការបង្រៀនចុងក្រោយនេះ គួរតែបង្ហាញសិក្ខាកាមអំពីគោលការណ៍ណែនាំជាក់ស្តែងពីរបៀបរៀបក្រុមក្នុងថ្នាក់រៀន។ ដើម្បីឆ្លើយតបគោលបំណងនេះ អ្នកសម្របសម្រួលចែកគោលការណ៍ណែនាំដែលមានសរសេរក្នុងឯកសារចែក ៣.៣.៥ ។ គោលការណ៍ទាំងនេះត្រូវត្រួតពិនិត្យរួមគ្នាជាក្រុមធំដោយផ្តោតលើចំណុចសំខាន់ៗខាងក្រោម៖

- គ្រូអាចរៀបចំក្រុមចម្រុះសមត្ថភាពដែលធ្លាប់ធ្វើជាធម្មតា ព្រមទាំងការរៀបក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាពសម្រាប់តែពេលរៀនអំណានដោយផ្អែកលើលទ្ធផលភាពស្ទាត់ជំនាញផ្នែកអំណាន ។
- ក្នុងថ្នាក់អាចមានក្រុមអំណានចំនួន៤ ដែលមួយក្រុមៗអាចមានសិស្សពី៨ទៅ ១០នាក់ ។
- ក្រុម D គឺជាក្រុមដែលរៀនពូកែ ហើយក្រុម A គឺជាក្រុមដែលសិស្សជាច្រើនជួបបញ្ហាក្នុងការអាន ។
- ការកំណត់អំពីក្រុមអំណាន ថាសិស្សណាត្រូវចូលក្រុមមួយណា ត្រូវផ្អែកលើពិន្ទុចុងឆមាសទី១
- ក្រុមអំណានទាំងអស់គួរផ្តល់ពេល៣០នាទីក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយធ្វើដំណាលគ្នា ហើយពួកគេធ្វើកិច្ចការដែលគ្រូបានដាក់ជូន ។
- នៅចុងក្រោយនៃរយៈពេល៣០នាទី សិស្សគួរត្រឡប់ទៅកាន់ក្រុមដែលរៀបចម្រុះសមត្ថភាពវិញ ។

បន្ទាប់ពីត្រួតពិនិត្យគោលការណ៍ទាំងនេះ សូមឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការជាក្រុមតូចដើម្បីបំពេញលំហាត់ដែលបានផ្តល់ជូននៅខាងចុងឯកសារចែក ។ សូមផ្តល់ពេល១៥នាទីដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ ។

បន្ទាប់ពីក្រុមនីមួយៗបានបញ្ចប់លំហាត់នេះ សូមត្រួតពិនិត្យចម្លើយ និងសំណួរ

ដែលសិក្ខាកាមអាចសួរ ជាក្រុមធំ ។

ផ្នែកទី២: ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន

មេរៀន ៣.៤ ការរៀបចំថ្នាក់រៀន ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា និងការធ្វើផែនការមេរៀន

ម៉ោងកំណត់: ២.៥ ម៉ោង

ការរៀបចំរបស់គ្រូឧទ្ទេស:

- សរសេរលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀនដាក់លើក្រដាសផ្ទាំងដើម្បីចាប់ផ្តើមមេរៀន ។
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៤.១: *ការណែនាំអំពីការគ្រប់គ្រងពេលវេលា*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៤.២: *ការស្វែងយល់ពីរបៀបរៀបចំថ្នាក់រៀនដែលជួយជំរុញដល់វិធីសាស្ត្របង្រៀន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៤.៣: *ការណែនាំអំពីការរៀបចំថ្នាក់រៀន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៤.៤: *ការរៀបចំប្លង់ថ្នាក់រៀន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៤.៥: *ប្លង់ផែនការបង្រៀនបន្ថែម*
- ថតចម្លងឯកសារចែក៣.៤.៦: *សកម្មភាព និងសម្ភារៈដាក់ស្តែងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាមួយរបៀបរៀនផ្សេងៗ*
- រៀបចំបង្កើតប្លង់ថ្នាក់រៀន និងគ្រឿងសង្ហារឹមធ្វើពីស្មោះដើម្បីឱ្យសិក្ខាកាមអាចយកគម្រូតាម

ធនធាន/សម្ភារៈ:

- ក្រដាសផ្ទាំង ហ្វឺតបារ
- ក្រដាសផ្ទាំងដែលសង្ខេបអំពីលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀន
- ឯកសារចែក ៣.៤.១: ការណែនាំអំពីការគ្រប់គ្រងពេលវេលា
- ឯកសារចែក ៣.៤.២: ការស្វែងយល់ពីរបៀបរៀបចំថ្នាក់រៀនដែលជួយជំរុញដល់វិធីសាស្ត្របង្រៀន

- ឯកសារចែក ៣.៤.៣: ការណែនាំអំពីការរៀបចំថ្នាក់រៀន
- ឯកសារចែក ៣.៤.៤: ការរៀបចំប្លង់ថ្នាក់រៀន
- ឯកសារចែក ៣.៤.៥: ប្លង់ផែនការបង្រៀនបន្ថែម
- ឯកសារចែក៣.៤.៦: សកម្មភាព និងសម្ភារៈជាក់ស្តែងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាមួយរបៀបរៀនផ្សេងៗ

លទ្ធផលសិក្សា:

- សិក្ខាកាមអាច**រៀបរាប់**សកម្មភាពដែលត្រូវរៀបចំឡើងនៅតាមកៀនសិក្សាផ្សេងៗក្នុងកំឡុងពេលអាន៣០នាទី
- សិក្ខាកាមអាច**រៀបរាប់**ចំណុចសំខាន់ៗក្នុងការរៀបចំថ្នាក់រៀនដើម្បីសម្រួលដល់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស រួមមាន កៀនរៀនពាក្យ កៀនបណ្ណាល័យ និងកៀនអំណាន ។
- សិក្ខាកាមអាច**រៀបចំ**គ្រឿងសង្ហារឹម ដោយប្រើប្រាស់បណ្ណ ឬស្មោទៅជាប្លង់ថ្នាក់រៀន ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍បង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស
- សិក្ខាកាមអាចបំពេញផែនការមេរៀនដែលបង្ហាញពីការយល់ដឹងលើគោលការណ៍គ្រប់គ្រងពេលវេលា ដំណាលគ្នានឹងការបង្រៀន

ជំហាននៃការបំប៉ន

លទ្ធផលសិក្សា

បិតក្រដាសផ្ទាំងនៅលើក្តារខៀនដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀន ។ សូមពន្យល់លទ្ធផលសិក្សា ហើយបញ្ជាក់ថានេះគួរជាអ្វីមួយដែលសិក្ខាកាមអាចធ្វើបាននៅចុងបញ្ចប់មេរៀន ។

ការស្វែងយល់ពីគំនិតក្នុងការធ្វើសកម្មភាពដំណាលគ្នា

ចាប់ផ្តើមការបង្រៀនដោយការពន្យល់ថា ដើម្បីឱ្យ*ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស*ប្រព្រឹត្តទៅដោយប្រសិទ្ធភាព សិស្សត្រូវធ្វើកិច្ចការពិសេសៗដែលស្រប

ទៅនឹងតម្រូវការរបស់ពួកគេក្នុងការអាន ។ ពោលគឺផ្នែកមួយនៃការរៀនប្រចាំថ្ងៃ សិស្សត្រូវធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗគ្នាក្នុងពេលដំណាលគ្នាទៅតាមក្រុមដែលបានរៀបចំ ។ សូមចង្អុលទៅរូបភាពដែលមាននៅក្នុងឯកសារចែក ។

សិស្ស៥នាក់ សកម្មភាព៥

ផ្តល់ឯកសារ ៣.៤.១ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យពីរបៀបដែលសិស្សធ្វើសកម្មភាពដំណាលគ្នា ដោយពិភាក្សាលើចំណុចសំខាន់ៗក្នុងឯកសារចែក ។ ចំណុចពិភាក្សាសំខាន់ៗរួមមានៈ

<u>ចំណុចពិភាក្សាសំខាន់ៗ</u>

- រយៈពេលសិក្សាពិសេសប្រចាំថ្ងៃមាន៣០នាទី
- ៤ទៅ៥ក្រុមសិស្សត្រូវប្តូរវេនគ្នាទៅសិក្សានៅកៀនមួយក្នុងចំណោមកៀនទាំង៤ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ សូមមើលដ្យាក្រាមដែលបង្ហាញក្នុងទំព័រទី២នៃឯកសារចែកដែលពន្យល់អំពីដំណើរការក្រុម ។
- គ្រូត្រូវជួបក្រុមមួយក្នុងថ្ងៃនីមួយៗនៅកៀនអំណាន ខណៈដែលសិស្សផ្សេងទៀតធ្វើសកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុកដោយម្ចាស់ការខ្លួនឯងនៅតាមក្រុមធម្មតា ឬនៅតាមកៀនសិក្សាពីរផ្សេងទៀតនៅខាងក្រោយថ្នាក់រៀន (ឧទា. កៀនរៀនពាក្យ កៀនបណ្ណាល័យ) ។
- កម្មវិធីដែលកំពុងសាកល្បងនេះ តម្រូវឱ្យបង្កើតកៀនសិក្សាយ៉ាងហោច៣នៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។
- គ្រូបង្រៀនត្រូវរៀបចំសកម្មភាពពិសេសជាមុនសម្រាប់កៀនសិក្សានីមួយៗ ដូច្នោះសិស្សនឹងមានគំនិតច្បាស់លាស់ចំពោះកិច្ចការដែលពួកគេត្រូវធ្វើ ។

បន្ទាប់ពីអ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ចប់ ឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការជាក្រុមតូចដើម្បីឆ្លើយសំណួរពិភាក្សាដែលផ្តល់ជូននៅខាងចុងឯកសារចែក ។ សូមផ្តល់ពេលប្រហែល ១០ទៅ១២នាទីសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការនេះ ។

នៅពេលសិក្ខាកាមធ្វើសំណួរចប់ សូមត្រួតពិនិត្យចម្លើយជាក្រុមធំ ។

ការស្វែងយល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងការរៀបចំថ្នាក់រៀន និងវិធីសាស្ត្របង្រៀន

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមបង្រៀនដោយជួយសិក្ខាកាមយល់ដឹងពីទំនាក់ទំនងរវាងការរៀបចំថ្នាក់រៀន និងរបៀបដែលយើងចង់បង្រៀន ។ ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ទាមទារការធ្វើសកម្មភាពខុសៗគ្នាក្នុងពេលដំណាលគ្នានៅតាមក្រុមសិស្ស ដូច្នោះវាត្រូវមានការរៀបចំថ្នាក់រៀនជាពិសេស ។ ដើម្បីឱ្យសិក្ខាកាមយល់ដឹងពីទំនាក់ទំនងនេះ សូមផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៤.២ ។ សូមអានឯកសារចែករួមគ្នាដោយផ្តោតទៅសំណួរសំខាន់ដែលឱ្យសិក្ខាកាមវិភាគពីទំនាក់ទំនងរវាងរូបភាពទាំងពីរ ។ បន្ទាប់មកឱ្យសិក្ខាកាមពិភាក្សា និងឆ្លើយសំណួរនៅផ្នែកខាងស្តាំនៃឯកសារចែក ។ សូមផ្តល់ពេលប្រហែល១០នាទីសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការនេះ ។

សកម្មភាពក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

នៅពេលចូលដល់ក្រុមធំ អ្នកសម្របសម្រួលត្រួតពិនិត្យចម្លើយចំពោះសំណួរទាំងអស់ ធ្វើការកត់សម្គាល់ថាការរៀបចំគ្រឿងសង្ហារឹមនៅក្នុងរូបភាពទី១ មិនអាចគាំទ្រសកម្មភាពនៅក្នុងរូបភាពទី២បានឡើយ ពីព្រោះវាចង្អៀតពេកសម្រាប់សិស្សចល័តក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយវាក៏មិនមានកៀនសិក្សាពិសេសផងដែរ ។

សេចក្តីណែនាំពីការរៀបចំថ្នាក់រៀនសម្រាប់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

បន្ទាប់មក ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៤.៣ ឱ្យសិក្ខាកាមទាំងអស់ ។ ឯកសារចែកនេះផ្តល់នូវការណែនាំជាក់ស្តែងអំពីរបៀបបង្កើតថ្នាក់រៀនដែលមានកៀនសិក្សាចំនួន៣សម្រាប់ភាសាខ្មែរ ដែលរួមមាន៖

- កៀនអំណាន
- កៀនរៀនពាក្យ

• កៀនបណ្ណាល័យ

គ្រូតពិនិត្យតួនាទីកៀនសិក្សា និងផ្តល់ឧទាហរណ៍អំពីសម្ភារៈដែលត្រូវដាក់តាមកៀនសិក្សានីមួយៗ និងប្រាប់ពីរបៀបប្រើប្រាស់ ។ សម្ភារៈទាំងនេះរួមមាន លំហាត់៨ចន្លោះ បណ្ណសម្រាប់គូរូប និងអត្ថបទតាមកម្រិតសមត្ថភាព ។

បន្ទាប់ពីការពន្យល់ចប់ ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិក្ខាកាមប្រើប្រាស់ប្លង់ស្នើឡើងក្នុងឯកសារចែក ៣.៤.៤ ដើម្បីរៀបជាប្លង់បន្ទប់ជាក់ស្តែងដោយប្រើប្រាស់គម្រូគ្រឿងសង្ហារឹមទាំងបីប្រភេទយោងតាមការណែនាំដែលបានផ្តល់ជូន ។ ផ្តល់សម្ភារៈសម្រាប់រៀបបន្ទប់រៀនដែលមានស្នោសម្រាប់រៀបជាគ្រឿងសង្ហារឹម ។ ផ្តល់សម្ភារៈមួយឈុតសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗ ហើយឱ្យពួកគេរៀបចំថ្នាក់រៀនយោងតាមការណែនាំ ។ បន្ទាប់រយៈពេលប្រហែល២០ទៅ២៥នាទី ឱ្យសិក្ខាកាមក្នុងក្រុមនីមួយៗសង្កេតពីថ្នាក់រៀនគម្រូរបស់ពួកគេ ហើយពិភាក្សាពីការកែសម្រួលណាមួយឱ្យកាន់តែមានភាពច្នៃប្រឌិតថែមទៀត ។

គម្រូបន្ទប់រៀន

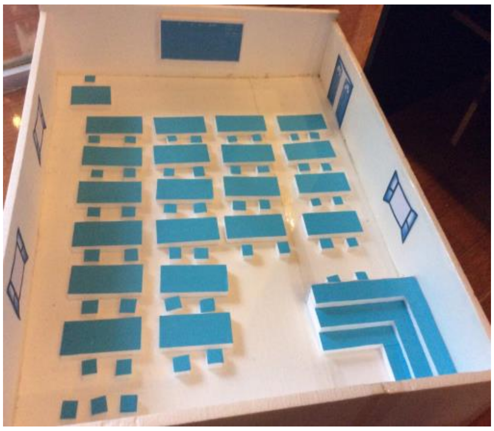

ទិដ្ឋភាពមើលទៅផ្នែកខាងមុខបន្ទប់រៀន

ទិដ្ឋភាពមើលទៅក្រោយបន្ទប់រៀនដោយមានកៀនអំណាន

ការធ្វើផែនការសកម្មភាពក្រុមដោយប្រើប្រាស់កិច្ចតែងការបង្រៀន

ជំហានបន្ទាប់ក្នុងពេលបំប៉នគឺឱ្យសិក្ខាកាមស្គាល់ពីរបៀបប្រើប្រាស់ប្លង់កិច្ចតែងការបង្រៀននៅក្នុង**ឯកសារចែក ៣.៤.៥** ។ សូមផ្តល់ឯកសារចែកនេះទៅសិក្ខាកាមទាំងអស់ រួចពិនិត្យមើលគោលការណ៍ណែនាំនៅទំព័រទី១ ។ ការត្រួតពិនិត្យ

ត្រូវផ្តោតលើ៖

1. *ឧបករណ៍ធ្វើផែនការសកម្មភាពពិសេស* សម្រាប់ក្រុមកម្រិតសមត្ថភាពនីមួយៗអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន ។ ដូច្នោះ ត្រូវពិនិត្យមើលប្លង់កិច្ចតែងការនេះឱ្យបានល្អិតល្អន់ ។
2. *ការធ្វើសកម្មភាពក្នុងពេលដំណាលគ្នា* ដែលត្រូវរៀបចំសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗ ។
3. *ការកំណត់ពីសកម្មភាព និងសម្ភារៈ* ប្រចាំថ្ងៃ

បន្ទាប់ពីការពន្យល់ចប់ សូមឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើលំហាត់ជាក់ស្តែងដែលមានក្នុង ឯកសារចែក ដោយពួកគេត្រូវអានសេចក្តីណែនាំសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់រៀន រួចយកព័ត៌មានមកបញ្ចូលក្នុងទម្រង់កិច្ចតែងការបង្រៀន ។ សិក្ខាកាមអាចធ្វើសកម្មភាពនេះជាបុគ្គល ឬក្រុមតូច ។ ផ្តល់ពេលឱ្យសិក្ខាកាមប្រហែល៣០នាទីសម្រាប់សកម្មភាពនេះ ដោយត្រួតពិនិត្យឱ្យបានល្អិតល្អន់ពីសេចក្តីណែនាំ និងខ្លឹមសារជាមួយសិក្ខាកាមជាមុនសិន ។ ជាចុងក្រោយសូមឱ្យសិក្ខាកាមបំពេញទម្រង់កិច្ចតែងការនេះឱ្យបានមួយក្នុងមួយក្រុម ។

នៅពេលសិក្ខាកាមបញ្ចប់កិច្ចការនេះ សូមត្រួតពិនិត្យលទ្ធផលជាក្រុមធំ ដោយប្រៀបធៀបចម្លើយ និងផ្តល់ការពន្យល់បន្ថែមរាល់កំហុសអ្វីមួយដែលបានកើតឡើង ។

ផ្នែកទី៣: ការវាយតម្លៃថ្នាក់រៀន
មេរៀន ៣.៥ ការប្រើប្រាស់ស្តង់ដារអំណានសម្រាប់ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

ម៉ោងកំណត់: ៤ ម៉ោង

ការរៀបចំរបស់គ្រូឧទ្ទេស:

- សរសេរលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀនដាក់លើក្រដាសផ្ទាំងដើម្បីចាប់ផ្តើមមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥.១: *ការស្វែងយល់ពីមូលហេតុដែលយើងធ្វើការវាយតម្លៃ*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥.២ក: *ការស្វែងយល់ពីបំណិនអានគន្លឹះទាំង៥ដែលជួយជំរុញឱ្យមានភាពស្ទាត់ជំនាញខាងអំណាន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥.២ខ: *សេចក្តីសង្ខេបពីបំណិនភាសាខ្មែរទាំងអស់នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដារអំណាន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥.៣: *ការស្វែងយល់ពីទម្រង់សៀវភៅស្តង់ដារអំណាន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥.៤: *ការប្រើប្រាស់តេស្តវាយតម្លៃដំណាក់កាលនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដារអំណាន*
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥.៥: *បញ្ជីតាមដានសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម*
- កំណត់ចំនួនគ្រូបង្រៀនតាមថ្នាក់នីមួយៗដើម្បីបែងចែកសៀវភៅស្តង់ដារអំណាន

ធនធាន/សម្ភារៈ:

- ក្រដាសផ្ទាំង ហ្វឺតបាវ
- ក្រដាសផ្ទាំងដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សានៃមេរៀន
- ឯកសារចែក ៣.៥.១: ការស្វែងយល់ពីមូលហេតុដែលយើងធ្វើការវាយតម្លៃ
- ឯកសារចែក ៣.៥.២ក: ការស្វែងយល់ពីបំណិនអានគន្លឹះទាំង៥ដែលជួយជំរុញឱ្យមានភាពស្ទាត់ជំនាញខាងអំណាន

- ឯកសារចែក ៣.៥.២ខ: សេចក្តីសង្ខេបពីបំណិនភាសាខ្មែរទាំងអស់នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន
- ឯកសារចែក ៣.៥.៣: ការស្វែងយល់ពីទម្រង់សៀវភៅស្តង់ដាអំណាន
- ឯកសារចែក ៣.៥.៤: ការប្រើប្រាស់តេស្តវាយតម្លៃដំណាក់កាលនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន
- ឯកសារចែក ៣.៥.៥: បញ្ជីតាមដានសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម
- សៀវភៅស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ (សិក្ខាកាមម្នាក់ត្រូវមានសៀវភៅមួយទៅតាមថ្នាក់ដែលដែលពួកគេបង្រៀន)

លទ្ធផលសិក្សា:

- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីរបៀបវាយតម្លៃជាប្រព័ន្ធដែលជួយកែលម្អបំណិនអាន និងសំណេររបស់កុមារ ។
- សិក្ខាកាមអាច**ពន្យល់**ពីបំណិនអានគន្លឹះទាំង៥ដែលជាមូលដ្ឋាននាំទៅរកការអានប្រកបដោយភាពស្ទាត់ជំនាញតាមរយៈការធ្វើលំហាត់ជាក់ស្តែងដែលក្នុងនោះសិក្ខាកាមធ្វើចំណាត់ថ្នាក់កិច្ចការទៅនឹងបំណិនអាន ។
- សិក្ខាកាមអាច**ប្រើប្រាស់**ស្តង់ដាអំណានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពផ្អែកលើការយល់ដឹងប្រសើរឡើងពីទម្រង់មេរៀននីមួយៗក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ។
- សិក្ខាកាមអាច**ប្រើប្រាស់**តេស្តដំណាក់កាលនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បី (i) កំណត់រកសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម (ii) កំណត់រកស្តង់ដាអំណានដែលត្រូវបង្រៀនឡើងវិញ (iii) កំណត់រកសកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍ដែលអាចសម្របសម្រួលការបង្រៀនឡើងវិញ និង (iv) កំណត់រកសម្ភារៈបង្រៀនដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់សម្របសម្រួលការបង្រៀនឡើងវិញ ។

ជំហាននៃការបំប៉ន

លទ្ធផលសិក្សា

បិតក្រដាសផ្ទាំងនៅលើក្តារខៀនដែលសង្ខេបពីលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀន ។ សូមពន្យល់លទ្ធផលសិក្សា ហើយបញ្ជាក់ថានេះគួរជាអ្វីមួយដែលសិក្ខាកាមអាច

ធ្វើបាននៅចុងបញ្ចប់មេរៀន ។

ការស្វែងយល់ពីរបៀបវាយតម្លៃដើម្បីពង្រឹងបំណិនអំណាន

ចាប់ផ្តើមការបង្រៀនដោយសួរសិក្ខាកាមថាតើពួកគេធ្លាប់ឮពីស្តង់ដាអំណាន ដែលបានបង្កើតឡើងនាពេលថ្មីៗនេះដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។ បង្ហាញសៀវភៅស្តង់ដាអំណានទៅកាន់សិក្ខាកាមទាំងអស់ ។ ចូរធ្វើបញ្ជីអំពីអ្វី ដែលពួកគេបានដឹងអំពីសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ។ តាមរយៈសកម្មភាពនេះ អ្នកសម្របសម្រួលនឹងដឹងពីកម្រិតចំណេះដឹងរបស់សិក្ខាកាមអំពីសៀវភៅស្តង់ដា អំណាន ។ បញ្ជីនេះមានសារៈប្រយោជន៍សម្រាប់កែតម្រូវការយល់ខុសមួយចំនួនអំពីសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ស្របពេលនឹងការបង្រៀនអំពីសៀវភៅនេះ។

បន្ទាប់មក សួរសិក្ខាកាមថា តើទិន្នន័យពីការវាយតម្លៃត្រូវប្រើសម្រាប់ធ្វើអ្វីខ្លះ? អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវបង្កើតបញ្ជីចម្លើយនៅលើក្តារខៀនដូចមុន ។ បញ្ជីទាំងនោះអាចមានបញ្ចូលចំណុចខាងក្រោម៖

- ដាក់ក្នុងសៀវភៅពិន្ទុតាមកម្រិតថ្នាក់
- ដើម្បីសម្រេចចិត្តថាសិស្សណាត្រូវជាប់ និងធ្លាក់
- ដើម្បីយកមកបំពេញបណ្ណពិន្ទុសិស្សប្រចាំខែ

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ហេតុផលទាំងអស់នេះគឺត្រឹមត្រូវ ។ ប៉ុន្តែអ្នកសម្របសម្រួលបន្តសួរ តើគ្រូបង្រៀនធ្លាប់ធ្វើតេស្តសិស្សដើម្បីកំណត់អំពីអ្វីដែលត្រូវបង្រៀនឡើងវិញ ឬដើម្បីរកឱ្យឃើញសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែមដែរឬទេ? ចំណុចនេះប្រហែលជាគ្រូបង្រៀនមិន ដែលបានអនុវត្តជាទូទៅឡើយ ប៉ុន្តែគ្រូមួយចំនួនអាចធ្លាប់បានអនុវត្ត ។ ការវាយតម្លៃប្រភេទគេហៅថា ការវាយតម្លៃដើម្បីពង្រឹងចំណេះដឹង (FORMATIVE ASSESSMENT)

ហើយវាជួយពួកយើងក្នុងការកែលម្អការបង្រៀនរបស់យើងឬជួយសិស្សម្នាក់ៗ ។ ការវាយម្លៃបែបនេះគឺវាស្រដៀងគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលវេជ្ជបណ្ឌិតបានធ្វើ គឺការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យមុននឹងការផ្ដល់ថ្នាំព្យាបាល ។ ក្នុងករណីនេះ ថ្នាំគឺការស្វែងរកសកម្មភាព និងសម្ភារៈពិសេសមកជួយសិស្សទាំងអស់ឱ្យទទួលបានភាពស្ទាត់ជំនាញផ្នែកអំណាន។

អ្នកសម្របសម្រួលគួរពន្យល់បន្ថែមថា គ្រូភាគច្រើនក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមិនបានយល់ដឹងពីភាពខុសគ្នារវាងការវាយតម្លៃផ្សេងៗឡើយ ។ ការវាយតម្លៃសិស្សដែលគេបានធ្វើជាធម្មតាសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តឱ្យសិស្សឡើងឬត្រួតថ្នាក់គេហៅថា ការវាយតម្លៃបែបបូកសរុប (SUMMATIVE ASSESSMENT) ។ ការវាយតម្លៃប្រភេទនេះគឺធ្វើនៅចុងបញ្ចប់កម្មវិធីអ្វីមួយ ហើយវាមិនបានជួយសម្រេចចិត្តដើម្បីបង្រៀនឡើងវិញ ឬបំប៉នសិស្សបន្ថែមលើផ្នែកណាមួយឡើយ ។ ការវាយតម្លៃទាំងពីរប្រភេទនេះគឺមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នាប៉ុន្តែវាពឹងផ្អែកទៅលើការសម្រេចចិត្តរបស់យើងថាតើត្រូវប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃមួយណា ។ នៅពេលយើងធ្វើការវាយតម្លៃ យើងត្រូវយល់ដឹងពី**មូលហេតុ** ពីព្រោះគោលបំណងរបស់យើងនឹងកំណត់អំពីប្រភេទនៃការវាយតម្លៃដែលយើងត្រូវធ្វើ ។ ពោលគឺយើងត្រូវដឹងពីប្រភេទនៃការសម្រេចចិត្តដែលយើងត្រូវធ្វើដើម្បីកំណត់អំពីប្រភេទនៃការវាយតម្លៃដែលយើងត្រូវធ្វើ ។ សូមសរសេររូបមន្តខាងក្រោមនៅលើក្ដារខៀនដើម្បីសង្ខេបពីបញ្ញត្តិនេះ៖

ការវាយតម្លៃ ➔ បង្កើតជាព័ត៌មាន ➔ សម្រាប់ធ្វើការសម្រេចចិត្ត

សៀវភៅស្តង់ដាអំណានផ្ដោតជាចម្បងទៅលើការវាយតម្លៃដើម្បីពង្រឹងចំណេះដឹង(Formative Assessment) ហើយវាមិនមែនជាការវាយតម្លៃបែបបូកសរុបនោះទេ ។ នៅប្រទេសកម្ពុជាមិនមានការវាយតម្លៃដើម្បីពង្រឹងចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់នោះទេ ដូច្នោះស្តង់ដាអំណានត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់គោលបំណងនេះ ។

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលផ្ដល់ឯកសារចែក ៣.៥.១ រួចត្រួតពិនិត្យនិយមន័យនៃការវាយតម្លៃដើម្បីពង្រឹងចំណេះដឹង និងការវាយតម្លៃបែបបូកសរុប ។ បន្ទាប់

មកទៀត ឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើលំហាត់នៅក្នុងឯកសារចែកតាមក្រុមដើម្បីផ្តល់ចម្លើយតាមសំណួរនីមួយៗ ។ ផ្តល់ពេលឱ្យសិក្ខាកាមប្រហែល១០ឬ១៥នាទីសម្រាប់ការងារក្រុមនេះ រួចហើយត្រូវត្រួតពិនិត្យចម្លើយជាក្រុមធំ ។

បំណិនអានគន្លឹះទាំង៥

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តពន្យល់អំពីបំណិនអានគន្លឹះទាំង៥នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ។ ស្តង់ដាអំណានត្រូវបានរៀបចំឡើងទៅតាមបំណិនអានគន្លឹះទាំង៥ ដែលសិស្សត្រូវទទួលបានដើម្បីរៀនអាន ។ បំណិនទាំងនេះគឺស្របតាមស្តង់ដាអន្តរជាតិ ដែលរួមមានដូចខាងក្រោម៖

- ការស្គាល់សូរ
- ការស្គាល់តួអក្សរ និងសូរ
- ការចេះវាក្យសព្ទ
- ការអានស្ទាត់
- ការអានដើម្បីយល់ន័យ

បន្ទាប់មក ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៥.២ក ហើយចាប់ផ្តើមត្រួតពិនិត្យបំណិនទាំងនេះម្តងមួយៗដោយប្រើប្រាស់និយមន័យ និងឧទាហរណ៍នៅក្នុងឯកសារចែកសម្រាប់ការពន្យល់ ។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធានាថា សិក្ខាកាមយល់ដឹងពីភាពខុសគ្នារវាង បំណិនស្គាល់សូរ និងបំណិនស្គាល់តួអក្សរនិងសូរ ដែលជាញឹកញាប់មាការច្រឡំគ្នា ។ បំណិនខាងដើម គឺផ្តោតតែលើការស្គាល់សូរដែលគេបានប្រើប្រាស់ក្នុងភាសាខ្មែរ ហើយមិនទាន់ឱ្យសិស្សស្គាល់ពីតួអក្សរនៅឡើយ ។ បំណិនស្គាល់តួអក្សរនិងសូរ គឺផ្តោតលើការស្គាល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងសូរ និងតួអក្សរ ។ បំណិនទាំងពីរនេះគឺងាយនឹងច្រឡំគ្នា ដូច្នោះអ្នកសម្របសម្រួលអាចបន្ថែមពេលវេលាដើម្បីពន្យល់អំពីភាពខុសគ្នានេះ ។

បន្ទាប់ពីត្រួតពិនិត្យឯកសារចែក សូមឱ្យសិក្ខាកាមបំពេញលំហាត់ជាក្រុមតូច ។ ជាថ្មីម្តងទៀត សូមផ្តល់ពេលវេលាប្រហែល១០ឬ១៥នាទីដើម្បីធ្វើកិច្ចការក្នុងក្រុម និងការត្រួតពិនិត្យចម្លើយជាក្រុមធំ ។

នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដារអំណានថ្នាក់ទី២ និងទី៣ ក្រសួងអប់រំក៏បានបញ្ចូលនូវបំណិនភាសាថ្មីៗផងដែរដូចជា បំណិនដែលទាក់ទងនឹងសំណេរ វេយ្យាករណ៍ និងបំណិនផ្សេងៗទៀត ។ សូមផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៥.២ខ ហើយត្រួតពិនិត្យដោយសង្ខេបអំពីបំណិនទាំងនេះ និងបញ្ជាក់ប្រាប់សិក្ខាកាមថា បំណិនទាំងនេះមានពន្យល់ជូននៅទំព័រខាងដើមនៃសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន (ថ្នាក់ទី៣) ។ សូមផ្តល់ឧទាហរណ៍មួយចំនួនអំពីបំណិនទាំងនេះដូចដែលបង្ហាញក្នុងសៀវភៅ ។

អំពីទម្រង់សៀវភៅស្តង់ដាអំណាន

សម្រាប់ការបង្រៀនផ្នែកនេះ អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់សៀវភៅស្តង់ដាអំណានទៅសិក្ខាកាមម្នាក់ៗ ។ គ្រូបង្រៀនគួរទទួលបានសៀវភៅស្តង់ដាអំណានស្របតាមថ្នាក់ដែលពួកគេបង្រៀន ។ បច្ចុប្បន្ន ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានបង្កើតសៀវភៅស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ប៉ុណ្ណោះ ។ សម្រាប់គ្រូបង្រៀនដែលបង្រៀនថ្នាក់ខ្ពស់ជាងនេះ ត្រូវផ្តល់សៀវភៅស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី៣ ដោយសារមានព័តិមានជាច្រើនមានភាពពាក់ព័ន្ធនឹងថ្នាក់ទី៤ ទី៥ និងទី៦ ។

ចាប់ផ្តើមការពិភាក្សាដោយធ្វើការកត់សម្គាល់ថា សៀវភៅស្តង់ដាអំណានបានផលិតឡើងដោយមានភាពងាយស្រួលប្រើ ដោយមានកូដជាពណ៌ធម្មជាតិ និងបន្ថែមការពន្យល់ដើម្បីជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យចេះប្រើប្រាស់សៀវភៅដោយប្រសិទ្ធភាព ។ សៀវភៅនីមួយៗបែងចែកជា៥ផ្នែកដូចខាងក្រោម៖

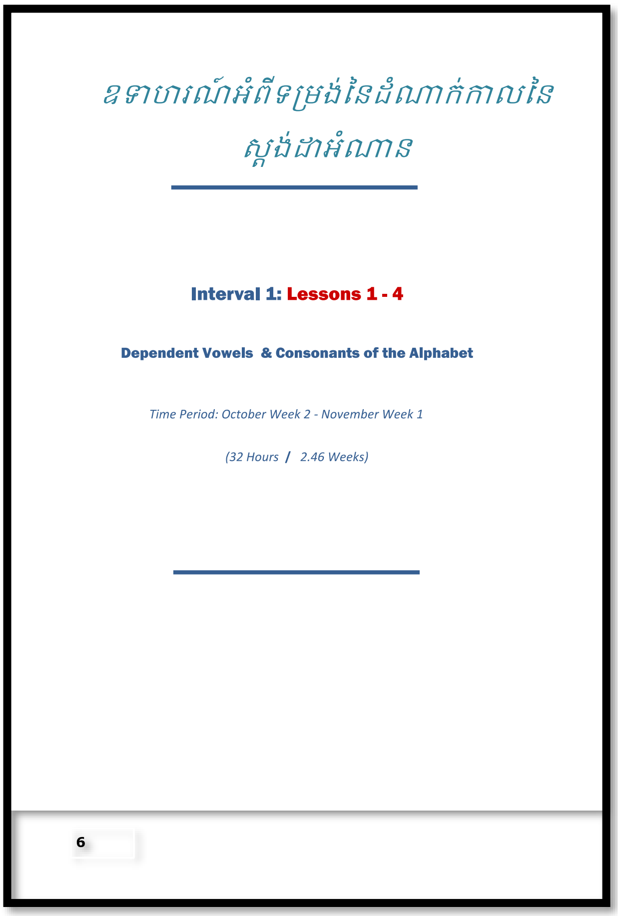
ឧទាហរណ៍អំពីទម្រង់នៃដំណាក់កាលនៃស្តង់ដាអំណាន

Interval 1: Lessons 1 - 4

Dependent Vowels & Consonants of the Alphabet

Time Period: October Week 2 - November Week 1

(32 Hours / 2.46 Weeks)

6

- **សេចក្តីផ្តើម:** ពន្យល់ពីគោលបំណងនៃសៀវភៅ របៀបប្រើប្រាស់ និងគោលការណ៍គន្លឹះៗក្នុងការបង្រៀនភាសាខ្មែរ ។
- **ស្តង់ដាអំណាន:** ផ្នែកជាចំណុចស្នូលនៃសៀវភៅដោយមានសេចក្តីថ្លែងឬឃ្លាសមត្ថភាពសិស្ស បំណិនពាក់ព័ន្ធ ខ្លឹមសារ និងសកម្មភាពគំរូ ។
- **ល្បែងសិក្សា:** ផ្នែកនេះពិពណ៌នាអំពីល្បែងសិក្សាដែលអាចទិញយកមកប្រើប្រាស់ហើយមានទំនាក់ទំនងគ្នាជាមួយស្តង់ដាអំណានមុនៗ (ឧបសម្ព័ន្ធ ១) ។
- **សុសវែរល្បែងសិក្សា "អានខ្មែរ":** ផ្នែកនេះពិពណ៌នាពីមេរៀននីមួយៗនៅក្នុងសុសវែរ ដែលបង្កើតឡើងជាពិសេសសម្រាប់ស្តង់ដាអំណាន ។ សុសវែរនេះសិស្សអាចសិក្សាដោយខ្លួនឯងបាន ហើយអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី១ និងទី២ ។ សុសវែរនេះអាចតម្លើងបាននៅក្នុងថាប្លេត ឬទូរសព្ទប្រភេទទំនើបម៉ាកអេនដ្រយ បើសិនជាឪពុកម្តាយសិស្សមាន (ឧបសម្ព័ន្ធ២) ។
- **តេស្តដំណាក់កាល:** ផ្នែកនេះផ្តល់នូវតេស្តដើម្បីជួយគ្រូបង្រៀនកំណត់រកសិស្សដែលមានបញ្ហាអំណាន និងប្រធានបទដែលសិស្សមិនទាន់យល់ដឹងបានច្បាស់ (ឧបសម្ព័ន្ធ ៣) ។

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវចង្អុលបង្ហាញផ្នែកទាំងនេះនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណានដែលបានចែកជូន ។ ជាបន្ថែម ស្តង់ដាអំណានត្រូវបានរៀបចំជា**ដំណាក់កាល** ។ ដំណាក់កាលគឺជាការផ្តុំមេរៀននិងស្តង់ដាដែលពាក់ព័ន្ធគ្នាសមហេតុផលចូលគ្នា ។ ព័ត៌មានអំពីមេរៀនតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ រួមទាំងចំនួនម៉ោងប្រហាក់ប្រហែល មានផ្តល់ជូននៅផ្នែកចាប់ផ្តើមនៃដំណាក់កាលនីមួយៗ ។ *ចំណុចសំខាន់ដែលត្រូវកត់សម្គាល់គឺថាស្តង់ដាអំណានមិនបានបញ្ចូលមេរៀនដែលពាក់ព័ន្ធបំណិននិយាយនិងស្តាប់ឡើយ ។ ទោះបីជាដូច្នោះក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនត្រូវបញ្ចូលមេរៀនទាំងនេះទៅក្នុងការបង្រៀនរបស់ខ្លួន ។*

បន្ទាប់មក ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៥.៣ ឱ្យសិក្ខាកាមដែលមានឧទាហរណ៍ពីទំព័រមួយក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ។ សូមត្រួតពិនិត្យផ្នែកផ្សេងៗនៅលើទំព័រនោះ

ដែលជារបៀបនៃការរៀបចំស្តង់ដាអំណាន ។ សូមពន្យល់បញ្ជាក់នូវចំណុចខាងក្រោមទៅសិក្ខាកាមៈ

- ឃ្លាសមត្ថភាពសិស្ស
- បំណិនអំណាន (បំណិនគន្លឹះទាំង៥ដែលបានពិភាក្សាខាងដើម)
- សេចក្តីសង្ខេបខ្លឹមសារ
- សកម្មភាពគម្រូដែលជួយណែនាំគ្រូបង្រៀនអំពីរបៀបបង្រៀនឱ្យសិស្សទទួលបានឃ្លាសមត្ថភាព
- ការវាយតម្លៃ គឺជាតេស្តដំណាក់កាល ឬតេស្តពង្រឹងការយល់ដឹងដែលត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីវាយតម្លៃសិស្សថាតើពួកគេទទួលបានសមត្ថភាពអំណានឬយ៉ាងណា ។
- សម្ភារៈល្បែងសិក្សា គឺជាផ្នែកមួយដែលស្នើឡើងនូវសម្ភារៈដែលអាចរកទិញបានយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀន និងសម្រាប់សិស្សលេងដើម្បីឱ្យពួកគេយល់បានកាន់តែប្រសើរឡើងអំពីសមត្ថភាពអំណាន ។

ដើម្បីឱ្យដឹងថាសិក្ខាកាមបានយល់ដឹងច្បាស់លាស់ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសំណួរនៅខាងចុងឯកសារចែកទៅសិក្ខាកាម ថាតើពួកគេបានយល់ពីចំណុចសំខាន់ៗដែលបានពន្យល់ខាងលើ ។ អ្នកសម្របសម្រួលអាចសួរជាក្រុមធំ ឬក្រុមតូចក៏បានក្នុងរយៈពេលប្រហែល១០ឬ១៥នាទី ។ នៅពេលការងារក្រុមតូចបានបញ្ចប់ អ្នកសម្របសម្រួលត្រួតពិនិត្យចម្លើយរួមគ្នាជាក្រុមធំ ។

សំណួរត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹង:

1. តើមានប៉ុន្មានដំណាក់កាលនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី១ ? ថ្នាក់ទី២? ថ្នាក់ទី៣?
2. នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាននីមួយៗ តើដំណាក់កាលណាដែលវែងជាងគេ? ដំណាក់កាលណាដែលខ្លីជាងគេ?
3. តើមានតេស្តដំណាក់កាលប៉ុន្មាននៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាននីមួយៗ? តើមានតេស្តផ្ទាល់មាត់ចំនួនប៉ុន្មានក្នុងសៀវភៅស្តង់ដានីមួយៗ?

4. តើកម្មវិធីសុសវែរមានប៉ុន្មានមេរៀនដែលប្រើសម្រាប់បង្រៀនភាសា ?

5. តើគេប្រើប្រាស់ល្បែងឡូតូដើម្បីពង្រឹងបំណិនអានអ្វី? តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?

6. សូមមើលស្គង់ដា ៨ខ ក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាថ្នាក់ទី២ តើបំណិនអ្វីដែលជាបំណិនសំខាន់សម្រាប់បណ្តុះឱ្យកុមារទទួលបាននៅក្នុងស្តង់ដានេះ? តើតេស្តអ្វីដែលសមស្របយកមកប្រើប្រាស់ជាមួយស្តង់ដានេះ? តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?

ការប្រើប្រាស់តេស្តដំណាក់កាលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព

ឥឡូវនេះអ្នកសម្របសម្រួលត្រឡប់ទៅមើលតេស្តដំណាក់កាលដែលផ្តល់ជូននៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ។ ជាថ្មីម្តងទៀត សូមសួរសិក្ខាកាមថា តើនេះជាតេស្តប្រភេទអ្វី? (ចម្លើយ៖ តេស្តពង្រឹងការយល់ដឹង) ។ តើយើងគួរប្រើប្រាស់តេស្តនេះដោយរបៀបណា? តើតេស្តនេះអាចប្រើសម្រាប់សម្រេចចិត្តឱ្យសិស្សឡើងនិងត្រួតថ្នាក់បានឬទេ? (ចម្លើយ៖ ទេ) ។

បើសិនជាសិក្ខាកាមឆ្លើយសំណួរខាងលើថា "ទេ" (ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ) ត្រូវបន្តសួរតើយើងធ្វើតេស្តក្នុង**គោលបំណង**អ្វី? គួររំឭកសិក្ខាកាមថា យើងត្រូវដឹងពី**មូលហេតុ** ដែលយើងត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃ ដើម្បីឱ្យទិន្នន័យដែលទទួលបានមានប្រសិទ្ធភាព ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ចម្លើយដែលអាចឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវរួមមាន៖

ត្រួតពិនិត្យមូលហេតុដែលយើងធ្វើការវាយតម្លៃដើម្បីពង្រឹងការយល់ដឹង

1. ដើម្បីដឹងថាសិស្សយល់ដឹងបញ្ញត្តិមេរៀនសំខាន់ៗកម្រិតណា និងដើម្បីពិចារណាថាតើត្រូវឬមិនត្រូវបង្រៀនមេរៀនឡើងវិញ?
2. ដើម្បីដឹងថាប្រធានបទណាមួយអាចត្រូវបង្រៀនឡើងវិញ
3. ដើម្បីដឹងថាសិស្សណាខ្លះត្រូវការជួយបន្ថែម និងជួយលើប្រធានបទអ្វី

ផ្តល់ឯកសារចែក ៣.៥.៤ ឱ្យសិក្ខាកាមពិនិត្យមើលឱ្យបានល្អិតល្អន់អំពីតេស្តដែលដកស្រង់ពីស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី១ (ទំព័រ ៩១) ។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវ

បញ្ជាក់ថាផ្នែកតេស្តនីមួយៗ ឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដាជាក់លាក់នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន ហើយវាមានសេចក្តីណែនាំប្រើប្រាស់ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ៣ ។ គ្រូបង្រៀនអាចថតចម្លងតេស្ត ឬអាចទិញយកទៅប្រើប្រាស់បានផងដែរ ។ សូមអានការណែនាំតាមផ្នែកតេស្តនីមួយៗ រួចឱ្យសិក្ខាកាមអនុវត្តការធ្វើតេស្តនេះជាមួយសិក្ខាកាមផ្សេងទៀតដែលអង្គុយក្បែរ ដូចគ្នាទៅនឹងការធ្វើតេស្តជាមួយសិស្ស ។ កំឡុងពេលធ្វើតេស្ត សូមបូកសរុបពិន្ទុតាមផ្នែកនីមួយៗ ។

នៅពេលសិក្ខាកាមបានបញ្ចប់កិច្ចការនេះ សូមប្រាប់ស៊ីណារីអូ មួយដល់ពួកគេថា មានសិស្ស១០នាក់បានឆ្លើយសំណួរស្ទើរតែត្រូវទាំងអស់ក្នុងផ្នែក ៥ង ប៉ុន្តែពួកគេពិបាកឆ្លើយសំណួរក្នុងផ្នែក៥ច ។ តើសិក្ខាកាមគួរសន្និដ្ឋាន និងដោះស្រាយបញ្ហានេះយ៉ាងដូចម្តេច? សិក្ខាកាមត្រូវធ្វើការជាក្រុមតូចដើម្បីឆ្លើយសំណួរដែលមាននៅចុងឯកសារចែក ។ សូមផ្តល់ពេលប្រហែល២០នាទីសម្រាប់សិក្ខាកាមបំពេញលំហាត់នេះ ។ ពេលពួកគេឆ្លើយចប់ ត្រូវពិនិត្យចម្លើយរួមគ្នា ។ អ្នកសម្របសម្រួលអាចប្រើប្រាស់គំនិតខាងក្រោម ដើម្បីដឹកនាំការពិភាក្សាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព៖

សំណួរដឹកនាំការពិភាក្សាសម្រាប់ឆ្លើយសំណួរ

សំណួរ	ចម្លើយរំពឹងទុក
សំណួរទី១: សន្មតថា សិស្ស១០នាក់បំពេញចម្លើយស្ទើរតែត្រូវទាំងអស់នៅក្នុងផ្នែក៥ង ប៉ុន្តែមិនអាចឆ្លើយសំណួរណាមួយក្នុងផ្នែក ៥ច តើអ្នកនឹងសន្និដ្ឋានដូចម្តេច?	• សិស្សអាចអានពាក្យដែលមានសញ្ញាត្រីសព្ទបានត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចអានដោយយល់ន័យបាននៅពេលដាក់ពាក្យទាំងអស់នោះទៅជាល្បះ ។
សំណួរទី២: សូមផ្តល់នូវសកម្មភាពល្អៗមួយចំនួនដែលអាចយកមកបង្រៀនស្តង់ដានេះឡើងវិញ ។ តើសកម្មភាពគំរូទាំងនេះមាននៅក្នុងទំព័រទីប៉ុន្មាន ?	• មានសកម្មភាពល្អៗចំនួន៥នៅទំព័រទី២៩ នៃសៀវភៅស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី២ ។

សំណួរទី៣: តើមានសម្ភារៈល្អៗអ្វីខ្លះដែលអាចយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀនឡើងវិញបាន?	• សម្ភារៈបង្រៀន លេខ៧, ១០, ១១ និង១២

វិធានការតាមដានផ្សេងៗទៀត: ទន្ទឹមពេលដែលគ្រូបង្រៀនធ្វើតេស្តដំណាក់កាល ពួកគេត្រូវកត់ត្រាពិន្ទុសិស្សដែលមានពិន្ទុក្រោម៥០% ។ សូមឱ្យសិក្ខាកាមមើលឯកសារចែក ៣.៥.៥ បញ្ជីតាមដានសិស្សដែលតម្រូវការរៀនបន្ថែម ។

អ្នកសម្របសម្រួលគួររំឮកសិក្ខាកាមថា ការកត់ត្រាពិន្ទុនេះគឺមិនត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់សម្រេចចិត្តឱ្យឡើង ឬត្រួតថ្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែគឺសម្រាប់បំប៉នបន្ថែមតែប៉ុណ្ណោះ ។ វិធានការដែលត្រូវជួយក៏មាននៅក្នុងបញ្ជីនោះផងដែរ ហើយវាក៏ជាមធ្យោបាយមួយសម្រាប់ទំនាក់ទនងជាមួយមាតាបិតាសិស្សដែលកូនរបស់ពួកគេខ្សោយផ្នែកអំណាន ។ ការអនុវត្តវិធានការទាំងនេះ ទាមទារឱ្យមានការសម្របសម្រួលគ្នាជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដូចជា មាតាបិតាសិស្ស នាយកសាលារៀន និងបណ្ណារក្ស ។ សូមត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់បញ្ជីនេះជាមួយសិក្ខាកាមដោយប្រើប្រាស់សេចក្តីណែនាំនៅទំព័រទីពីនៃឯកសារចែក ។

៤. សម្ភារៈសម្រាប់សិក្ខាកាម

ឯកសារចែក & ធនធានផ្សេងៗ

ឯកសារចែក ៣.១.១: ការស្ទង់មតិសិក្ខាកាម

សេចក្តីណែនាំ: សូមអានសំណួរខាងក្រោមរួចផ្តល់យោបល់ស្មោះត្រង់ដោយគូសសញ្ញាធិក ក្នុងប្រអប់ចម្លើយដែលស្របទៅនឹងមតិយោបល់របស់អ្នកជាងគេ ។

លរ	សំណួរ	សម្រាប់គ្រូឧទ្ទេស
១	តើអ្នកគិតថាសិស្សទាំងឡាយនៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នកមានរបៀបរៀនខុសពីគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច? ☐ ខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ ☐ ខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច ☐ មិនមានភាពខុសគ្នាទេ ☐ មិនដឹង	
២	តើអ្នកគិតថាវាសមរម្យយ៉ាងដូចម្តេចដែរ ក្នុងការនិយាយថាសិស្សរបស់អ្នក "ខ្សោយ" ឬ "ឆ្លាត" នៅចំពោះមុខពួកគេ? ☐ សមរម្យណាស់ ☐ មួយណាក៏មិនល្អ ☐ មិនសមរម្យទេ ☐ មិនដឹង	
៣	នៅពេលបង្រៀនអំណាន តើអ្នកគិតថាវាសំខាន់កម្រិតណាដែរក្នុងការប្រើប្រាស់សម្ភារៈសិក្សាផ្សេងៗគ្នាបន្ថែមទៅលើការប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សាគោល? ☐ មិនសំខាន់ទេ ☐ សំខាន់បន្តិចបន្តួច ☐ សំខាន់ណាស់ ☐ មិនដឹង	
៤	តើមានមធ្យោបាយអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់ឱ្យគ្រូបង្រៀនទទួលបានព័ត៌មានពីភាពខុសគ្នានៃតម្រូវការរៀនរបស់សិស្ស? ☐ សួរគ្រូបង្រៀនឆ្នាំមុន ☐ សួរឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ☐ ពិនិត្យមើលទិន្នន័យវាយតម្លៃ ☐ មិនដឹង	
៥	តើអ្នកគិតថាវាសំខាន់កម្រិតណាដែរក្នុងការជួបនិយាយគ្នាមួយទល់មួយជាមួយសិស្សម្នាក់យ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងមួយខែ? ☐ សំខាន់ណាស់ ☐ សំខាន់ណាស់ប៉ុន្តែមិនអាចធ្វើបានទេ ☐ សំខាន់បន្តិចបន្តួច	

	□ មិនសំខាន់ទេ □ មិនដឹង	
៦	តើឃ្លាណាខ្លះខាងក្រោមដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្ស? □ ការស្គាល់ពីតម្រូវការបុគ្គលសិស្សនីមួយៗ □ ការបង្រៀនសិស្សគ្រប់គ្នាតាមរបៀបតែមួយដោយប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សាគោល □ ការត្រួតពិនិត្យទិន្នន័យវាយតម្លៃសិស្សជាញឹកញាប់ □ ការធានាថាសិស្សដែលមានបញ្ហាអំណានទទួលបានកិច្ចការស្របទៅនឹងកម្រិតសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដូចគ្នានឹងសិស្សដែលពូកែអានផងដែរ □ មិនដឹង	

សូមអរគុណសម្រាប់ការចំណាយពេលបំពេញការស្ទង់មតិនេះ

ឯកសារចែក ៣.១.២: គោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្ស

ការបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្សគឺជាដំណើរការវដ្តក្នុងការស្វែងយល់ពីសិស្ស រួចហើយឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការដោយការកែសម្រួលវិធីបង្រៀន និងការទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ ។

នៅពេលយើងបន្តការសិក្សាស្វែងយល់ពីសិស្ស យើងអាចបង្រៀនដោយឆ្លើយតបតម្រូវការបានកាន់តែច្បាស់លាស់ និងមានប្រសិទ្ធភាព ។

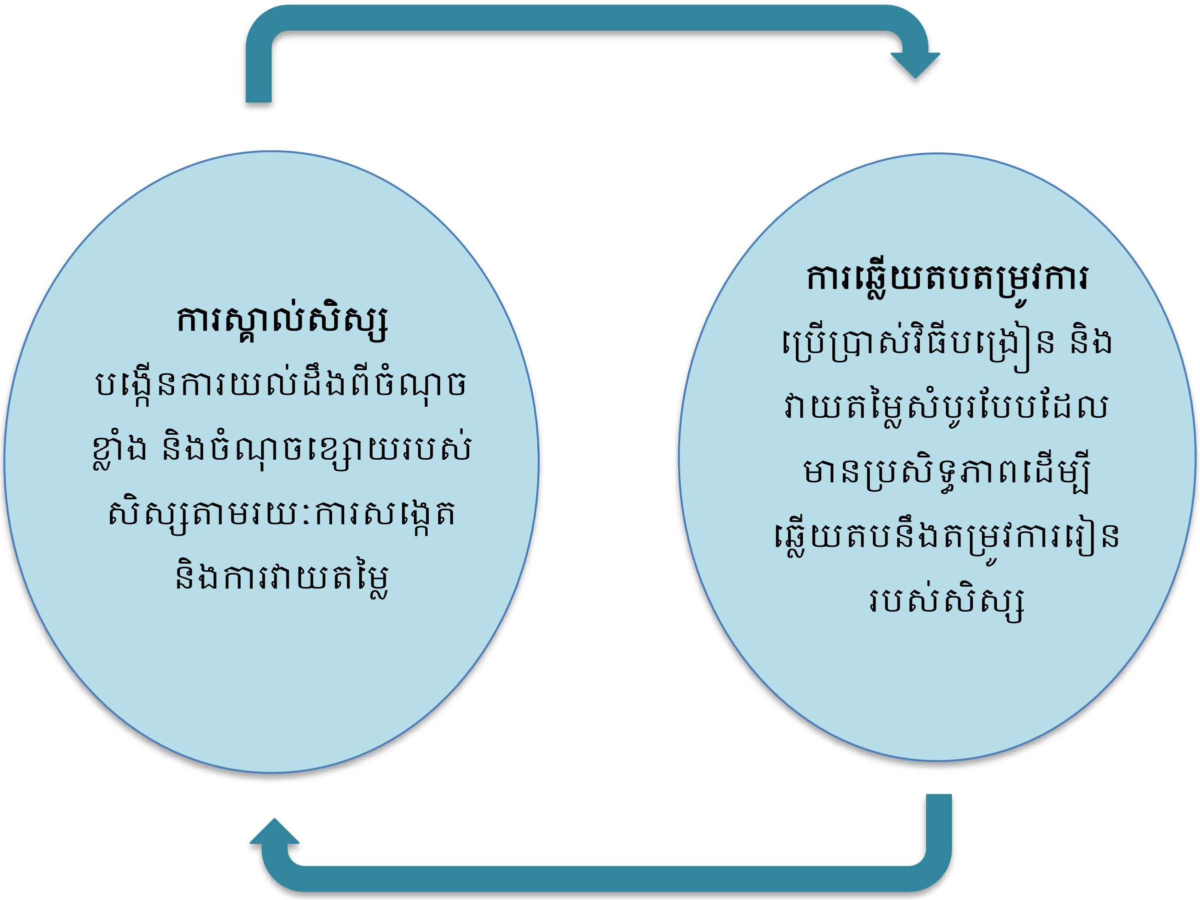

ឯកសារចែក ៣.១.៣: និយមន័យសំខាន់ៗនៃពាក្យបច្ចេកទេសមួយចំនួន ដែលប្រើទូទៅក្នុងការបង្រៀនឆ្លើយតបតម្រូវការសិស្ស

ពាក្យ	និយមន័យ
ភាពខ្លាំង គឺ. . .	សមត្ថភាពធ្វើអ្វីមួយ ដូចជា ការធ្វើកិច្ចការមួយបានល្អ *ឧទា. ភាពខ្លាំងរបស់សូភី គឺនាងចេះអានស្ទាត់ និងដោយទំនុកចិត្ត . . .*
តម្រូវការ គឺ . . .	ផ្នែកដែលសិស្សជួបការលំបាកដែលមិនអាចទទួលបានសមត្ថភាពជាទីគួរពេញចិត្ត *ឧទា. តម្រូវការសំខាន់បំផុតសម្រាប់សូភីគឺត្រូវកែលម្អសមត្ថភាពអានដើម្បីយល់ន័យ បើទោះបីជានាងចេះអានស្ទាត់ក៏ដោយ ។* ***សម្គាល់:*** *គ្រូបង្រៀនកម្ពុជាភាគច្រើន ពេលខ្លះបានហៅ "តម្រូវការ" ថាជាចំណុចខ្សោយ បញ្ហា ឬមិនឆ្លាត ។ ពាក្យដែលធ្វើឱ្យបាក់ទឹកចិត្តទាំងនេះគួរតែត្រូវជៀសវាង ។*
ចំណាប់អារម្មណ៍ គឺ . . .	ផ្នែកឬប្រធានបទដែលសិស្សរីករាយឬសប្បាយក្នុងការសិក្សា ។ *ឧទា. សូភីរីករាយណាស់ក្នុងការអានកំណាព្យ និងច្រៀងចម្រៀង។*
ចំណូលចិត្ត គឺ. . .	របៀបដែលសិស្សចូលចិត្តរៀន ។ ចំណុចដែលយើងអាចសង្កេតឃើញរួមមាន ការចូលចិត្តរៀនតែឯង រៀនជាក្រុម រៀនដោយយកដៃធ្វើសកម្មភាព ការអានឮៗ ការអានស្ងាត់ ការប្រើរូបភាពនិងពណ៌ដើម្បីឱ្យខ្លួនឆាប់យល់ ការចូលចិត្តអានខ្លួនឯងជាជាងគេអានឱ្យស្តាប់ ការចូលចិត្តស្តាប់គេជាជាងអានដោយខ្លួនឯង ។ល។ *ឧទា. សូភីរៀនឆាប់ចេះពេលធ្វើការជាក្រុមតូចជាជាងការរៀនជាក្រុមថ្នាក់ទាំងមូល ។*
ភាពត្រៀមជាស្រេច គឺ. . .	ទំនុកចិត្តដែលសិស្សឈានទៅធ្វើកិច្ចការអ្វីមួយ *ឧទា. សិស្សជាច្រើនរបស់ខ្ញុំចេះអានពាក្យមួយព្យាង្គ ប៉ុន្តែមិនទាន់ចេះអានពាក្យដែលមានព្យាង្គលើសពីមួយ ។*

ឯកសារចែក ៣.១.៤: ការយល់ដឹងពីអត្ថន័យត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រឹមត្រូវនៃការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស

ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស មានន័យថា . . .	ការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស មិនមែនមានន័យថា . . .
• ជាការរៀបក្រុមសិស្សក្នុងរយៈពេលខ្លី និងមានការផ្លាស់ប្ដូរបត់បែន ដោយឱ្យសិស្សរៀនជាមួយមិត្តភក្តិដែលមានសមត្ថភាពដូចគ្នា ឬខុសគ្នា ។	• ជាការកំណត់ស្លាកសិស្ស ឬការរៀបក្រុមសិស្សជាអចិន្ត្រៃយ៍តាមកម្រិតសមត្ថភាព ។
• ជាការឱ្យមានការចូលរួម និងដាក់កិច្ចការដែលមានភាពទាក់ទាញដល់សិស្សទាំងអស់បើទោះបីជាសិស្សទាំងនោះមានចំណូលចិត្តរៀន ចំណាប់អារម្មណ៍ និងកម្រិតភាពត្រៀមជាស្រេច ខុសៗគ្នាក៏ដោយ ។	• ជាការកំណត់ថាសិស្សមួយចំនួនមានសមត្ថភាពកម្រិតទាប ឬត្រូវធ្វើកិច្ចការដដែលៗ ខណៈសិស្សផ្សេងៗទៀតធ្វើកិច្ចការដែលមានកម្រិតខ្ពស់ជាង ។
• ជាជម្រើសដែលមានការរៀបចំឡើងច្បាស់លាស់សម្រាប់ឱ្យសិស្សធ្វើកិច្ចការដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការ និងភាពខ្លាំងរបស់សិស្ស ។	• ជាការផ្ដល់សេរីភាពគ្មានដែនកំណត់ដល់សិស្សក្នុងការធ្វើកិច្ចការអ្វីមួយ ។
• សិស្សទាំងអស់ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរួមមួយក្នុងការទទួលបានជោគជ័យបើទោះបីជាកិច្ចការដែលពួកគេកំពុងធ្វើខុសគ្នាក៏ដោយ ។	• លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យក្នុងការទទួលបានជោគជ័យគឺដាក់កិច្ចការដែលងាយស្រួលជាងសម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហា និងកិច្ចការដែលលំបាកជាងសម្រាប់សិស្សដែលពូកែ ។
• សិស្សទទួលខុសត្រូវមួយចំនួនចំពោះការសិក្សារបស់ពួកគេតាមរយៈការជ្រើសរើសពីរបៀបដែលពួកគេចង់រៀន ។	• គ្រូទទួលខុសត្រូវពេញទីទៅលើអ្វីដែលសិស្សត្រូវរៀន និងរបៀបដែលពួកគេរៀន ។
• ថ្នាក់រៀនមានការរៀបចំទម្លាប់ និងដំណើរការប្រព្រឹត្តទៅដោយមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្នាបានល្អ ។	• ថ្នាក់រៀនមានបរិស្ថានសិក្សាដែលគ្មានរៀបចំជារចនាសម្ព័ន្ធ ។

លំហាត់:

សេចក្តីណែនាំ: សូមអានឧទាហរណ៍ខាងក្រោម ហើយធ្វើការសម្រេចចិត្តថា ឧទាហរណ៍ណាដែលបង្ហាញ ឬមិនបង្ហាញថាថ្នាក់រៀនកំពុងតែប្រើប្រាស់វិធីបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ។ សូមប្រើការណែនាំដែលផ្តល់ជូនក្នុងឯកសារចែក ៣.១.៤ នៅពេលឆ្លើយ ។

ឧទាហរណ៍	សូមសរសេរ "**បាទ/ចាស**" បើសិនវាជាឧទាហរណ៍អំពីការបង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ឬ "**ទេ**" បើសិនមិនមែន ។
១. តាមលទ្ធផលតេស្ត គ្រូបង្រៀនរៀបចំសិស្សដែលខ្សោយឱ្យអង្គុយជាក្រុមជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។	
២. ក្នុងរយៈពេល៣០នាទីជារៀងរាល់ថ្ងៃ សិស្ស១០នាក់អង្គុយជាក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាពដើម្បីធ្វើកិច្ចការ ដោយផ្អែកតាមចំណាប់អារម្មណ៍ និងរបៀបរៀនរបស់ពួកគេ ។	
៣. សិស្សទាំងអស់ធ្វើកិច្ចការដូចៗគ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។	
៤. នៅពេលខ្លះ មានការរៀបចំកិច្ចការច្រើនបែបដែលសិស្សផ្សេងៗគ្នាអាចធ្វើក្នុងពេលតែមួយ ។	
៥. សិស្សមានសេរីភាពពេញទីដើរក្នុងថ្នាក់រៀនក្នុងពេលណាមួយដើម្បីធ្វើកិច្ចការដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍ ។	

ឯកសារចែក ៣.២.១: របៀបរៀនរបស់សិស្ស

របៀបរៀន	ការពិពណ៌នា
ការប្រើកាយវិការ ឬចលនា 	សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការប្រើកាយវិការ ឬចលនា អាចរៀនបានយ៉ាងពូកែ និងឆាប់រហ័សលុះត្រាតែមានការរៀន និងបង្រៀនពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើសកម្មភាព ដូចជា៖ ការរំកិល ឬកាន់វត្ថុដែលត្រូវរៀននោះតែម្តង។ ពួកគេចូលចិត្តស្រាវជ្រាវ រៀន ឬធ្វើ នូវសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលភាគច្រើនធ្វើនៅខាងក្រៅថ្នាក់ ដោយជារឿយៗមានដូចជា៖ កីឡា និងការសម្តែងសិល្បៈ។ ភាគច្រើនពួកគេតែងបញ្ចេញអារម្មណ៍របស់ខ្លួនមកក្រៅតាមរយៈកាយវិការតែម្តង ដូចជាការឱបថើប ឬការវាយតប់។ ក្រៅពីនេះ ពួកគេចូលចិត្តរៀននូវជំនាញថ្មីៗដោយខ្លួនឯងជាងទទួលការណែនាំ ឬបង្ហាញពីអ្នកដទៃ។ ពួកគេលំបាកទ្រាំទ្រក្នុងការអង្គុយយូរមួយកន្លែងហើយពិបាកក្នុងការអាន និងប្រកប។
ការមើល 	សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការមើល អាចរៀនបានយ៉ាងល្អ និងឆាប់រហ័សលុះត្រាតែមានការរៀន និងបង្រៀនបង្ហាញឱ្យឃើញនៅពីមុខពួកគេតែម្តង ហើយរូបភាពទាំងនោះត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងខួរក្បាលតែម្តង។ ពួកគេជារឿយៗចូលចិត្តអានហើយសរសេរអក្សរស្អាត។ ពួកគេក៏ជាអ្នកដែលចូលចិត្តស្វែងយល់ពីឫសគល់នៃបញ្ហារៀបចំចាត់ចែងច្បាស់លាស់ និងមានចំណាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងលើពណ៌ ឬទ្រង់ទ្រាយវត្ថុផ្សេងៗ។ ពួកគេតែងជួបការលំបាកពេលគ្រូប្រាប់ការណែនាំផ្ទាល់មាត់ និងងាយទទួលការរំខានពីសំឡេងផ្សេងៗ។ ពួកគេចំណាំមុខអ្នកដែលគេស្គាល់ជាងឈ្មោះ។ ពួកគេចូលចិត្តសម្លឹងមើលភ្នែកដៃគូសន្ទនាដើម្បីពង្រឹងការផ្តោតអារម្មណ៍។

ការនិយាយ និងការស្តាប់ 	ភាសានិយាយគឺជាទម្រង់បឋមសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានសម្រាប់សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមរយៈការនិយាយ និងស្តាប់។ ពួកគេអាចរៀនបានល្អ និងឆាប់រហ័សតាមរយៈការស្តាប់ និងការនិយាយ។ ពួកគេតែងតែនិយាយច្រើនជាងមនុស្សទូទៅ រស់រាយរាក់ទាក់ ចូលចិត្តស្តាប់រឿងនិទាន និងរឿងកំប្លែង យល់ដឹងមេរៀនតាមរយៈការពន្យល់ផ្ទាល់មាត់ទៅកាន់ពួកគេ។ ពួកគេភាគច្រើនមានទំនោរទៅលើសកម្មភាពតន្ត្រី និងសិល្បៈ ។ សិស្សប្រភេទនេះមួយចំនួនអានយឺត លំបាកក្នុងការសរសេរ និងលំបាកយល់ដឹងសេចក្តីណែនាំតាមការសរសេរពន្យល់។ពួកគេពុំអាចនៅស្ងៀមស្ងាត់បានយូរទេ។ ពួកគេចាំឈ្មោះ និងសំឡេងអ្នកដែលគេជួបបានយ៉ាងល្អ តែពុំសូវចាំមុខមាត់នោះឡើយ។ ពួកគេជារឿយៗចូលចិត្តច្រៀង និងអានខ្សិបៗទៅកាន់ខ្លួនឯង។
ការផ្តោតតាមតែអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន 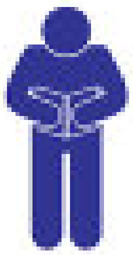	កុមារដែលផ្តោតតែលើអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនមានចរិតខ្វល់ខ្វាយឬការពារសកម្មភាពរបស់ខ្លួនឯង ចូលចិត្តទីកន្លែងនិងពេលវេលាឯកជន រីករាយនៅម្នាក់ឯង ធុញទ្រាន់នៅពេលធ្វើការឬនៅជាមួយក្រុមសិស្សផ្សេងៗ ។ ពួកគេធ្វើសកម្មភាពដោយប្រុងប្រយ័ត្នពេលជួបមនុស្សម្នា ។ ពួកគេមិនបង្ហាញអារម្មណ៍ និងចូលចិត្តនៅស្ងៀមស្ងាត់ ។ ពួកគេមិនចែករំលែកនូវការគិត អារម្មណ៍ឯកជនរបស់ពួកគេទេ ហើយពួកគេមានមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ។ ពួកគេយល់ថាសកម្មភាពបែបឆ្លុះបញ្ចាំងមានសារៈសំខាន់ ។ ជាមនុស្សដែលផ្តោតអារម្មណ៍បានល្អនិងគិតស៊ីជម្រៅ ។ ពូកែស្រូបយកគំនិតយោបល់ ។ ពួកគេចេះកំណត់អំពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្លួន ប៉ុន្តែស្វែងយល់បានស៊ីជម្រៅលើផ្នែកដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ។ ពួកគេជ្រួលច្របល់ក្នុងចិត្តបើមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់នៅម្នាក់ឯង ឬស្ងៀមស្ងាត់ ។
ការចូលចិត្តធ្វើការជាមួយក្រុមមនុស្ស	សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការចូលចិត្តធ្វើការជាមួយក្រុមមនុស្សគឺជាសិស្សដែលចូលចិត្តសេពគបជាមួយអ្នកឯទៀត ។ ពួកគេរីករាយនៅជាមួយមនុស្សម្នា និងបង្ហាញពីភាពស្វាហាប់ និង

សំឡេងកងរំពង ។ ពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នាដោយក្តីរំភើប និងរីករាយជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។ ពួកគេចូលរួមធ្វើសកម្មភាពច្រើន និងមានចំណាប់អារម្មណ៍ច្រើនផ្នែក ។ ពួកគេមានមិត្តភក្តិច្រើន និងនិយាយគ្នាក្នុងរយៈពេលយូរ ។ ពួកគេទទួលបានថាមពលពីមនុស្សនៅជុំវិញ ហើយពួកគេនឹងមានភាពឯកោ និងច្រាសច្រាល់នៅពេលគ្មានមនុស្សនៅក្បែរ ។ ពួកគេបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកឯទៀតជាបន្តបន្ទាប់ និងចែករំលែកពីព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងងាយស្រួលជាមួយគ្នា ។

សម្គាល់: មនុស្សយើងជាធម្មតាមានរបៀបរៀនច្រើនបែបប៉ុន្តែយើងម្នាក់ៗតែងតែមានរបៀបរៀនមួយដែលលេចធ្លោជាងគេ ។ សូមស្វែងរករបៀបរៀនដែលលេចធ្លោជាងគេរបស់អ្នកតាមរយៈតំណខាងក្រោម៖

ភាសាអង់គ្លេស: http://www.educationplanner.org/students/self-assessments/learning-styles-quiz.shtml

ភាសាខ្មែរ: http://kapekh.org/?p=whatwedo&id=21&l=Khmer#learningstyle

លំហាត់: ការកំណត់អំពីរបៀបរៀន

សេចក្តីណែនាំ: សូមអានការពិពណ៌នាអំពីកុមារខាងក្រោម រួចកំណត់អំពីរបៀបរៀនរបស់ពួកគេ ។ សូមប្រើការណែនាំក្នុងឯកសារចែក ៣.២.១ នៅពេលឆ្លើយ ។ សិស្សម្នាក់អាចមានរបៀបរៀនលើសពីមួយ ដូច្នោះអ្នកអាចដាក់របៀបរៀនលើសពីមួយតាមការចាំបាច់ ។

ការពិពណ៌នា	*ការចាត់ថ្នាក់*
១. ប៊ុនថនចូលចិត្តគូររូប និងអានសៀវភៅដែលមានរូបភាពច្រើន ។ ពេលខ្លះវាលំបាកអនុវត្តតាមសេចក្តីណែនាំរបស់គ្រូ ។ គ្រូរបស់វានិយាយថាវាពូកែចាំមុខ ប៉ុន្តែពេលខ្លះវាមិនអាចចាំឈ្មោះមនុស្សដែលវាបានជួប ។	______________ ______________
២. លក្ខិណា មានមិត្តភក្តិច្រើន ហើយចូលចិត្តធ្វើការទាំងក្រុមតូច ឬក្រុមធំ ប៉ុន្តែពិបាកនៅពេលធ្វើការតែម្នាក់ឯង ។ នាងចូលចិត្តអាន សរសេរបានស្អាត និងជាសិល្បៈករពូកែម្នាក់ ។	______________ ______________
៣. ហួន ជាមនុស្សចូលចិត្តកីឡា និងមានប្រជាប្រិយភាពជាមួយមិត្តភក្តិ ។ វាចូលចិត្តនៅជួបជុំគ្នាជាមួយអ្នកឯទៀត និងចូលចិត្តលេងល្បែងជាក្រុម ។ ពេលខ្លះវាជ្រួលច្រាលក្នុងចិត្តនៅពេលវាត្រូវអង្គុយនៅមួយកន្លែងក្នុងរយៈពេលយូរក្នុងថ្នាក់រៀន ។ វាចូលចិត្តលេងល្បែងរៀបតួអក្សរ និងដុំចល័តផ្សេងៗទៀត ។	______________ ______________
៤. ប៊ុនជាសិស្សចូលចិត្តអានមួយៗ ប៉ុន្តែពូកែស្តាប់ណាស់ ។ វាអាចធ្វើតាមសេចក្តីណែនាំបានគ្រប់ពេល និងចូលចិត្តនិយាយរឿងប្រាប់មិត្តភក្តិ ។ សកម្មភាពដែលវាចូលចិត្តគឺម៉ោងនិទានរឿងនៅ	______________ ______________

ក្នុងបណ្ណាល័យនៅពេលស្តាប់បណ្ណារក្សនិទានរឿងដែលចាប់អារម្មណ៍ទៅកាន់សិស្សក្នុងថ្នាក់ ។	
៥. ស៊ីដេត ចូលចិត្តអានសៀវភៅនៅទីស្ងាត់ ។ នាងតែងរស់ជាមួយទម្លាប់ជាច្រើនរបស់នាង ដូចជាអានសៀវភៅ បំពេញល្បែងប្រស្នា និងផាត់ពណ៌ ។	______________________ ______________________

ឯកសារចែក ៣.២.២: ទម្រង់ប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស

សេចក្តីណែនាំ: សូមបំពេញព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗក្នុងចន្លោះខាងក្រោម:

ឈ្មោះសិស្ស	______________________	សាលារៀន:	______________________
ថ្នាក់:	______________________	ភេទ:	☐ ប្រុស ☐ ស្រី
អាយុ:	_________	ស្ថានភាពឡើងថ្នាក់:	☐ ត្រួតថ្នាក់ ☐ ឡើងថ្នាក់
ឈ្មោះគ្រូ:	______________________	បំពេញក្នុងឆមាសទីប៉ុន្មាន?	☐ ឆមាសទី១ ☐ ឆមាសទី២

ផ្នែកទី១: ព័ត៌មានមូលដ្ឋាន

ក. ភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយ

សេចក្តីណែនាំ: សូមបំពេញការវាយតម្លៃរបស់អ្នកអំពីភាពខ្លាំង និងខ្សោយរបស់កុមារ និងភាពប្រែប្រួលផ្សេងៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញក្នុងកំឡុងពេលបង្រៀនប្រចាំខែតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ។

ផ្នែកបំណិន:[2]	*តើកុមារសម្រេចបានភាពស្ទាត់ជំនាញតាមបំណិននីមួយៗនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាតាមកម្រិតថ្នាក់ឬទេ?*																	
	ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____	
	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ
ការស្គាល់សូរ/បំណិនស្តាប់																		

---

2 Adapted from: https://www.naeyc.org/files/yc/file/200303/Essentials.pdf

ផ្នែកបំណិន:[2]	*តើកុមារសម្រេចបានភាពស្ទាត់ជំនាញតាមបំណិននីមួយៗនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាតាមកម្រិតថ្នាក់ឬទេ?*																	
	ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____	
	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ
1. យល់សេចក្ដីណែនាំផ្ទាល់មាត់ពីគ្រូ																		
2. យល់ដឹងន័យរបស់ល្បះនៅពេលអានរឿង																		
3. យល់ដឹងពីពាក្យដែលផ្ដើមដោយសូរដូចគ្នា (ផ្គូផ្គងសូរ)																		
4. ស្គាល់ពីពេលដែលពាក្យផ្ដើមដោយសូរដូចគ្នា (ចូនអក្សរដើមព្យាង្គ)																		
5. កំណត់រកពាក្យដែលបញ្ចប់ដោយសូរដូចគ្នា (ពាក្យចួន)																		
ការស្គាល់តួអក្សរនិងសូរ																		
6. ស្គាល់ឈ្មោះតួអក្សរនិងស្រៈ																		
7. អាចកំណត់រកតួព្យញ្ជនៈនិងស្រៈនៅពេលប្រាប់សូរ																		
8. អាចស្គាល់ថាព្យាង្គផ្សំពីព្យញ្ជនៈនិងស្រៈ (ព្យញ្ជនៈ + ស្រៈ), ព្យញ្ជនៈស្រៈ និងព្យញ្ជនៈ (ព្យញ្ជនៈ + ស្រៈ + ព្យញ្ជនៈ) ។ល។																		
9. អាចដឹងពីពាក្យដែលមានមួយឬច្រើនព្យាង្គ																		
10. អាចបំប្លែងសូររបស់																		

ផ្នែកបំណិន:[2]	*តើកុមារសម្រេចបានភាពស្ទាត់ជំនាញតាមបំណិននីមួយៗនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាតាមកម្រិតថ្នាក់ឬទេ?*																	
	ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____	
	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ
ពាក្យនៅពេលប្រើជាមួយមូសិកទន្ត និងត្រីសព្ទ																		
ការចេះវាក្យសព្ទ																		
11. អាចប្រាប់ពីន័យរបស់ពាក្យ																		
12. អាចកំណត់រកវេវចនៈសព្ទរបស់ពាក្យ																		
13. អាចកំណត់រកបដិសព្ទរបស់ពាក្យ																		
14. អាចកំណត់រកសទិសសព្ទរបស់ពាក្យ																		
15. អាចកំណត់ពីន័យរបស់ពាក្យតាមរយៈទីសេចក្ដី																		
ការអានស្ទាត់																		
16. អាចអានអត្ថបទដែលមានល្បះខ្លី និងវែងដោយផ្ទាល់មាត់ទៅតាមល្បឿនមួយដែលទទួលយកបាន																		
17. អាចអានអត្ថបទដែលមានល្បះខ្លីដោយផ្ទាល់មាត់ទៅតាមល្បឿនមួយដែលទទួលយកបាន																		
18. អាចអានអត្ថបទដែលមានល្បះវែងដោយផ្ទាល់មាត់ទៅតាមល្បឿនមួយដែលទទួល																		

ផ្នែកបំណិន:[2]	តើកុមារសម្រេចបានភាពស្ទាត់ជំនាញតាមបំណិននីមួយៗនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាតាមកម្រិតថ្នាក់ឬទេ?																	
	ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____	
	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ
យកបាន																		
19. អាចអានអត្ថបទជាកថាខណ្ឌដោយផ្ទាល់មាត់ទៅតាមល្បឿនមួយដែលទទួលយកបាន																		
ការអានដោយយល់ន័យ																		
20. អាចបំពេញល្បះជាមួយពាក្យដើម្បីឱ្យមានន័យពេញលេញ																		
21. អាចបំពេញលំហាត់ក្លូស្សបានត្រឹមត្រូវ																		
22. អាចសង្ខេបន័យរបស់ល្បះដោយប្រើពាក្យសម្ដីផ្ទាល់ខ្លួន																		
23. អាចសង្ខេបន័យរបស់រឿងខ្លីដោយប្រើពាក្យសម្ដីផ្ទាល់ខ្លួន																		
24. អាចកំណត់រក "គំនិតសំខាន់" នៃរឿងដែលបានអាន																		
សំណេរ																		
25. អាចសរសេរតួអក្សរ និងស្រៈនីមួយៗបានត្រឹមត្រូវ																		
26. អាចប្រកបពាក្យបានត្រឹមត្រូវទៅតាមកម្រិតថ្នាក់ដែលបានកំណត់																		
27. អាចប្រើវណ្ណយុត្តិបាន																		

ផ្នែកបំណិន:[2]	*តើកុមារសម្រេចបានភាពស្ទាត់ជំនាញតាមបំណិននីមួយៗនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាតាមកម្រិតថ្នាក់ឬទេ?*																	
	ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____		ខែ: _____	
	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ	ប/ច	ទេ
ត្រឹមត្រូវនៅពេលសរសេរ																		
28. អាចបំពេញលំហាត់សរសេរតាមអានទៅតាមស្តង់ដារអប្បរមា																		
29. អាចបង្កើតល្បះដើម្បីសម្តែងពីគំនិតយោបល់																		
30. អាចបង្កើតរឿងខ្លីដើម្បីសម្តែងពីគំនិតយោបល់																		

ខ. ចំណាប់អារម្មណ៍

សេចក្តីណែនាំ: សូមបំពេញការវាយតម្លៃរបស់អ្នកអំពីចំណាប់អារម្មណ៍សំខាន់ៗរបស់កុមារតាមរយៈការសង្កេតក្នុងថ្នាក់រៀន និងការសម្ភាសផ្ទាល់ណាមួយដែលអ្នកបានធ្វើជាមួយកុមារ ។ សូមជ្រើសរើសចំណាប់អារម្មណ៍ដែលអ្នកគិតថាសមស្របជាងគេទៅនឹងកុមារ ។

ចំណាប់អារម្មណ៍	**សូមដាក់សញ្ញាធិក លើ ចំណាប់អារម្មណ៍ ២ឬ៣ ដែលអ្នកគិតថាសមស្រប ជាងគេទៅនឹងកុមារ (✓)**	**យោបល់បន្ថែម (បើមាន)**
1. ចាប់អារម្មណ៍កំណាព្យ		
2. ចាប់អារម្មណ៍រឿងអំពីសត្វ/តួរូបសត្វ		
3. ចាប់អារម្មណ៍រឿងអំពីអតីតកាល និងរឿងបែបប្រជាប្រិយ		
4. ចាប់អារម្មណ៍សៀវភៅដែលមានរូបភាពច្រើន		
5. ចាប់អារម្មណ៍ការច្រៀងចម្រៀង		
6. ចាប់អារម្មណ៍និពន្ធរឿង		
7. ចាប់អារម្មណ៍ល្បែងដោះប្រស្នា និងពាក្យ		
8. ចាប់អារម្មណ៍ការនិទានរឿង(ស្តាប់)		
9. ចាប់អារម្មណ៍ការគូរ និងផាត់ពណ៌ក្នុងសៀវភៅ		
10. ចាប់អារម្មណ៍ការផាត់គំនូរពណ៌ទឹក		
11. ចាប់អារម្មណ៍អានរឿងបែបស្នេហា និងមនោសញ្ចេតនា		
12. ចាប់អារម្មណ៍ការអានសៀវភៅអំពីឡាន រថភ្លើង កូនឡាន និងយានយន្តផ្សេងៗ		
13. ចាប់អារម្មណ៍អានរឿងអំពីដាយណូស័រ		
14. ចាប់អារម្មណ៍ការអានអំពីតំបន់និងប្រទេស		

ផ្សេងៗ		
15. ចាប់អារម្មណ៍ការលេងល្បែង និងឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិច		
16. ចាប់អារម្មណ៍រឿងបែបផ្សងព្រេង		
17. ចាប់អារម្មណ៍ការអានអំពីវិទ្យាសាស្ត្រ និងធម្មជាតិ		
18. ចាប់អារម្មណ៍ការលេងជាមួយដីឥដ្ឋដើម្បីសូនជារូបផ្សេងៗ		
19. ចាប់អារម្មណ៍ការពន្យល់អ្វីមួយទៅកាន់មិត្តភក្តិ		
20. ចាប់អារម្មណ៍ការបង្កើតឧករណ៍សិប្បកម្មបុរាណ		
21. ចាប់អារម្មណ៍ការពិភាក្សាជាមួយមិត្តភក្តិ		
22. ចាប់អារម្មណ៍ការអានទស្សនាវដ្ដី និងកាសែត		
23. ផ្សេងៗ: ____________________		
24. ផ្សេងៗ: ____________________		
25. មិនមានចំណាប់អារម្មណ៍លើអ្វីមួយដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់		

គ. របៀបរៀន

សេចក្តីណែនាំ: សូមកំណត់រករបៀបរៀនរបស់កុមារដែលលេចធ្លោជាងគេតាមរយៈការសង្កេត និងការទំនាក់ទំនងជាមួយកុមារ ។ សូមចងចាំថា កុមារម្នាក់អាចមានរបៀបរៀនលើសពីមួយ ប៉ុន្តែសូមកំណត់រករបៀបរៀនមួយណាដែលលេចធ្លោជាងគេ ។

របៀបរៀន

សូម ✓ តែ១

ការប្រើកាយវិការ ឬចលនា

សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការប្រើកាយវិការ ឬចលនា អាចរៀនបានយ៉ាងពូកែ និងឆាប់រហ័សលុះត្រាតែមានការរៀន និងបង្រៀនពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើសកម្មភាព ដូចជា៖ ការរំកិល ឬកាន់វត្ថុដែលត្រូវរៀននោះតែម្តង។ ពួកគេចូលចិត្តស្រាវជ្រាវ រៀន ឬធ្វើ នូវសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលភាគច្រើនធ្វើនៅខាងក្រៅថ្នាក់ ដោយជារឿយៗមានដូចជា៖ កីឡា និងការសម្តែងសិល្បៈ។ ភាគច្រើនពួកគេតែងបញ្ចេញអារម្មណ៍របស់ខ្លួនមកក្រៅតាមរយៈកាយវិការតែម្តង ដូចជាការឱបថើប ឬការវាយតប់។ ក្រៅពីនេះ ពួកគេចូលចិត្តរៀននូវជំនាញថ្មីៗដោយខ្លួនឯងជាងទទួលការណែនាំ ឬបង្ហាញពីអ្នកដទៃ។ ពួកគេលំបាកទ្រាំទ្រក្នុងការអង្គុយយូរមួយកន្លែងហើយពិបាកក្នុងការអាន និងប្រកប។

ការមើល

សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការមើល អាចរៀនបានយ៉ាងល្អ និងឆាប់រហ័សលុះត្រាតែមានការរៀន និងបង្រៀនបង្ហាញឱ្យឃើញនៅពីមុខពួកគេតែម្តង ហើយរូបភាពទាំងនោះត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងខួរក្បាលតែម្តង។ ពួកគេជារឿយៗចូលចិត្តអានហើយសរសេរអក្សរស្អាត។ ពួកគេក៏ជាអ្នកដែលចូលចិត្តស្វែងយល់ពីឬសគល់នៃបញ្ហា រៀបចំចាត់ចែងច្បាស់លាស់ និងមានចំណាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងលើពណ៌ ឬទ្រង់ទ្រាយវត្ថុផ្សេងៗ។ ពួកគេតែងជួបការលំបាកពេលគ្រូប្រាប់ការណែនាំផ្ទាល់មាត់ និងងាយទទួលការរំខានពីសំឡេងផ្សេងៗ។ ពួកគេចំណាំមុខអ្នកដែលគេស្គាល់ជាងឈ្មោះ។ ពួកគេចូលចិត្តសម្លឹងមើលភ្នែកដៃគូសន្ទនាដើម្បីពង្រឹងការផ្តោតអារម្មណ៍។

ការនិយាយ និងការស្តាប់

ភាសានិយាយគឺជាទម្រង់បឋមសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានសម្រាប់សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមរយៈការនិយាយ និងស្តាប់។ ពួកគេអាចរៀនបានល្អ និងឆាប់រហ័សតាមរយៈការស្តាប់ និងការនិយាយ។ ពួកគេតែងតែនិយាយច្រើនជាងមនុស្សទូទៅ រស់រាយរាក់ទាក់ ចូលចិត្តស្តាប់រឿងនិទាន និងរឿងកំប្លែង យល់ដឹងមេរៀនតាមរយៈការពន្យល់

របៀបរៀន

សូម ✓ តែ១

ផ្ទាល់មាត់ទៅកាន់ពួកគេ។ ពួកគេភាគច្រើនមានទំនោរទៅលើសកម្មភាពតន្ត្រី និងសិស្សៈ ។

សិស្សប្រភេទនេះមួយចំនួនអានយឺត លំបាកក្នុងការសរសេរ និងលំបាកយល់ដឹងសេចក្តីណែនាំតាមការសរសេរពន្យល់។ពួកគេពុំអាចនៅស្ងៀមស្ងាត់បានយូរទេ។ ពួកគេចាំឈ្មោះ និងសំឡេងអ្នកដែលគេជួបបានយ៉ាងល្អ តែពុំសូវចាំមុខមាត់នោះឡើយ។ ពួកគេជារឿយៗចូលចិត្តច្រៀង និងអានខ្សិបៗទៅកាន់ខ្លួនឯង។

ការផ្តោតតាមតែអាម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន

កុមារដែលផ្តោតតែលើអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនមានចរិកខ្វល់ខ្វាយឬការពារសកម្មភាពរបស់ខ្លួនឯង ចូលចិត្តទីកន្លែងនិងពេលវេលាឯកជន រីករាយនៅម្នាក់ឯង ធុញទ្រាន់នៅពេលធ្វើការឬនៅជាមួយក្រុមសិស្សផ្សេងៗ ។ ពួកគេធ្វើសកម្មភាពដោយប្រុងប្រយ័ត្នពេលជួបមនុស្សម្នា ។ ពួកគេមិនបង្ហាញអារម្មណ៍ និងចូលចិត្តនៅស្ងៀមស្ងាត់ ។ ពួកគេមិនចែករំលែកនូវការគិត អារម្មណ៍ឯកជនរបស់ពួកគេទេ ហើយពួកគេមានមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ។ ពួកគេយល់ថាសកម្មភាពបែបឆ្លុះបញ្ចាំងមានសារៈសំខាន់ ។ ជាមនុស្សដែលផ្តោតអារម្មណ៍បានល្អនិងគិតស៊ីជម្រៅ ។ ពូកែស្រូបយកគំនិតយោបល់ ។ ពួកគេចេះកំណត់អំពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្លួន ប៉ុន្តែស្វែងយល់បានស៊ីជម្រៅលើផ្នែកដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ។ ពួកគេជ្រួលច្រាលក្នុងចិត្តបើមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់នៅម្នាក់ឯង ឬស្ងៀមស្ងាត់

ការចូលចិត្តធ្វើការជាមួយក្រុមមនុស្ស

សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការចូលចិត្តធ្វើការជាមួយក្រុមមនុស្សគឺជាសិស្សដែលចូលចិត្តសេពគបជាមួយអ្នកឯទៀត ។ ពួកគេរីករាយនៅជាមួយមនុស្សម្នា និងបង្ហាញពីភាពស្វាហាប់ និងសំឡេងកងរំពង ។ ពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នាដោយក្តីរំភើប និងរីករាយជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។ ពួកគេចូលរួមធ្វើសកម្មភាពច្រើន និងមានចំណាប់អារម្មណ៍ច្រើនផ្នែក ។ ពួកគេមានមិត្តភក្តិច្រើន និងនិយាយគ្នាក្នុងរយៈពេលយូរ ។ ពួកគេទទួលបានថាមពលពីអ្នកនៅជុំវិញ ហើយពួកគេនឹងមានភាពឯកោ និងច្រាសច្រាល់ពេលគ្មានអ្នកនៅក្បែរ ។ ពួកគេបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកឯទៀតជាបន្តបន្ទាប់ និងចែករំលែកពីព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងងាយស្រួលជាមួយគ្នា ។

ផ្នែកទី២: ការសង្ខេបពីប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំខែ

សេចក្តីណែនាំ: សូមបំពេញប្រអប់សង្ខេបខាងក្រោមដែលជាការវាយតម្លៃដំបូងរបស់អ្នកអំពីភាពខ្លាំង ភាពខ្សោយ ចំណាប់អារម្មណ៍ និងរបៀបរៀនរបស់កុមារ ។ ផ្នែកនេះគួរធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពម្តងរៀងរាល់**ឆមាស**

ក្នុងប្រអប់ទី២ខាងក្រោម សូមផ្តល់យោបល់**ប្រចាំខែ**ទាក់ទងវឌ្ឍនភាពរបស់កុមារផ្អែកតាមការសង្កេត និងការវាយតម្លៃរបស់អ្នក ។ សូមសរសេរយោបល់ទៅតាមសំណួរដែលបានផ្តល់ជូន:

ការវាយតម្លៃសង្ខេបនៅដើមឆ្នាំ/ឆមាស

១. តើសិស្សខ្សោយផ្នែកបំណិនអ្វី? ខ្លាំងផ្នែកបំណិនអ្វី?	ភាពខ្សោយ: ____________________________ ____________________________ ____________________________ ភាពខ្លាំង: ____________________________ ____________________________ ____________________________
២. តើចំណាប់អារម្មណ៍លេចធ្លោជាងគេរបស់កុមារជាអ្វី?	____________________________ ____________________________ ____________________________ ____________________________ ____________________________
៣. តើសិស្សមានរបៀបរៀនមួយ	□ ការធ្វើសកម្មភាពឬ ចលនា

ណាដែលេចធ្លោជាងគេ?	□ ការមើល □ ការនិយាយ និងស្តាប់ □ ការផ្តោតតែតាមអារម្មណ៍ខ្លួនឯង □ ការចូលចិត្តរៀនជាមួយក្រុមមនុស្ស
៩. តើអ្នករៀបសិស្សចូលក្នុងក្រុមកម្រិតមួយណាកាលពីដើមឆ្នាំ/ឆមាស?	□ ក្រុមកម្រិត ក □ ក្រុមកម្រិត ខ □ ក្រុមកម្រិត គ □ ក្រុមកម្រិត ឃ

ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំខែ

សំណួរ	បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ____________
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	____ ____ ____
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	____ ____ ____
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	____ ____ ____
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ____________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច	____ ____ ____

(បើមាន)?	
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	________________ ________________ ________________
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	________________ ________________ ________________
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ______________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	________________ ________________ ________________
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	________________ ________________ ________________
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	________________ ________________ ________________
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកត	________________ ________________ ________________

ម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ________________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	____ ____ ____
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	____ ____ ____
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	____ ____ ____
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ________________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមាន	____ ____

ការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	____
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	____ ____ ____
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	____ ____ ____
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ________________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	____ ____ ____
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	____ ____ ____
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុង	____ ____ ____

ខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ _______________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	____ ____ ____
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	____ ____ ____
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	____ ____ ____
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ _______________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	____ ____ ____
២. តើបំណិនផ្នែក	____

ណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	______________________________ ______________________________
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	______________________________ ______________________________ ______________________________
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុមតាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	______________________________ ______________________________ ______________________________
សំណួរ	**បច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ខែ ______________**
១. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនខ្លាំង (បើមាន)?	______________________________ ______________________________ ______________________________
២. តើបំណិនផ្នែកណាដែលសិស្សមានការរីកចម្រើនតិចតួច (បើមាន)?	______________________________ ______________________________ ______________________________
៣. តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនឬទេនៅក្នុងពិន្ទុតេស្តតាមដំណាក់កាល ?	______________________________ ______________________________ ______________________________
៤. តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តប្តូរក្រុម	______________________________ ______________________________

តាមកម្រិតឬទេក្នុងខែនេះ? តើអ្នកតម្លើងកម្រិត ឬបញ្ចុះកម្រិត?	____

ឯកសារចែក ៣.២.៣: ករណីសិក្សាដើម្បីបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស

សេចក្តីណែនាំ: សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោមអំពីសិស្សម្នាក់ឈ្មោះ មិញ រដ្ឋា ។ សូមព្យាយាមបំពេញប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សនៅក្នុងឯកសារចែក ៣.២.២ ដោយប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលបានផ្តល់ជូន ។ សន្មតថាប្រវត្តិទិន្នន័យនេះបង្កើតសម្រាប់ឆមាសទី២ និងក្នុងខែកុម្ភៈ ។ បើសិនមិនមានព័ត៌មានផ្តល់ជូនក្នុងផ្នែកណាមួយ សូមរក្សាចន្លោះនោះឱ្យនៅទំនេរ ។

អំពី មិញ រដ្ឋា

រដ្ឋារៀនថ្នាក់ទី៣ក្នុងឆ្នាំនេះនៅសាលាបឋមសិក្សាសន្តិភាព ។ វាមានអាយុ១០ឆ្នាំហើយតែនៅរៀនថ្នាក់ទី៣ដោយសារវាបានត្រួតថ្នាក់ច្រើនដងកាលពីអតីតកាលរួមទាំងឆ្នាំមុនផងដែរ ។ រដ្ឋាជាវិចិត្រករដ៏ពូកែម្នាក់ និងចូលចិត្តអានសៀវភៅអំពីឡានយន្តហោះ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីនផ្សេងៗ ជាពិសេសនៅពេលឃើញគ្រឿងយានយន្តពណ៌ចម្រុះគ្នានៅក្នុងសៀវភៅ ។ ទម្លាប់ដែលវាចូលចិត្តគឺការគូររូបភាពឡានផ្សេងៗដែលវាបានឃើញតាមទូរទស្សន៍ និងទស្សនាវដ្តី ។

រដ្ឋាហាក់ដូចជាមិនចូលចិត្តអានសៀវភៅណាដែលគ្មានរូបភាពឡាន និងយន្តហោះ ហើយវាពិបាកអានសៀវភៅសិក្សាគោលពីព្រោះសៀវភៅនេះមិនមានខ្លឹមសាររូបភាពច្រើនទាក់ទងយានយន្តនៅក្នុងសាច់រឿង ។ រដ្ឋារីករាយលេងល្បែងរកពាក្យជាមួយមិត្តភក្តិជិតដិតរបស់វា ជាពិសេសនៅពេលល្បែងនោះមានរូបភាពពណ៌ធម្មជាតិ បើទោះបីវាជាក្មេងស្ងប់ស្ងៀមក៏ដោយ ។ ល្បែងដែលវាចូលចិត្តគឺការរកវេវចនសព្ទ និងបដិសព្ទ ។ ប៉ុន្តែវាមិនចូលចិត្តលេងជាមួយក្មេងដែលវាពុំសូវស្គាល់ឡើយ ។

ក្នុងកំឡុងឆមាសទី១រដ្ឋាទទួលបានពិន្ទុមធ្យមគឺ៥.៥ទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពអាន ។ រដ្ឋាសរសេរអក្សរបានស្អាត ប៉ុន្តែវាពិបាកយល់ការណែនាំផ្ទាល់មាត់ពីគ្រូដោយវាត្រូវការកន្លែងដែលស្ងាត់ស្ងៀម ដើម្បីស្តាប់ការពន្យល់។

រដ្ឋាស្គាល់អក្ខរក្រមច្បាស់និងអាចអានពាក្យដែលធ្លាប់ស្គាល់បានច្រើន បើទោះបីពាក្យនោះមានពីរឬបីព្យាង្គក៏ដោយ ។ ដូច្នោះជាទូទៅបំណិនអានផ្ទាល់មាត់របស់វាគឺល្អ ប៉ុន្តែវាពិបាកនៅពេលជួបពាក្យថ្មីដែលមិនធ្លាប់បានឃើញពីមុន ហើយវាពិបាកបញ្ចេញ

ស្ទូរទៀតផង ។ វាក៏ពិបាកយល់ពីរបៀបដែលវណ្ណយុត្តិមួយចំនួន ដូចជា (◌៊)ឬ(◌៉) ដែលអាចប្តូរសំឡេងរបស់ពាក្យ ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងពេលកំពុងសរសេរករណីសិក្សានេះ រដ្ឋាមានភាពរីកចម្រើនខ្លាំងខាងសមត្ថភាពសរសេរល្បះខ្លី និងវែង ហើយអាចរៀបល្បះទាំងនេះទៅជារឿងខ្លីមួយដែលមានអត្ថន័យទាក់ទងគ្នាល្អ ប៉ុន្តែវានៅមានការលំបាកច្រើនទាក់ទងនឹងបំណិនរៀនពាក្យថ្មី ។

ឯកសារចែក ៣.៣.១: ការបង្រៀនក្រុមសិស្សដែលមានសមត្ថភាពមធ្យមនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

- ជាធម្មតាសិស្សត្រូវបានបែងចែកជាបីក្រុមនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាច្រើន:
  - សិស្សមានសមត្ថភាព**ខ្ពស់**
  - សិស្សមានសមត្ថភាព**មធ្យម** (សមត្ថភាពកណ្តាល)
  - សិស្សមានសមត្ថភាព**ទាប**
- ដូច្នោះនៅក្នុងថ្នាក់រៀនមានទិដ្ឋភាពដូចក្នុងរូបខាងក្រោម:

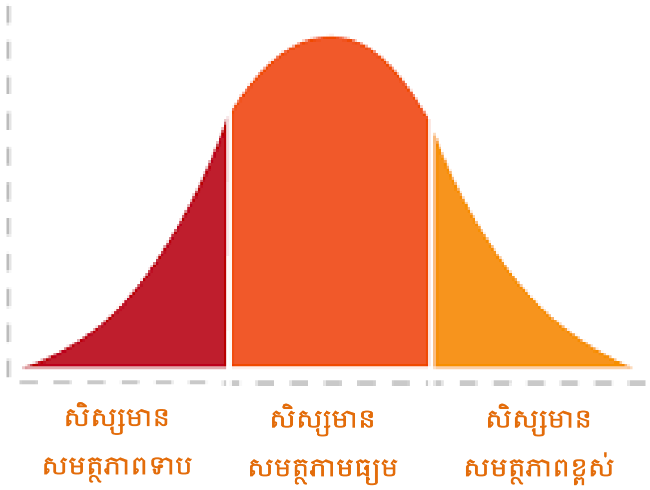

- គ្រូបង្រៀនជាទូទៅរៀបចំការបង្រៀនឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការក្រុមសិស្សដែលមានសមត្ថភាពមធ្យម(កណ្តាល) ដោយសារក្រុមនេះមានគ្នាច្រើនជាងគេ ។
- ប៉ុន្តែ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះក្រុមសិស្សដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតទាប ឬកម្រិតខ្ពស់ បើសិនគ្រូបង្រៀនយកចិត្តទុកដាក់តែក្រុមសិស្សមានសមត្ថភាពមធ្យម ?
  - ចម្លើយ: សិស្សមានសមត្ថភាពខ្ពស់តែងតែធុញទ្រាន់នឹងមេរៀន ហើយសិស្សដែលមានសមត្ថភាពទាបត្រូវបានទុកចោល មិនសូវបានយកចិត្តទុកដាក់ ។
- ដើម្បីការពារបញ្ហានេះកើតឡើង អ្នកអប់រំមួយចំនួនបានស្នើការបង្រៀនដោយរៀបចំជាក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាព ហើយរៀបចំការង្រៀនស្របទៅតាមតម្រូវការទាំងនោះ ។
- ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយវិធីសាស្រ្តនេះក៏មានហានិភ័យផងដែរ ។

ឯកសារចែក ៣.៣.២: ករណីសិក្សា: ការកំណត់ស្លាកសិស្ស និងការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀន

សេចក្តីណែនាំ: សូមអានករណីសិក្សា រួចឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម:

អ្នកស្រាវជ្រាវមួយក្រុមបានធ្វើពិសោធន៍ដោយឱ្យសិស្សទាំងអស់ក្នុងថ្នាក់ធ្វើតេស្ត ។ ពួកគេបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ពិន្ទុសិស្សពីខ្ពស់មកទាប ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានបញ្ច្រាសសិស្សទាំងនោះដោយសិស្សដែលបានពិន្ទុខ្ពស់ត្រូវទទួលពិន្ទុទាប ហើយសិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុទាបត្រូវទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់វិញ ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានយកបញ្ជីសិស្សនិងពិន្ទុដែលបានបញ្ច្រាសទៅបង្ហាញគ្រូបង្រៀនដែលមកថ្មីដែលត្រូវទៅបង្រៀនសិស្សទាំងនេះ ។

គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល អ្នកស្រាវជ្រាវរកឃើញថាសិស្សដែលគ្រូបង្រៀនបានគិតថាជាសិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់ ពិតជាទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ខ្ពស់ ចំណែកឯសិស្សដែលគ្រូបានគិតថាទទួលបានពិន្ទុទាបពិតជាទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ទាប បើទោះបីជាពួកគេធ្លាប់ជាសិស្សពូកែពីមុនក៏ដោយ ។

សំណួរពិភាក្សា

1. ហេតុអ្វីបានជាសិស្សដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ពិតប្រាកដបានទទួលពិន្ទុចំណាត់ថ្នាក់ទាប ហើយសិស្សដែលមានសមត្ថភាពទាបទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ពិន្ទុខ្ពស់?
2. តើលទ្ធផលនេះចង់បង្ហាញអ្វីអំពីអំណាចនៃការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀន?

ឯកសារចែក ៣.៣.៣: សេចក្តីសង្ខេបពាក្យ និងបញ្ញត្តិសំខាន់ៗនៃការរៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព

ពាក្យ ដែលសង្ខេបខាងក្រោមជួយឱ្យសិក្ខាកាមយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើងពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងការអនុវត្តការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព ។

ពាក្យ	សេចក្តីពន្យល់
ការបង្រៀនសិស្សមានសមត្ថភាពមធ្យម (កណ្តាល) 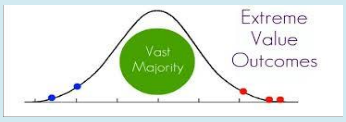	ការអនុវត្តការបង្រៀនដែលឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការតែក្រុមសិស្សភាគច្រើននៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដោយផាត់ចោលក្រុមសិស្សដែលមានសមត្ថភាពទាប និងខ្ពស់ ។
ការមាក់ងាយ	សញ្ញាមួយនៃភាពអាម៉ាស់ ឬភាពខ្មាសអៀនដែលកើតចេញពីលក្ខណៈពិសេសណាមួយប្រព្រឹត្តទៅលើសិស្សជាពិសេសដោយសារពួកគេទទួលសមិទ្ធផលការសិក្សាទាប ។
ការដាក់ស្លាកសិស្ស	ការអនុវត្តដែលចាត់សិស្សចូលទៅក្នុងប្រភេទឬក្រុមជាក់លាក់ណាមួយដោយមានលក្ខណៈ "រឹតត្បិត" ឬ "មិនត្រឹមត្រូវ" ឬ សំដៅលក្ខណៈទាំងពីរនេះរួមគ្នា ។
ទំនាយដោយខ្លួនឯង	**ទំនាយដោយខ្លួនឯង**គឺជាការទស្សន៍ទាយមួយដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលថាខ្លួនឯងនឹងក្លាយជាការពិតដោយសារតែការឆ្លើយជាវិជ្ជមានរវាងជំនឿនិងអាកប្បកិរិយាមួយ។
ការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀន	ជំនឿរបស់គ្រូបង្រៀនអំពីអាកប្បកិរិយារបស់សិស្សដែលជំនឿនោះនឹងរួមចំណែកដល់ការសម្រេចបាននៃអាកប្បកិរិយានោះ។ ការរំពឹងទុកអាចមានលក្ខណៈអវិជ្ជមានឬវិជ្ជមាន។

ឯកសារចែក ៣.៣.៤: គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការរៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព[3]

គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
1. **សិស្សអាចរៀនទៅតាមដំណើរឬល្បឿនរបស់ខ្លួន:** សម្ពាធទៅលើសិស្សក្នុងពេលបង្រៀនប្រធានបទអ្វីមួយត្រូវបានបន្ថយឱ្យនៅតិចនៅពេលដែលសិស្សត្រូវបានដាក់ជាក្រុមរួមគ្នាតាមកម្រិតបំណិនឬសមត្ថភាព ។ សិស្សដែលយល់ពីបញ្ញត្តិអាចបន្តល្បឿនរបស់ខ្លួនទៅមុខទៀតនៅពេលដែលពួកគេបានឈានដល់ការយល់ដឹងសមស្របមួយ។ ដូចគ្នានេះដែរសិស្សដែលមានរបៀបរៀនដែលត្រូវការពេលវេលាយូរដើម្បីយល់ពីគោលគំនិតអ្វីមួយក៏មិនត្រូវបានផាត់ចោលដោយគ្រាន់តែសំអាងថាសិស្សក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលត្រូវបន្តសិក្សាទៅមុខទៀត ។ ពួកគេគ្រាន់តែត្រូវការពេលវេលាទៅតាមតម្រូវការនិងបន្តវឌ្ឍនភាពរបស់ខ្លួនតាមពេលវេលាសមស្រប ។	1. **លទ្ធភាពនៃការមិនរាប់បញ្ចូលនិងការថប់បារម្ភ:** លទ្ធភាពដែលអាចកើតឡើងគឺថាសិស្សមួយចំនួននឹងជួបប្រទះភាពមិនស្រួលក្នុងអារម្មណ៍នៅពេលដាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមមួយដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្រុមកម្រិតទាបជាងឬខ្ពស់ជាងគេ ។ ការរៀបក្រុមក៏បង្ហាញឱ្យឃើញអំពីភាពខុសគ្នានៃសមត្ថភាពចំណេះដឹងក្នុងចំណោមសិស្សនិងអាចនាំឱ្យមានអារម្មណ៍ឯកោនិងការបំបែកពីក្រុមធំ ។

[3] Adapted from: https://uoitonlinetech.wordpress.com/2012/06/11/pros-and-cons-of-grouping-students-by-ability/

2. **គ្រូបង្រៀនអាចធ្វើការជិតស្និទ្ធជាមួយសិស្សដែលត្រូវការជំនួយច្រើន:** នៅពេលសិស្សត្រូវបានរៀបជាក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាព នោះតម្រូវឱ្យមានការងារសហការគ្នាពីព្រោះបរិយាកាសសិក្សាបែបនេះគឺពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើការងារជាក្រុម។ ខណៈពេលដែលសិស្សធ្វើការក្រុមរួមគ្នានិងរៀនសូត្រពីគ្នា គ្រូបង្រៀនអាចប្រើពេលវេលាជាមួយសិស្សផ្សេងទៀតដែលត្រូវការយកចិត្តទុកដាក់ជួយមួយទល់មួយ។

3. **សិស្សអាចទទួលបានឱកាសបែបប្រកួតប្រជែងជាង:** សិស្សដែលរៀនរីកចម្រើនបានលឿនតាមរយៈសម្ភារៈកម្មវិធីសិក្សា (ឧទា. សិស្សអំណោយទាន) អាចទទួលបានឱកាសបែបប្រកួតប្រជែងសមស្រប នៅពេលពួកគេកំពុងស្ថិតក្នុងក្រុមដែលមានសមត្ថភាពដូចខ្លួន ។ វិធីនេះសិស្សអំណោយទានបន្តការប្រឹងប្រែងពេញមួយឆ្នាំសិក្សាដោយមិនមានការបាត់បង់សន្ទុះ ខណៈពេលដែលសិស្សផ្សេងទៀតនៅតែកំពុងប្រឹងប្រែងរៀនឱ្យទាន់ ។

2. **សិស្សដែលស្ថិតក្នុងក្រុមកម្រិតសមត្ថភាពទាបជាងគេអាចនឹងរៀនតាមតែកម្រិតនោះរហូត:** បើសិនគេរៀបសិស្សទៅក្នុងក្រុមមួយដែលការសិក្សាមានល្បឿនយឺតជាង ហើយបញ្ញត្តិដែលត្រូវសិក្សាត្រូវចំណាយពេលយូ នោះធ្វើឱ្យសិស្សខ្លះអាចធ្វើការតាមតែកម្រិតក្រុមនោះ ទោះបីជាពួកគេមានសមត្ថភាពច្រើនជាងក៏ដោយ ។ ការរៀបចំបែបនេះបង្កើតជាលទ្ធភាពមួយនៃការចាត់សិស្សទៅតាមកម្រិតប្រភេទនៃភាព "ឆ្លាត" ហើយសិស្សខ្លះនឹងធ្វើការទៅតាមកម្រិតក្រុមដែលខ្លួនស្ថិតនៅ ។ ពេលខ្លះ ទំនោរបែបនេះគេហៅថាជាទំនាយដែលកំណត់ដោយខ្លួនឯង។

ឯកសារចែក ៣.៣.៥: គោលការណ៍ណែនាំពីការរៀបក្រុមសិស្សតាមកម្រិតសមត្ថភាព

គោលការណ៍ណែនាំខាងក្រោម បានបង្កើតឡើងដើម្បីជួយគ្រូឱ្យស្វែងយល់របៀបរៀបក្រុមសិស្សនៅពេលបង្រៀនអំណាន និងក្នុងពេលដែលពួកគេមិនបង្រៀនអំណាន ។

1. **ការរៀបចំក្រុមសិស្សតាមទម្លាប់ថ្នាក់រៀនធម្មតា**
    - សិស្សត្រូវរៀបជាក្រុមតាមទម្លាប់ធម្មតាដែលមានសិស្សចម្រុះសមត្ថភាពគ្នា ។
2. **ការកំណត់ប្រភេទសិស្សដើម្បីដាក់ទៅតាមក្រុមអំណាន**
    - សម្រាប់សកម្មភាពអានពិសេស ត្រូវរៀបសិស្សដែលមានកម្រិតសមត្ថភាពអំណានដូចគ្នាជាមួយគ្នា ។
    - កំណត់រកសិស្សដែលមានកម្រិតសមត្ថភាពដូចគ្នាដោយប្រើប្រាស់លទ្ធផលពិន្ទុឆមាសទី១ ដោយយកតែពិន្ទុផ្នែកភាសាខ្មែរមកកំណត់ប៉ុណ្ណោះ[4]
    - ការចាត់កម្រិតសមត្ថភាពសិស្សទៅតាមក្រុមត្រូវផ្អែកតាមមធ្យមភាគពិន្ទុឆមាសផ្នែកភាសាខ្មែរដូចខាងក្រោម៖
        - មធ្យមភាគពិន្ទុពី ៨.0 ទៅ ១០ គឺស្ថិតក្នុងកម្រិតខ្ពស់ (កម្រិត ឃ)
        - មធ្យមភាគពិន្ទុពី ៥.0 ទៅ ៧.៩ គឺស្ថិតក្នុងកម្រិតមធ្យម (កម្រិត គ)
        - មធ្យមភាគពិន្ទុពី ៣.0 ទៅ ៤.៩ គឺស្ថិតក្នុងកម្រិតលំបាក (កម្រិត ខ)
        - មធ្យមភាគពិន្ទុ 0.0 ទៅ ២.៩ គឺស្ថិតក្នុងកម្រិតលំបាកខ្លាំង (កម្រិត ឃ)
    - ការរៀបចំតម្រូវការទៅតាមក្រុម ត្រូវកត់ត្រាទុកក្នុងប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់បំផុតនោះគឺគ្រូត្រូវយល់ដឹងឱ្យច្បាស់អំពីការដាក់ស្លាកសិស្ស ។

3. **ការចាត់ចែងក្រុម**

---

[4]នៅពេលអង្គការខេបប្រើប្រាស់ឯកសារនេះនៅក្នុងគម្រោងផ្សេងៗទៀតដែលចាប់ផ្តើមនៅដើមឆ្នាំសិក្សា យើងនឹងប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រផ្សេងទៀតដើម្បីកំណត់អំពីកម្រិតសមត្ថភាពសិស្ស ។ ផ្អែកតាមការស្រាវជ្រាវរបស់អង្គការ STS គេអាចកំណត់យកបំណិនអានផ្ទាល់មាត់សម្រាប់ធ្វើជាការវាស់វែងសមត្ថភាពអំណានរួមរបស់កុមារបាន ។

- ដូចការលើកឡើងខាងលើ សិស្សត្រូវរៀបជាក្រុមដោយចម្រុះសមត្ថភាពតាមទម្លាប់ការចាត់ចែងធម្មតានៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។ បន្ថែមពីលើនេះ សិស្សអាចត្រូវរៀបចំជាក្រុមអំណានពិសេស ផ្អែកតាមកម្រិតសមត្ថភាពអំណានរបស់ពួកគេ ។ នៅពេលដល់ពេលធ្វើការក្នុងក្រុមពិសេសដែលមានរយៈពេល៣០នាទី គ្រូហៅសិស្សចេញពីក្រុមធម្មតាទៅកាន់ទីតាំងក្រុមដែលរៀបចំជាពិសេសនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។
- ចំនួនសិស្សក្នុងក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាពអាចកំណត់ពី៨ទៅ១០នាក់ ឬតិចជាងនេះ ។
- ការរៀបចំនួនសិស្សតាមក្រុមគឺផ្អែកលើទំហំថ្នាក់ជាមធ្យមដែលមាន៤០នាក់ឬតិចជាងនេះ ។
- គ្រូបង្រៀននឹងបង្កើតសកម្មភាពអំណានពិសេសសម្រាប់សិស្សតាមក្រុមអំណានទាំងបួន ។ សិស្សនឹងត្រឡប់ទៅកាន់ក្រុមចម្រុះសមត្ថភាពដែលរៀបតាមទម្លាប់ធម្មតាវិញ បន្ទាប់ពីធ្វើការចប់ក្នុងក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាព (រយៈពេល៣០នាទីក្នុងមួយថ្ងៃ) ។
- គ្រូគួរឱ្យសិស្សកំណត់ឈ្មោះក្រុមដោយខ្លួនឯងដែលអាចជាឈ្មោះសត្វ ពណ៌ ផ្កា ផ្លែឈើ ។ល។ គ្រូបង្រៀនមិនគួរបង្ហាញពីកម្រិតក្រុមនីមួយៗថាជា "ក្រុមសិស្សរៀនយឺត" "ក្រុមសិស្សពូកែ" ។ល។ ទោះបីជាស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ។

4. **ការផ្លាស់ប្តូររវាងក្រុមមួយទៅមួយ:**

- សិស្សត្រូវគេរំពឹងថានឹងមានការវិវឌ្ឍផ្នែកសមត្ថភាពអំណាន ដូច្នោះវាមានន័យថាសិស្សអាចប្តូរពីក្រុមមួយទៅមួយបានផងដែរ ។
- នៅចុងខែនីមួយៗ គ្រូបង្រៀនគួរពិនិត្យសិស្សក្នុងក្រុមទាំងអស់ និងធ្វើការកំណត់ជាថ្មីថាតើសិស្សអាចប្តូរពីក្រុមមួយទៅមួយទៀតបាន ។ ការកំណត់នេះ អាចផ្អែកលើលទ្ធផលនៃតេស្តដំណាក់កាល កិច្ចការធ្វើនៅផ្ទះ និងការសង្កេតក្នុងថ្នាក់រៀនទូទៅ ។

លំហាត់: ការរៀបសិស្សជាក្រុម

សេចក្តីណែនាំ: សូមត្រួតពិនិត្យពិន្ទុភាសាខ្មែរក្នុងឆមាសទី១ រួចរៀបទៅជាកម្រិតក្រុម ។

សិស្ស	*ពិន្ទុ*	*កម្រិតក្រុម*
1. *តារា*	*9.2*	_____
2. *ប៊ុន*	*5.0*	_____
3. *ធី*	*1.8*	_____
4. *ណារី*	*4.5*	_____
5. *មុនី*	*3.0*	_____
6. *វណ្ណា*	*4.9*	_____
7. *សុវណ្ណ*	*7.7*	_____
8. *វ៉ាន់ថា*	*2.5*	_____

សេចក្តីណែនាំ: សូមត្រួតពិនិត្យសេចក្តីថ្លែងខាងក្រោម រួចកំណត់ថាតើ ត្រូវ ឬ ខុស ។

សេចក្តីថ្លែង	***ត្រូវ ឬ ខុស***
1. ក្នុងពេលបង្រៀនទៅកាន់ថ្នាក់ទាំងមូល គ្រូបង្រៀនជាធម្មតាបង្រៀនសិស្សដែលមានសមត្ថភាពកម្រិតមធ្យម (កណ្តាល) ហើយទុកចោលសិស្សដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ជាង ឬ ទាបជាង ។	__________
2. វិធីបង្រៀនដែលល្អបំផុតគឺរៀបសិស្សជាក្រុមជាអចិន្ត្រៃយ៍ទៅតាមកម្រិតសមត្ថភាព ។	__________
3. នៅពេលយើងរៀបសិស្សទៅក្នុងក្រុមដែលមានកម្រិតសមត្ថភាពទាបជាងគេ សិស្សទាំងនោះបានដឹងនិងទទួលយកការរៀបចំបែបនេះ ដូច្នោះវាមិនមានបញ្ហាអ្វីឡើយដែលយើងនិយាយជាមួយពួកគេដោយបើកចំហរ ។	__________

4. វាមិនមានបញ្ហាអ្វីទេដែលយើងនិយាយដោយចំហរថា "សិស្សរៀនខ្សោយ" "សិស្សរៀនយឺត" ឬ "សិស្សរៀនមិនទាន់គេ" ។	___________
5. ទោះបីជាមានហានិភ័យទាក់ទងនឹងការរៀបសិស្សជាក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាពក៏ដោយ វាក៏មានគុណសម្បត្តិច្រើនផងដែរ បើសិនជាយើងចេះគ្រប់គ្រងហានិភ័យទាំងនោះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។	___________
6. ហានិភ័យមួយក្នុងចំណោមហានិភ័យផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងការរៀបសិស្សជាក្រុមតាមកម្រិតសមត្ថភាពនោះគឺវាអាចនាំទៅរក *ទំនាយដែលកំណត់ដោយខ្លួនឯង* ។	___________

ឯកសារចែក ៣.៤.១: គោលការណ៍ណែនាំការគ្រប់គ្រងពេលវេលា

គោលការណ៍ណែនាំបង្កើតឡើងខាងក្រោមនេះគឺដើម្បីជួយគ្រូបង្រៀនស្វែងយល់ពីរបៀបរៀបចំកាលវិភាគតាមថ្នាក់រៀនទៅតាមសកម្មភាពពិសេសៗដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពអានដល់សិស្ស។

1. **ចំនួនម៉ោង:** គ្រូបង្រៀននឹងជួបជាមួយក្រុមពិសេសៗយ៉ាងហោចណាស់២០ ទៅ៣០ នាទីរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីរៀបចំសកម្មភាពបន្ថែមដែលស្របតាមប្រវត្តិទិន្នន័យរបស់ពួកគេ។ *ក្រុម ក (ក្រុមដែលមានបញ្ហាប្រឈមបំផុត) នឹងទទួលបានកិច្ចការពីរក្នុងមួយសប្តាហ៍ដែលត្រូវជួបជាមួយគ្រូនៅកៀនអំណាន។*

ថ្ងៃ	រយៈពេល
ចន្ទ	30 នាទី
អង្គារ	30 នាទី
ពុធ	30 នាទី
ព្រហស្បតិ៍	--
សុក្រ	30 នាទី
សៅរ៍	30 នាទី

2. **កាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់ចល័តសិស្សនៅកៀនសិក្សា:** កិច្ចការដែលសំខាន់គឺគ្រូបង្រៀនត្រូវរៀបចំសកម្មភាពសមស្របសម្រាប់ក្រុមសិស្សសិក្សានៅតាមកៀននីមួយៗ ហើយក្រុមនីមួយៗនឹងមានវេនវិលជុំធ្វើកិច្ចការអំណានពិសេសនេះដោយប្រើរយៈពេល៣០នាទី ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ កាលវិភាគនេះរួមបញ្ចូលការផ្តល់សៀវភៅពិសេសដើម្បីពង្រឹងកម្រិតនៃការអានដល់កុមារ (ឧ.នៅកៀនអំណាន) ការប្រើប្រាស់ក្រដាសលំហាត់៨ប្រឡោះ ។ល។

3. **ផែនការកាលវិភាគគំរូសម្រាប់មុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ**

កាលវិភាគ					
រយៈពេល	ថ្ងៃចន្ទ	ថ្ងៃអង្គារ	ថ្ងៃពុធ	ថ្ងៃសុក្រ	ថ្ងៃសៅរ៍
30 នាទី	អនុវត្តតាមកិច្ចតែងការបង្រៀនគ្រូនិងកម្មវិធីសិក្សា				
10 នាទី	ការផ្តល់សេវាកម្មតាមក្រុម				
	ស្វ័យសិក្សា	ស្វ័យសិក្សាដោយប្រើ	កៀនសិក្សា	កៀនបណ្ណាល័យ	កៀនអំណាន

ដោយប្រើប្រាស់ល្បែងសិក្សា (ឧ. TTS)	ប្រាស់ថាប់ប្លែត	ពាក្យ

ជម្រើស:

- ផ្តល់សេវាកម្មដោយផ្អែកលើប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្សដល់ក្រុមនីមួយៗ ។ សេវាកម្មទាំងនេះនឹងមានបង្ហាញលម្អិតនៅក្នុងឯកសារបំប៉ន។
- ផ្តល់សេវាកម្មស្មើភាពគ្នាដល់គ្រប់ក្រុមហើយដាក់វេនវិលជុំ ។

4. **ការផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាព:** កាលវិភាគក្រុមដែលត្រូវវិលជុំនូវរាល់សកម្មភាពពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃមានដូចខាងក្រោមនេះ:

ការផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាពពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ

ថ្ងៃចន្ទ

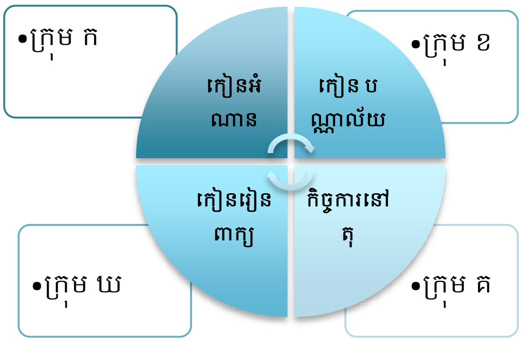

ថ្ងៃអង្គារ

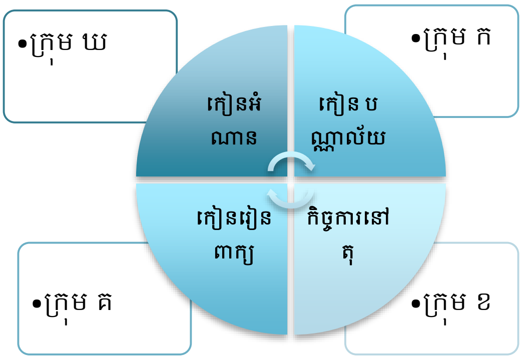

ថ្ងៃពុធ

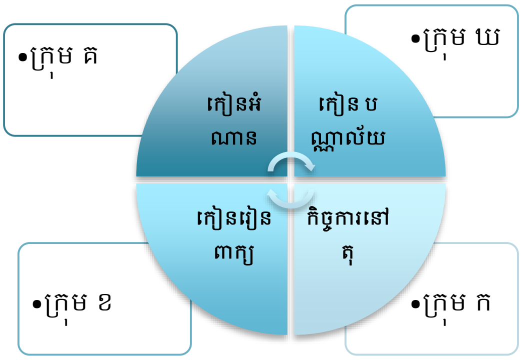

ថ្ងៃសុក្រ

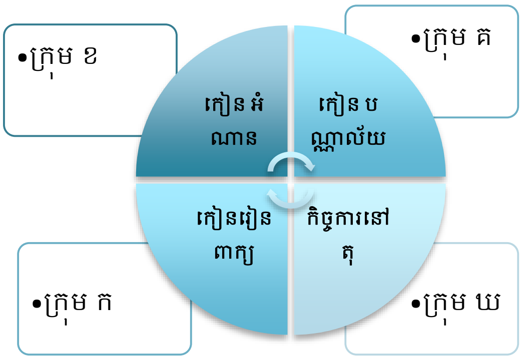

ថ្ងៃសៅរ៍

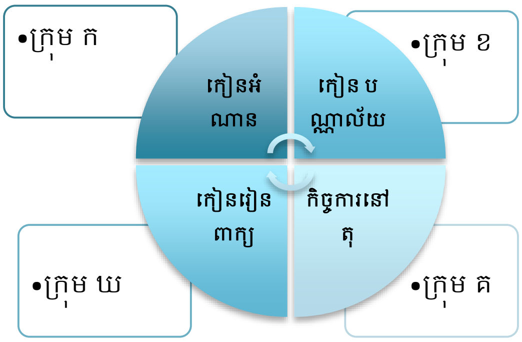

សម្គាល់:

- ក្រុមត្រូវប្តូរតាមទីតាំងសកម្មភាពផ្សេងៗគ្នា ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដែលរៀបចំជាស្រេចទៅតាមតម្រូវការរបស់សិស្ស (ផ្អែកលើប្រវត្តិទិន្នន័យសិស្ស) ចំណាប់អារម្មណ៍ និងរបៀបរៀន (ទៅតាមកម្រិតមួយដែលអាចធ្វើបាន) ។
- ចំពោះក្រុមដែលត្រូវការជួយច្រើន គឺក្រុម ក ក្រុមនេះនឹងជួបគ្នានៅកៀនអំណានពីរដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ (ចន្ទ និង សៅរ៍)។
- ថ្ងៃព្រហស្បត៍គឺជាថ្ងៃពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលសិស្សត្រូវធ្វើសកម្មភាពពិសេសៗ នៅខាងក្រៅថ្នាក់រៀន។

សំណួរពិភាក្សា

1. ដោយយោងទៅតាមដ្យាក្រាមខាងលើសកម្មភាពក្រុមកើតឡើងរាល់ថ្ងៃប៉ុន្តែលើកលែងមួយថ្ងៃ តើថ្ងៃអ្វី?
2. តើសកម្មភាពទាំងបួនដែលឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងដ្យាក្រាមមានអ្វីខ្លះ?
3. តើក្រុម ក ត្រូវចូលរៀននៅកៀនអំណានប៉ុន្មានដង? ហើយចំណែកក្រុម ខ វិញប៉ុន្មានដងដែរ? តើអ្នកមានការយល់ឃើញផ្សេងពីនេះទេ ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតដូចនេះ?
4. ប្រសិនបើគ្រូនៅជាមួយក្រុម ក នៅថ្ងៃចន្ទនៅកៀនអំណាន តើអ្នកណាជាអ្នកគ្រប់គ្រងសិស្សដទៃទៀតនៅក្រុម ខ គ និង ឃ?

ឯកសារចែក ៣.៤.២: ការស្វែងយល់ពីរបៀបរៀបចំថ្នាក់រៀនអាចដឹកនាំប្រើវិធីសាស្រ្តក្នុងការបង្រៀន

សេចក្តីណែនាំ: សូមមើលរូបភាពពីរខាងក្រោមនេះ។ រូបភាពទី១ បង្ហាញពីប្លង់ថ្នាក់រៀនមួយ ហើយមួយទៀតបង្ហាញពីសកម្មភាពជាក់លាក់នៅក្នុងបន្ទប់រៀន។ ធ្វើការជាក្រុម ហើយសម្រេចចិត្តថាតើប្លង់ថ្នាក់រៀនដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងរូបភាពទី១អាចគាំទ្រឬដាក់ចេញជាសកម្មភាពទៅតាមបំណងរបស់គ្រូក្នុងការរៀបចំសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់រៀនដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងរូបភាពទី២ឬទេ?

រូបភាពទី១

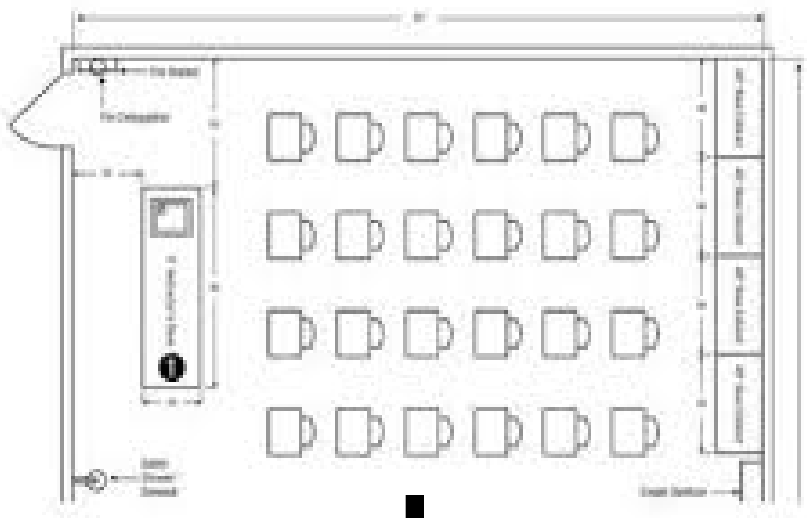

តើរូបភាពទី១អាចចេញជាសកម្មភាពដូចដែលអ្នកបានឃើញក្នុងរូបភាពទី២ឬទេ?

រូបភាពទី២

សូមសរសេរការវិភាគរបស់អ្នកនៅទីនេះ

1. តើមានសកម្មភាពប៉ុន្មានដែលកើតឡើងក្នុងពេលដំណាលគ្នា ក្នុងរូបភាពទី២ បើតាមការសង្កេតរបស់អ្នក?

____

2. តើមានសកម្មភាពអ្វីខ្លះកើតឡើងក្នុងរូបភាពទី២? ______________________

____

____

3. តាមរយៈរូបភាពទី១តើសិស្សមានភាពងាយស្រួលក្នុងការបម្លាស់ទីនៅក្នុងថ្នាក់រៀនឬទេ? ហេតុអ្វីមានឬមិនមានភាពងាយស្រួល?______________________

____

4. នៅក្នុងរូបភាពទី១ តើមានកន្លែងច្រើនសម្រាប់ក្មេងៗធ្វើការងារដោយឯករាជ្យដែរឬទេ?______________________

____

____

5. តើរូបភាពទី១អាចចេញជាសកម្មភាពដូចដែលអ្នកបានឃើញក្នុងរូបភាពទី២ឬទេ? ហេតុអ្វីអាចឬមិនអាច?

____

____

____

ឯកសារចែក ៣.៤.៣: គោលការណ៍រៀបចំថ្នាក់រៀន

គោលការណ៍ខាងក្រោមនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជួយគ្រូបង្រៀនយល់ដឹងពីរបៀបរៀបចំថ្នាក់រៀននៅពេលបង្រៀនអំណាន។

1. គ្រូនឹងរៀបចំប្លង់កៀនបន្ទប់រៀនសម្រាប់សិស្សដែលគ្រូត្រូវជួបទៅតាមក្រុមកម្រិតសមត្ថភាពនីមួយៗ។
2. គ្រូនឹងរៀបចំ ទៅតាមប្លង់ជាក់លាក់ដែលមានផ្តល់ជូនស្រាប់ ។ ប្លង់បន្ទប់រៀននឹងមានការវាស់វែងជាក់លាក់សម្រាប់កៀនសិក្សាដែលនៅផ្នែកដែលទំនេរនៃបន្ទប់រៀនសម្រាប់ក្រុមខុសៗគ្នា ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នាក្នុងពេលតែមួយ ខណៈពេលដែលគ្រូកំពុងជួបសិស្សក្រុមផ្សេងទៀត ។ កៀនសិក្សានោះរួមមានដូចខាងក្រោមនេះ៖
   - **កៀនអំណាន**: ស្ថិតនៅផ្នែកខាងក្រោយនៃបន្ទប់រៀន ជាកន្លែងដែលគ្រូជួបជាមួយក្រុមកម្រិតសមត្ថភាពដើម្បីធ្វើសកម្មភាពពិសេសៗ រៀនអំណានដោយដោយប្រើថាប់ប្លែត ។ល។ កៀនអំណានមានកន្លែងសម្រាប់សិស្សអង្គុយជាមួយគ្នាបានស្រួល មានក្តារខៀនតូចមួយនៅលើជញ្ជាំងផ្នែកខាងក្រោយ

     សម្រាប់ក្មេងរៀនសរសេរពាក្យ និងល្បះ។ មានប្រអប់ពិសេសដាក់សម្ភារៈសិក្សារួមមាន: បណ្ណសិក្សាចល័ត, ខ្មៅដៃពណ៌, ក្រដាសផាត់ពណ៌, សៀវភៅលំហាត់អំណានផាត់ពណ៌ ។ល។ ដើម្បីដំណើរការសកម្មភាពពិសេសៗទៅតាមរបៀបរៀនជាក់លាក់។ កៀនអំណាន ជាកន្លែងសំខាន់បំផុតសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពពិសេសៗ និងជាកន្លែងគ្រូទទួលខុសត្រូវលើសកម្មភាពទាំងអស់ដែលសិស្សធ្វើ។

- **កៀនបណ្ណាល័យ:** ជាកូនបណ្ណាល័យដែលអាចដាក់សៀវភៅរឿងនិទានទៅតាមកម្រិតពីងាយៗទៅលំបាក។ សម្ភារៈសិក្សារបស់ TTS ក៏ដាក់បញ្ចូលផងដែរ រួមមានល្បែងអំណានពាក្យ សំណាង់ល្បះ ។ល។ គ្រូអាចពិចារណាដាក់សញ្ញាសម្គាល់ពិសេសស (ឧ. ផ្កាយពណ៌ក្រហម, ផ្កាយពណ៌ទឹកប្រាក់, ល...) នៅលើសៀវភៅដើម្បីបញ្ជាក់ពីកម្រិតសៀវភៅដែលស្របទៅកម្រិតសមត្ថភាពសិស្ស ។ ការប្រើសញ្ញាសម្គាល់បែបណាក៏បានដែរ ប៉ុន្តែសំខាន់មិនត្រូវបង្ហាញឱ្យសិស្សដឹងថាសៀវភៅទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំទៅតាមកម្រិតសមត្ថភាពសិស្សខុសៗគ្នានោះទេ។

- **កៀនរៀនពាក្យ:** គ្រូបង្រៀននឹងទទួលបានគោលការណ៍ណែនាំអំពីការរៀបចំសកម្មភាពស្វ័យសិក្សាដោយប្រើកិច្ចការដែលបានបង្កើតឡើងមួយ ឬពីរ ដូចគ្នារៀងរាល់សប្តាហ៍ ប៉ុន្តែមានខ្លឹមសារខុសៗគ្នា។ សកម្មភាពសំខាន់ៗពីរនៃកៀននេះរួមមានក្រដាស់លំហាត់៨ប្រឡោះ ដែលសិស្សត្រូវសរសេរពាក្យ ហើយគូររូបភាពដាក់លើក្រដាស់កិច្ចការទំហំ A4 ហើយបែងចែកជា៨ ប្រឡោះ (លំហាត់ពាក្យ៨ប្រឡោះ) និងមានល្បែងសរសេរបំពេញពាក្យនិងរូបភាពដោយប្រើបណ្ណអ៊ុត។ សកម្មភាពទាំងពីរនឹងមានការបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ដែលគ្រូនឹងទទួលបានក្នុងវគ្គបំប៉ន ។

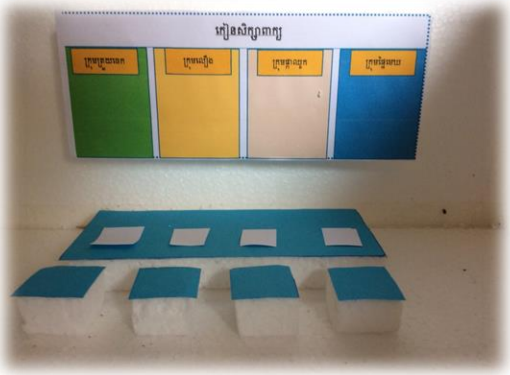

ឯកសារចែក ៣.៤.៤: គំរូប្លង់បន្ទប់រៀន

ប្លង់បន្ទប់រៀនខាងក្រោមនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់គ្រូបង្រៀនពិចារណា នៅពេលរៀបចំបន្ទប់បង្រៀនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិស្ស ។

សូមចំណាំថាមានកៀនសិក្សាចំនួនបី ដែលដាក់នៅផ្នែកខាងក្រោយនៃថ្នាក់រៀនដើម្បីពង្រឹងសកម្មភាពអំណានក្នុងពេលជំណាលគ្នា។ សិស្សនៅក្រុមទី៤នឹងបន្តអង្គុយក្នុងក្រុមធម្មតាក្នុងកំឡុងពេលធ្វើសកម្មភាពពិសេស ។

គម្រោងនឹងផ្តល់ជំនួយគ្រឿងសង្ហារឹមទៅសាលារៀនបន្ថែមទៀត (សម្រាប់កៀនអំណាន) និងសម្ភារៈដែលបានផលិតរួចជាស្រេច ដើម្បីឱ្យផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់សាលារៀន ហើយឆ្លើយតបនឹងលក្ខខណ្ឌពិសេសដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងក្រោម:

សំណើប្លង់ថ្នាក់រៀន

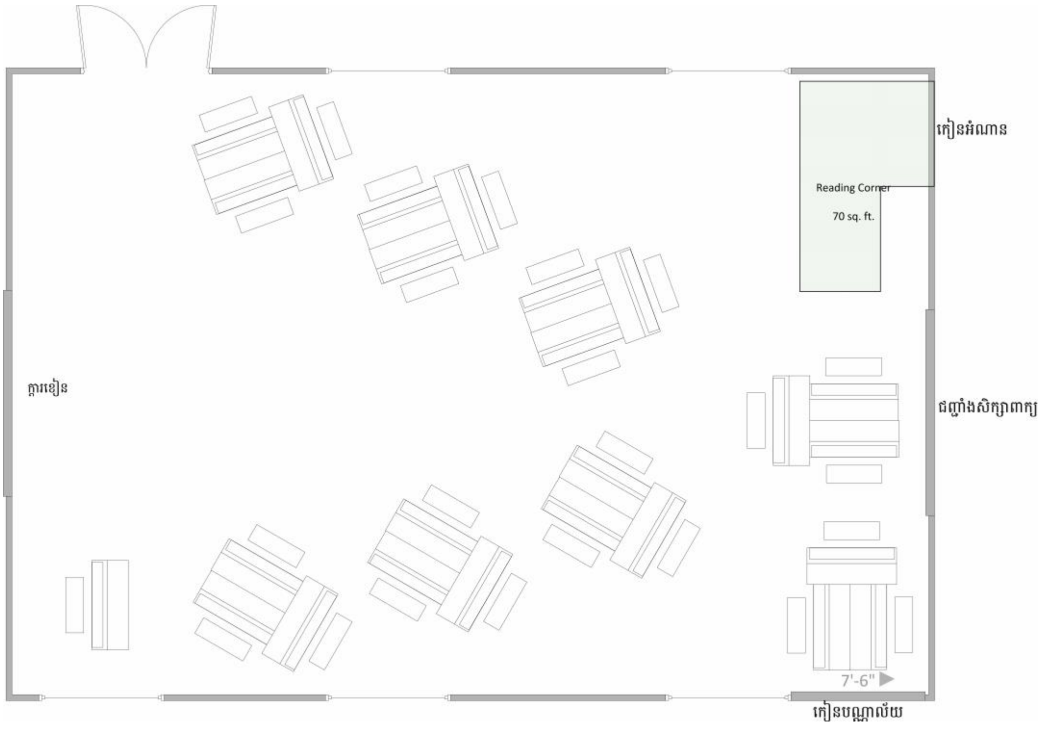

ឯកសារចែក ៣.៤.៥: **គំរូកិច្ចតែងការបង្រៀនបន្ថែម**

1. **ការរៀបចំសម្ភារៈពិសេសៗ:** គ្រូបង្រៀននឹងត្រូវបំពេញបន្ថែមកិច្ចតែងការបង្រៀនបន្ថែម ដោយគ្រោងសកម្មភាពពិសេសជារៀងរាល់សប្តាហ៍សម្រាប់សិស្ស៤ ឬ៥ក្រុមដែលបានកំណត់រួចនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។
2. **សកម្មភាពតាមក្រុមដែលត្រូវសិក្សាក្នុងពេលដំណាលគ្នា:** ថ្នាក់រៀននីមួយៗនឹងមានបែងចែកជា ៤ឬ៥ក្រុមដោយមានដាក់សម្គាល់ដោយអក្សរ ក ខ គ និង ឃ ដោយ ឃ ជាក្រុមដែលពូកែជាងគេហើយក្រុម ក ជាក្រុមខ្សោយជាងគេ ។ ក្រុមនីមួយៗនឹងធ្វើសកម្មភាពពិសេសនេះស្របទៅតាមតម្រូវការ ចំណាប់អារម្មណ៍ និងរបៀបរៀនរបស់ពួកគេនៅក្នុងពេលដំណាលគ្នារយៈពេល៣០ នាទីនៅរាល់ថ្ងៃសិក្សា។ សកម្មភាពនេះគួរតែត្រូវបានគ្រោងទុករួចជាស្រេចមុនពេលបង្រៀនក្នុងសប្តាហ៍នីមួយៗ ។
3. **ការកំណត់ពីសកម្មភាពនិងសម្ភារៈ:** កិច្ចតែងការបង្រៀនបន្ថែមនឹងជួយគ្រូបង្រៀនគ្រោងសកម្មភាពសំខាន់ៗនិងសម្ភារៈដែលនឹងត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់លើការបង្រៀន និងរៀន ។ សកម្មភាពក្នុងន័យនេះត្រូវបានសង្ខេបនៅក្នុង**ឯកសារចែក ៣.៤.៦**។

កិច្ចតែងការបង្រៀនបន្ថែម

សេចក្ដីណែនាំ: សូមបំពេញចន្លោះមានស្រាប់ក្នុងកិច្ចតែងការបង្រៀនបន្ថែមខាងក្រោមនេះ ។ កិច្ចតែងការនេះគួរតែត្រូវបានបំពេញ**ប្រចាំសប្ដាហ៍** ហើយត្រូវមានបញ្ជាក់ពីសកម្មភាពពិសេសទាក់ទងនឹងសកម្មភាពអំណាននិងសំណេរដែលអ្នកបានគ្រោងធ្វើជាមួយក្រុមកម្រិតសមត្ថភាពទាំង៤នៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក។ សកម្មភាពនីមួយៗត្រូវគ្រោងប្រើរយៈពេលប្រហែល២០ ទៅ៣០នាទីក្នុងកំឡុងពេលរៀនភាសាខ្មែរ។

ខែ	____________________	សប្ដាហ៍:	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
ថ្នាក់:	_____	សាលារៀន:	________________
ឈ្មោះគ្រូ:	____________________	ឆមាស:	☐ ឆមាសទី១ ☐ ឆមាសទី២

សកម្មភាពពង្រឹងអំណានដែលគ្រោងសម្រាប់:

ឈ្មោះក្រុម: __________ (ឧទា. ក្រុមខ្លា, ក្រុមពណ៌លឿង ។ល។)	ក្រុមកម្រិត ☐ ក ☐ ខ ☐ គ ☐ ឃ	ថ្ងៃអនុវត្តសកម្មភាព? ☐ច ☐អ ☐ព ☐សុ☐ស

ឈ្មោះសកម្មភាព: ______________________ ទីកន្លែងសិក្សា: ☐ កៀនអំណាន ☐ កៀនសិក្សាពាក្យ ☐ កៀនបណ្ណាល័យ ☐ ផ្សេងៗ: _______________	ការពិពណ៌នាសកម្មភាព:	
សម្ភារៈត្រូវការ	☐ ផាប់ប្លែត	☐ ល្បែងមូសិកទន្ត និង

(សូមធិក សម្ភារៈដែលត្រូវការ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព សម្រាប់ក្រុមនេះ)	☐ ក្រដាស់កិច្ចការផ ប្រឡេះ ☐ ល្បែងឡូតូ ☐ ល្បែងវេវចនៈសព្ទ ☐ ល្បែងបដិសព្ទ ☐ ល្បែងសទិសសព្ទ	ត្រីសព្ទ ☐ សៀវភៅលំហាត់ ផាត់ពណ៌ ☐ សៀវភៅរឿងខ្លីៗ ☐ ក្រដាស់ A4 ☐ ក្ងល់ទៀន /ខ្មៅដៃ ពណ៌ ☐ ផ្សេងៗ: __________

ឈ្មោះក្រុម: _____________ (ឧទា. ក្រុមខ្លា, ក្រុមពណ៌លឿង ។ល។)

ក្រុមកម្រិត
☐ ក ☐ ខ ☐ គ ☐ ឃ

ថ្ងៃអនុវត្តសកម្មភាព?
☐ច ☐អ ☐ព ☐សុ☐ស

ឈ្មោះសកម្មភាព: __________________________ ទីកន្លែងសិក្សា: ☐ កៀនអំណាន ☐ កៀនសិក្សាពាក្យ ☐ កៀនបណ្ណាល័យ ☐ ផ្សេងៗ: _________________	ការពិពណ៌នាសកម្មភាព:	
សម្ភារៈត្រូវការ (សូមធិក សម្ភារៈដែលត្រូវការ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព សម្រាប់ក្រុមនេះ)	☐ ថាប់ប្លែត ☐ ក្រដាស់កិច្ចការផ ប្រឡេះ ☐ ល្បែងឡូតូ ☐ ល្បែងវេវចនៈសព្ទ ☐ ល្បែងបដិសព្ទ ☐ ល្បែងសទិសសព្ទ	☐ ល្បែងមូសិកទន្ត និង ត្រីសព្ទ ☐ សៀវភៅលំហាត់ ផាត់ពណ៌ ☐ សៀវភៅរឿងខ្លីៗ ☐ ក្រដាស់ A4 ☐ ក្ងល់ទៀន /ខ្មៅដៃ

		ពណ៌ ☐ ផ្សេងៗ: __________

ឈ្មោះក្រុម: ______________ (ឧទា. ក្រុមខ្លា, ក្រុមពណ៌លឿង ។ល។)	ក្រុមកម្រិត ☐ ក ☐ ខ ☐ គ ☐ ឃ	ថ្ងៃអនុវត្តសកម្មភាព? ☐ច ☐អ ☐ព ☐សុ☐ស

ឈ្មោះសកម្មភាព: ____________________________ ទីកន្លែងសិក្សា: ☐ កៀនអំណាន ☐ កៀនសិក្សាពាក្យ ☐ កៀនបណ្ណាល័យ ☐ ផ្សេងៗ: ___________________	ការពិពណ៌នាសកម្មភាព:	
សម្ភារៈត្រូវការ (សូមធិក សម្ភារៈដែលត្រូវការ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព សម្រាប់ក្រុមនេះ)	☐ ថាប់ប្លែត ☐ ក្រដាស់កិច្ចការផ ប្រឡេះ ☐ ល្បែងឡូតូ ☐ ល្បែងវេវចនៈសព្ទ ☐ ល្បែងបដិសព្ទ ☐ ល្បែងសទិសសព្ទ	☐ ល្បែងមូសិកទន្ត និង ត្រីសព្ទ ☐ សៀវភៅលំហាត់ ផាត់ពណ៌ ☐ សៀវភៅរឿងខ្លីៗ ☐ ក្រដាស់ A4 ☐ ក្លល័រទៀន /ខ្មៅដៃ ពណ៌ ☐ ផ្សេងៗ: __________

ឈ្មោះក្រុម: ______________ (ឧទា. ក្រុមខ្លា, ក្រុមពណ៌លឿង ។ល។)	ក្រុមកម្រិត ☐ ក ☐ ខ ☐ គ ☐ ឃ	ថ្ងៃអនុវត្តសកម្មភាព? ☐ច ☐អ ☐ព ☐សុ☐ស

<table>
<tr>
<td>ឈ្មោះសកម្មភាព:
____

ទីកន្លែងសិក្សា:
☐ កៀនអំណាន
☐ កៀនសិក្សាពាក្យ
☐ កៀនបណ្ណាល័យ
☐ ផ្សេងៗ:
__________________</td>
<td colspan="2">ការពិពណ៌នាសកម្មភាព:</td>
</tr>
<tr>
<td>សម្ភារៈត្រូវការ
(សូមធិក សម្ភារៈដែលត្រូវការសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព សម្រាប់ក្រុមនេះ)</td>
<td>☐ ថាប់ប្លែត
☐ ក្រដាស់កិច្ចការផ ប្រឡោះ
☐ ល្បែងឡូតូ
☐ ល្បែងវេវចនៈសព្ទ
☐ ល្បែងបដិសព្ទ
☐ ល្បែងសទិសសព្ទ</td>
<td>☐ ល្បែងមូសិកទន្ត និងត្រីសព្ទ
☐ សៀវភៅលំហាត់ផាត់ពណ៌
☐ សៀវភៅរឿងខ្លីៗ
☐ ក្រដាស់ A4
☐ កូល័រទៀន /ខ្មៅដៃពណ៌
☐ ផ្សេងៗ: __________</td>
</tr>
</table>

ឯកសារចែក ៣.៤.៦: សកម្មភាពជាក់ស្តែងប្រើប្រាស់សម្រាប់របៀបរៀនផ្សេងៗ

ចំណូលចិត្តសិក្សារបស់សិស្ស	សកម្មភាពជាក់ស្តែងសម្រាប់បង្រៀន	សម្ភារៈ និងសកម្មភាព
ការប្រើកាយវិការ ឬចលនា សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការប្រើកាយវិការ ឬចលនា អាចរៀនបានយ៉ាងពូកែ និងឆាប់រហ័សលុះត្រាតែមានការរៀន និងបង្រៀនពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើសកម្មភាព ដូចជា៖ ការរំកិល ឬកាន់វត្ថុដែលត្រូវរៀននោះតែម្តង។ ពួកគេចូលចិត្តស្រាវជ្រាវ រៀន ឬធ្វើ នូវសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលភាគច្រើនធ្វើនៅខាងក្រៅថ្នាក់ ដោយជារឿយៗមានដូចជា៖ កីឡា និងការសម្តែងសិល្បៈ។ ភាគច្រើនពួកគេតែងបញ្ចេញអារម្មណ៍របស់ខ្លួនមកក្រៅតាមរយៈកាយវិការតែម្តង ដូចជាការឱបថើប ឬការវាយតប់។ ក្រៅពីនេះ ពួកគេចូលចិត្តរៀននូវជំនាញថ្មីៗដោយខ្លួនឯងជាងទទួលការណែនាំ ឬបង្ហាញពីអ្នកដទៃ។ ពួកគេលំបាកទ្រាំទ្រក្នុងការអង្គុយយូរមួយកន្លែងហើយពិបាកក្នុងការអាន និងប្រកប។	• អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសាកល្បងធ្វើអ្វីមួយមុននឹងអ្នកផ្តល់សេចក្តីណែនាំលម្អិត • កុំកម្រិតអំពីទីតាំងសិក្សាទៅនឹងតុដែលសិស្សអង្គុយប្រចាំថ្ងៃ ។ អនុញ្ញាតឱ្យសិក្សា ទន្ទឹមនឹងការដើរចល័តចុះឡើងក្នុងថ្នាក់ ផ្តេកខ្លួនទៅនឹងកម្រាលឥដ្ឋ ផ្តេកខ្លួនទៅនឹងកៅអីវែង ។ • ប្រើប្រាស់ទីតាំងក្រៅថ្នាក់សម្រាប់ឱកាសសិក្សាបន្ថែម • បង្រៀនបញ្ញត្តិអប់រំតាមរយៈប្រើប្រាស់ល្បែងសិក្សា និងការងារគម្រោង ។ • ឱ្យសិស្សធ្វើបទបង្ហាញដើម្បីបង្ហាញពីការយល់ដឹងពីបញ្ញត្តិ និងបំណិន ។ • លើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើប្រាស់ចលនារាងកាយពេលកំពុងសិក្សា សួរសំណួរសិស្សខណៈពេលកំពុងដើរ ។ • ឱ្យសិស្សសម្រាកឱ្យបានញឹកញាប់	• ផ្តល់សម្ភារៈសិក្សាដែលអាចអនុវត្តជាក់ស្តែង ដូចជា ក្តារខៀន ដុំសម្រាប់រៀបជារូបរាងអ្វីមួយ ប្រស្នាផែនទី ដីឥដ្ឋសូនរូប បណ្តល្បែងល្បែងដែលផ្នែករបស់វាចល័តបាន ក្បាច់ និងក្តាររៀបរូបធរណីមាត្រ (ក្តារបួនជ្រុងដែលមានគ្រិតប្រើប្រាស់សម្រាប់បង្រៀនទ្រង់ទ្រាយ និងបញ្ញត្តិធរណីមាត្រ)

ចំណូលចិត្តសិក្សារបស់សិស្ស	សកម្មភាពជាក់ស្តែងសម្រាប់បង្រៀន	សម្ភារៈ និងសកម្មភាព
ការមើល សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការមើល អាចរៀនបានយ៉ាងល្អ និងឆាប់រហ័សលុះត្រាតែមានការរៀន និងបង្រៀនបង្ហាញឱ្យឃើញនៅពីមុខពួកគេតែម្តង ហើយរូបភាពទាំងនោះត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងខួរក្បាលតែម្តង។ ពួកគេជារឿយៗចូលចិត្តអានហើយសរសេរអក្សរស្អាត។ ពួកគេក៏ជាអ្នកដែលចូលចិត្តស្វែងយល់ពីឫសគល់នៃបញ្ហា រៀបចំចាត់ចែងច្បាស់លាស់ និងមានចំណាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងលើពណ៌ ឬទ្រង់ទ្រាយវត្ថុផ្សេងៗ។ ពួកគេតែងជួបការលំបាកពេលគ្រូប្រាប់ការណែនាំផ្ទាល់មាត់ និងងាយទទួលការរំខានពីសំឡេងផ្សេងៗ។ ពួកគេចំណាំមុខអ្នកដែលគេស្គាល់ជាងឈ្មោះ។ ពួកគេចូលចិត្តសម្លឹងមើលភ្នែកដៃគូសន្ទនាដើម្បីពង្រឹងការផ្តោតអារម្មណ៍។	• ឱ្យសិស្សស្វែងយល់ពីរូបក្រាហ្វិក/ដ្យាក្រាមងាយៗ • សរសេរពន្យល់សេចក្តីណែនាំ • ប្រើសម្ភារៈជំនួយចក្ខុពេលបង្រៀន ដូចជារូបភាព តារាង ដ្យាក្រាម ផែនទី គ្រោងប្លង់ បណ្ណរូបភាព ដុំសម្រាប់រៀបជារូបរាងអ្វីមួយ • បង្ហាញកិច្ចការដោយទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង • បង្ហាញលំនាំបង្រៀនជារូបភាពជាក់ស្តែងទាក់ទងនឹងការបង្រៀនប្រកបពាក្យ វាក្យសព្ទ វេយ្យាករណ៍ និងវណ្ណយុត្តិ ។ • រៀបចំព័ត៌មានដោយប្រើកូដពណ៌ ។ • ជជែកជាមួយសិស្សមួយទល់មួយ និងទំនាក់ទំនងគ្នាដោយប្រើភ្នែក • នៅពេលផ្តល់សេចក្តីណែនាំផ្ទាល់មាត់ ឱ្យសិស្សសួរសំណួរបញ្ជាក់ឡើងវិញពេលមិនទាន់យល់ច្បាស់ ។ • លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យសរសេរកំណត់ត្រាឱ្យបានច្រើន និងរៀបចំព័ត៌មាននៅ	• ល្បែង និងលំហាត់ដែលមានរូបភាព • ល្បែង និងលំហាត់ដែលដាក់កូដពណ៌ ។ • សម្ភារៈជំនួយចក្ខុដូចជា បណ្ណរូបភាព • ផ្ទាំងប៉ុស្ទ័រ • លំហាត់ដែលមានសេចក្តីណែនាំជាដ្យាក្រាម ព្រួញ ឬខ្សែបន្ទាត់ ។ • បញ្ញត្តិដែលពន្យល់ដោយប្រើដ្យាក្រាម (ឧទា. បង្កើតដ្យាក្រាមល្បះមួយ)

ចំណូលចិត្តសិក្សារបស់សិស្ស	សកម្មភាពជាក់ស្តែងសម្រាប់បង្រៀន	សម្ភារៈ និងសកម្មភាព
	លើក្រដាស និងប្រើប្រាស់វត្ថុផ្សេងៗ ។ • ផ្តល់ទីកន្លែងដែលស្ងាត់ស្ងៀម ស្អាត ដើម្បីកាត់បន្ថយការរំខានឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន ។	
ការនិយាយ និងការស្តាប់ ភាសានិយាយគឺជាទម្រង់បឋមសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានសម្រាប់សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមរយៈការនិយាយ និងស្តាប់។ ពួកគេអាចរៀនបានល្អ និងឆាប់រហ័សតាមរយៈការស្តាប់ និងការនិយាយ។ ពួកគេតែងតែនិយាយច្រើនជាងមនុស្សទូទៅ រស់រាយរាក់ទាក់ ចូលចិត្តស្តាប់រឿងនិទាន និងរឿងកំប្លែង យល់ដឹងមេរៀនតាមរយៈការពន្យល់ផ្ទាល់មាត់ទៅកាន់ពួកគេ។ ពួកគេភាគច្រើនមានទំនោរទៅលើសកម្មភាពតន្ត្រី និងសិស្បៈ ។ សិស្សប្រភេទនេះមួយចំនួនអានយឺត លំបាកក្នុងការសរសេរ និងលំបាកយល់ដឹងសេចក្តីណែនាំតាមការសរសេរពន្យល់។ពួកគេពុំអាចនៅស្ងៀមស្ងាត់បានយូរទេ។ ពួកគេចាំឈ្មោះ និងសំឡេងអ្នកដែលគេជួបបានយ៉ាងល្អ តែពុំសូវចាំមុខមាត់នោះឡើយ។ ពួកគេជារឿយៗចូលចិត្តច្រៀង និងអានខ្សិបៗទៅកាន់ខ្លួនឯង។	• ចូលចិត្តការសិក្សាតាមរយៈការស្តាប់ • ចូលចិត្តកិច្ចការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនិយាយ/សម្តែងការយល់ឃើញ • លេងល្បែងពាក្យ និងប្រើពាក្យចួនដើម្បីរៀនភាសា • ឱ្យកុមារអានឮៗ បើទោះបីជាសិស្សនៅម្នាក់ឯងក៏ដោយ និងអានអត្ថបទដោយប្រើម្រាមដៃចង្អុលនាំមុខ ។ • អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សពន្យល់បញ្ញត្តិដោយផ្ទាល់មាត់ និងផ្តល់របាយការណ៍ផ្ទាល់មាត់ ។ • ឱ្យកុមារចងចាំព័ត៌មានដោយឱ្យពួកគេគ្រាប់តាមឮៗ ។ • ផ្តល់កិច្ចការឱ្យធ្វើជាក្រុមតូច និងក្រុមធំ ។	• សិក្សាជាក្រុមនិងពិភាក្សាអំពីអ្វីមួយ • ត្រូវមានឧបករណ៍ថតសំឡេងមួយ • ការថតសំឡេងការឧទ្ទេស ការបង្រៀនសិស្សមួយទល់មួយ ការសិក្សាជាក្រុម (ឱក្រុមសិស្សពិនិត្យសិក្សាឡើងវិញអំពីសំឡេងដែលបានថត) • អត្ថបទ/សៀវភៅចេះនិយាយ (ក្នុងថាប់ប្លែត) • ការសរសេរតាមអាន • អានសំណួរឱ្យឮៗ • ពិភាក្សាអំពីបញ្ហាឱ្យឮៗ • សិក្សាតាមការចូលរួមក្នុងការពិភាក្សា

ចំណូលចិត្តសិក្សារបស់សិស្ស	សកម្មភាពជាក់ស្តែងសម្រាប់បង្រៀន	សម្ភារៈ និងសកម្មភាព
	• អានឱ្យឮៗទៅកាន់កុមារតូចៗឱ្យបានញឹកញាប់ ។ • ផ្តល់ឧករណ៍ថតសម្លេងផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់កុមារប្រើប្រាស់ដើម្បីកត់ត្រាកំណត់សម្គាល់ ឬសំណួរផ្សេងៗ ។ • ប្រើ ចង្វាក់ ចុងចួន និងចម្រៀងដើម្បីពង្រឹងការសិក្សា ។	ក្នុងថ្នាក់ និងការជជែកដេញដោល • ថ្លែងសុន្ទរកថា និងធ្វើបទបង្ហាញ • បង្កើតស្ករសំឡេងដើម្បីជំនួយដល់ការចាំអ្វីមួយ • ប្រើប្រាស់សទិសភាព (ភាពស្រដៀងគ្នា) ផ្ទាល់មាត់ និងការនិទានរឿងដើម្បីបង្ហាញពីគំនិតសំខាន់ • អានសេចក្តីពន្យល់ឱ្យឮៗ • រៀនពីលំដាប់លំដោយនៃជំហានអ្វីមួយ សរសេរចេញជាល្បះ រួចអានល្បះទាំងនោះឱ្យឮៗ • សូត្រផ្ទាល់មាត់ • ការពិភាក្សាអំពីគំនិតយោបល់
ការផ្តោតតាមតែអាម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន កុមារដែលផ្តោតតែលើអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនមានចរិកខ្វល់ខ្វាយឬការពារសកម្មភាពរបស់ខ្លួនឯង ចូលចិត្តទី	• ចូលចិត្តធ្វើការតែម្នាក់ឯងជាជាងការងារក្រុម • ចូលចិត្តអានស្ងាត់ៗជាជាងអានឮៗ	• សម្ភារៈស្វ័យសិក្សា • សៀវភៅសម្រាប់អំណានបែប

ចំណូលចិត្តសិក្សារបស់សិស្ស	សកម្មភាពជាក់ស្តែងសម្រាប់បង្រៀន	សម្ភារៈ និងសកម្មភាព
កន្លែងនិងពេលវេលាឯកជន រីករាយនៅម្នាក់ឯង ធុញទ្រាន់នៅពេលធ្វើការឬនៅជាមួយក្រុមសិស្សផ្សេងៗ ។ ពួកគេធ្វើសកម្មភាពដោយប្រុងប្រយ័ត្នពេលជួបមនុស្សម្នា ។ ពួកគេមិនបង្ហាញអារម្មណ៍និងចូលចិត្តនៅស្ងៀមស្ងាត់ ។ ពួកគេមិនចែករំលែកនូវការគិត អារម្មណ៍ឯកជនរបស់ពួកគេទេ ហើយពួកគេមានមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ។ ពួកគេយល់ថាសកម្មភាពបែបឆ្លុះបញ្ចាំងមានសារៈសំខាន់ ។ ជាមនុស្សដែលផ្តោតអារម្មណ៍បានល្អនិងគិតស៊ីជម្រៅ ។ ពូកែស្រូបយកគំនិតយោបល់ ។ ពួកគេចេះកំណត់អំពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្លួន ប៉ុន្តែស្វែងយល់បានស៊ីជម្រៅលើផ្នែកដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ។ ពួកគេជ្រួលច្រាលក្នុងចិត្តបើមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់នៅម្នាក់ឯង ឬស្ងៀមស្ងាត់	• ទំនាក់ទំនងបានល្អបំផុតគឺមួយទល់មួយ • គិតដោយប្រយ័ត្នប្រយែងមុននឹងនិយាយ	បុគ្គល • ឧបករណ៍សិក្សាចល័ត (ថាប់ប្លេត)
ការចូលចិត្តធ្វើការជាមួយក្រុមមនុស្ស សិស្សដែលមានរបៀបរៀនតាមការចូលចិត្តធ្វើការជាមួយក្រុមមនុស្សគឺជាសិស្សដែលចូលចិត្តសេពគបជាមួយអ្នកឯទៀត ។ ពួកគេរីករាយនៅជាមួយមនុស្សម្នា និងបង្ហាញពីភាពស្វាហាប់និងសំឡេងកងរំពង ។ ពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នាដោយក្តីរំភើប និងរីករាយជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។ ពួកគេចូលរួមធ្វើសកម្មភាពច្រើន និង	• ចូលចិត្តធ្វើការក្រុម • ចូលចិត្តអានឮជាជាងអានស្ងាត់ • ចាប់អារម្មណ៍ព្រឹត្តការណ៍ខាងក្រៅ • ចូលចិត្តការទំនាក់ទំនងផ្ទាល់មាត់ជាជាងបែបសរសេរ ។ • ឆ្លើយតបបានលឿន	--

ចំណូលចិត្តសិក្សារបស់សិស្ស	សកម្មភាពជាក់ស្តែងសម្រាប់បង្រៀន	សម្ភារៈ និងសកម្មភាព
មានចំណាប់អារម្មណ៍ច្រើនផ្នែក ។ ពួកគេមានមិត្តភក្តិច្រើន និងនិយាយគ្នាក្នុងរយៈពេលយូរ ។ ពួកគេទទួលបានថាមពលពីមនុស្សនៅជុំវិញ ហើយពួកគេនឹងមានភាពឯកោ និងច្រាសច្រាល់នៅពេលគ្មានមនុស្សនៅក្បែរ ។ ពួកគេបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកឯទៀតជាបន្តបន្ទាប់ និងចែករំលែកពីព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងងាយស្រួលជាមួយគ្នា ។		

- **របៀបរៀនដែលលេចធ្លោទី១ និងទី២:** អ្នកចិត្តវិទ្យាយល់ស្របថាស្ទើរតែគ្មាននរណាម្នាក់មានរបៀបរៀនតែមួយនោះទេ ។ គេអាចធ្វើចំណាត់ប្រភេទរបៀបរៀនតែមួយបាន ប៉ុន្តែមនុស្សមានលក្ខណៈពិសេសផ្សេងទៀតដែលអាចបង្កើតជារបៀបរៀនផ្សេងទៀត ឬពួកគេមានរបៀបរៀនទី២ដែលត្រូវនឹងពួកគេជាងរបៀបរៀនផ្សេងៗទៀត ។ ឧទាហរណ៍ សិស្សម្នាក់អាចជាអ្នកចូលចិត្តរៀនតាមការមើល ហើយក៏មានរបៀបនៃការរៀនបែបស្តាប់និងនិយាយខ្លះៗ ប៉ុន្តែពួកគេគ្មានរបៀបរៀនបែបធ្វើចលនានោះទេ ។

- **របៀបរៀនបែបធ្វើសកម្មភាពឬចលនាលេចធ្លោជាងគេនៅការអប់រំថ្នាក់ដំបូង:** អ្នកចិត្តវិទ្យាមួយចំនួនលើកឡើងថាកុមារទាំងអស់គឺមានរបៀបរៀនបែបធ្វើសកម្មភាពឬចលនាលេចធ្លោជាងគេរហូតដល់ថ្នាក់ទី២ និងទី៣ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដុះដាលរបៀបរៀនផ្សេងៗទៀតនៅពេលថ្នាក់កាន់តែខ្ពស់ ឬការសិក្សារបស់ពួកគេកាន់តែល្អិតល្អន់ទៅ ។

ឯកសារចែក ៣.៥.១: ការស្វែងយល់ពីមូលហេតុដែលយើងធ្វើការវាយតម្លៃ

សេចក្តីពន្យល់

ហេតុអ្វីបានជាការវាយតម្លៃជារឿយៗធ្វើទៅដោយពុំមានប្រសិទ្ធភាព? មានមូលហេតុជាច្រើនដែលយើងធ្វើការវាយតម្លៃ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ជាញឹកញាប់ គ្រូបានធ្វើការវាយតម្លៃសិស្សដោយមិនដឹងពីមូលហេតុដែលខ្លួនត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃនោះទេ ។ មានករណីជាច្រើនដែលគ្រូបង្រៀនធ្វើការវាយតម្លៃតាមតែអ្វីដែលថ្នាក់លើប្រាប់ឱ្យពួកគេឱ្យធ្វើ ដែលជាលទ្ធផលនាំទៅដល់ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យវាយតម្លៃដែលគ្មានប្រសិទ្ធភាព ។

ស្តង់ដាអំណានដែលបានផ្តល់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា មានបំណងជួយគ្រូបង្រៀនរៀបចំផែនការវាយតម្លៃសិស្សឱ្យប្រសើរឡើង និងប្រើប្រាស់ទិន្នន័យវាយតម្លៃដើម្បីកែសម្រួលវិធីសាស្ត្របង្រៀនឡើងវិញ ក៏ដូចជាកំណត់រកសិស្សដែលជួបបញ្ហាក្នុងការរៀនអំណាន ។ ដូច្នោះ ឯកសារនេះផ្តល់ជាមធ្យោបាយមួយសម្រាប់ ការវាយតម្លៃពង្រឹងការយល់ដឹង (Formative Assessment) របស់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

ការយល់ដឹងពីគោលបំណងក្នុងការវាយតម្លៃ: មុននឹងធ្វើការវាយតម្លៃ សំខាន់អ្នកត្រូវយល់ពីគោលបំណងរបស់អ្នកក្នុងការវាយតម្លៃ ។ ផ្អែកលើគោលបំណង គ្រូបង្រៀនភាគច្រើនត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃមួយក្នុងចំណោមការវាយតម្លៃពីរប្រភេទ ។ ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃទាំងនេះត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម:

ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃសិស្សដែលប្រើជាទូទៅក្នុងថ្នាក់រៀន:[5]

ការវាយតម្លៃពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់សិស្ស: ការវាយតម្លៃបែបនេះមានលក្ខណៈ: ជាការវាយតម្លៃបែបផ្លូវការ និងមិនផ្លូវការដោយគ្រូបង្រៀនក្នុងកំឡុងដំណើរការបង្រៀនដើម្បីកែសម្រួលសកម្មភាពរៀននឹងបង្រៀនឈានទៅកែលម្អលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។

---

5 https://www.google.com/search?client=safari&rls=en&q=Definition+of+Formative+Assessment&ie=UTF-8&oe=UTF-8#q=definition+of+summative+assessment

ការវាយតម្លៃបែបសរុប: ការវាយតម្លៃប្រភេទនេះសំដៅលើការវាយតម្លៃសិស្ស ដើម្បីរកលទ្ធផលសិក្សាចុងក្រោយ ។

សូមសាកល្បងធ្វើលំហាត់ដែលផ្តល់ជូនខាងក្រោម ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងពីគោលគំនិតដែលបានអធិប្បាយខាងលើ ។ សូមពិភាក្សាចម្លើយរបស់អ្នកជាមួយសមាជិកក្រុម និងអ្នកសម្របសម្រួល។

លំហាត់: ការវាយតម្លៃពង្រឹងការយល់ដឹង ឬ ការវាយតម្លៃបែបសរុប?

សេចក្តីណែនាំ: *ចូរអានគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃនីមួយៗខាងក្រោម និងកំណត់ថា តើវាជាការវាយតម្លៃបែបពង្រឹងការយល់ដឹង ឬការវាយតម្លៃបែបសរុប ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងលើនិយមន័យដែលបានពិភាក្សាខាងលើ។ ចូរសរសេរចម្លើយនៅក្នុងជួរឈរខាងស្តាំដៃ។*

គោលបំណង ឬ ការប្រើប្រាស់	ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃអ្វី?
១. គ្រូចង់ដឹងថាសិស្សណាដែលមិនទាន់យល់ខ្លឹមសារមេរៀនដើម្បីផ្តល់នូវជំនួយបន្ថែម។	________________
២. គ្រូចង់ដឹងថាសិស្សណាត្រូវឡើងថ្នាក់និងត្រួតថ្នាក់សម្រាប់ឆ្នាំសិក្សាថ្មី។	________________
៣. គ្រូចង់ដឹងថាកម្រិតស្តង់ដាអំណានមួយណាដែលសិស្សយល់មិនច្បាស់ដើម្បីបង្រៀនឡើងវិញ។	________________
៤ .ក្រសួងចង់ដឹងពីលទ្ធផលសិក្សាជាមធ្យមរបស់សិស្សនៅចុងឆ្នាំសិក្សា	________________
៥. គ្រូចង់ដឹងថាចំណុចអ្វីដែលសិស្សយល់មិនច្បាស់ដើម្បីស្វែងរកល្បែង	

សិក្សាមកពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់គេ។	______________________
៦ .គ្រូចង់ដឹងពីផ្នែកណាមួយនៃផែនការមេរៀនរបស់គាត់មានដំណើរការល្អ និងមិនល្អ ដើម្បីកែសម្រួលសម្រាប់ឆ្នាំសិក្សាក្រោយ។	______________________

ឯកសារចែក ៣.៥.២ក: ស្វែងយល់ពីបំណិនអំណានគន្លឹះទាំង៥

សេចក្តីពន្យល់: ដើម្បីប្រើប្រាស់កម្រិតស្តង់ដាដែលបានផ្តល់នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណានឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព គ្រូបង្រៀនគួរដឹងអំពីបំណិនអំណានគន្លឹះទាំង៥ដែលបង្ហាញក្នុងកម្រិតស្តង់ដានីមួយៗ ។ ការកំណត់បំណិនទាំងនោះផ្អែកទៅលើការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួង ។ ការកំណត់នៃបំណិននីមួយៗទាំងនោះត្រូវបានផ្តល់ដូចខាងក្រោម៖

(1) ការស្គាល់សូរ –គឺសំដៅការបង្រៀនដើម្បីជួយឱ្យសិស្សមានសមត្ថភាពកំណត់ ប្រើប្រាស់ និងញែកសូរក្នុងពាក្យ។
ឧទាហរណ៍: សិស្សអាចកំណត់សូរតួអក្សរក្នុងពាក្យ " កា" (ក និង ស្រះអា)។

(2) ការស្គាល់តួអក្សរ និងសូរ –គឺសំដៅដល់ការបង្រៀនដែលជួយដល់អ្នកអាន (សិស្ស) យល់ និងអនុវត្តចំណេះដឹងស្តីពីទំនាក់ទំនងរវាងតួអក្សរ និងសូរ ។
ឧទាហរណ៍: សិស្សអាចប្រាប់គ្រូថារូបភាពនៃពាក្យ "កា" មានសូរតួអក្សរ "ក"។

(3) ការចេះអានស្ទាត់ –គឺសំដៅលើការបង្រៀនដែលជួយពង្រឹងដល់សមត្ថភាពអានឮដោយមានល្បឿនច្បាស់លាស់ និងការបង្ហាញគំនិតត្រឹមត្រូវ។
ឧទាហរណ៍: សិស្សអាចអានពាក្យ ឃ្លា ឬល្បះឮខ្លាំងៗ

(4) ការចេះវាក្យសព្ទ –សំដៅការបង្រៀនដើម្បីបង្កឱ្យមានចំណេះដឹងស្តីពីពាក្យ រាប់ទាំងពាក្យដែលនិយាយផ្ទាល់មាត់ និងពាក្យសរសេរ។
ឧទាហរណ៍: សិស្សអាចអានពាក្យប្រើញឹកញាប់ដែលគ្រូសរសេរនៅលើក្តារខៀន ឬតាមរយៈការបង្ហាញបណ្ណពាក្យ ។

(5) ការអានដើម្បីយល់ន័យ – សំដៅការបង្រៀនដែលធ្វើឱ្យសិស្សមានសមត្ថភាពចូលរួម និងបញ្ចេញន័យដោយប្រើពាក្យសម្តីផ្ទាល់ខ្លួនពីអត្ថបទដែលបានអាន។
ឧទាហរណ៍: សិស្សអាចប្រាប់គ្រូអំពីអត្ថន័យនៃល្បះដោយប្រើពាក្យសម្តីផ្ទាល់ខ្លួន។

លំហាត់: តើមានបំណិនអំណានអ្វីខ្លះ?

សេចក្ដីណែនាំ: *សូមអានឧទាហរណ៍សកម្មភាពខាងក្រោមដែលគ្រូបង្រៀនប្រើដើម្បីបង្រៀនអំណាន រួចកំណត់រកបំណិនអំណានដោយបំពេញក្នុងកូឡោនខាងស្ដាំដៃ។*

សកម្មភាពសិស្ស	បំណិនអំណានគន្លឹះ?
1. នៅពេលសិស្សឮពាក្យចំនួនពីរ ពួកគេអាចប្រាប់បានថា តើពាក្យទាំងពីរនោះមានសូរចួនឬអត់?	
2. សិស្សត្រូវស្វែងរកវេវចនសព្ទនៃពាក្យនីមួយៗដែលពួកគេបានអាន	
3. នៅពេលដែលសិស្សអានល្បះដែលស្រង់ចេញពីសាច់រឿងមួយដែលមិនរៀបតាមលំដាប់លំដោយ ពួកគេអាចប្រាប់បានថាល្បះណាកើតមុន និងល្បះណាកើតបន្ទាប់ ។ល។	
4. នៅពេលដែលសិស្សឮពាក្យមួយ ពួកគេអាចប្រាប់ពីរបៀបប្រកបពាក្យនោះបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ	
5. បន្ទាប់ពីអានរឿងខ្លីរួច សិស្សអាចរកចំណងជើងផ្សេងៗនៃសាច់រឿងតែនៅរក្សាខ្លឹមសារដដែល	
6. សិស្សអាចអានកំណាព្យទាំងពីដើមដល់ចប់ដោយឮៗ	

7. សិស្សត្រូវរកបដិសព្ទនៃពាក្យ ”មិត្ត” យ៉ាងតិចឱ្យបានពីរពាក្យ

____

____

8. នៅពេលឃើញរូបភាពខាងក្រោម ពួកគេអាចបំពេញតួអក្សរក្នុងចន្លោះខាងក្រោម:

____

____

ម_ន់

បំណិនអំណានដែលពាក់ព័ន្ធ

ការស្គាល់ស្វរ- ការស្គាល់តួអក្សរ និងស្វរ- ការចេះវាក្យសព្ទ - ការចេះអានស្ទាត់ - ការអានដើម្បីយល់ន័យ

ឯកសារចែក ៣.៥.២ខ: ការសង្ខេបបំណិនភាសាដែលគ្របដណ្តប់នៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដា

សេចក្តីពន្យល់: ក្រៅពីអំណាន សៀវភៅស្តង់ដាអំណានក៏បញ្ចូលសកម្មភាព សំណេរ និងបំណិនទាក់ទងផ្សេងទៀត ដែលរួមបញ្ចូលគ្នាបានគ្រប់ដណ្តប់ប្រហែល ៨០% ទៅ ៨៥%នៃកម្មវិធីសិក្សាភាសាខ្មែរទាំងមូល។ តារាងខាងក្រោមសង្ខេបអំពីបំណិនផ្សេងៗ ដែលគ្របដណ្តប់ក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន។

បំណិនពាក់ព័ន្ធ	ថ្នាក់ទី១	ថ្នាក់ទី២	ថ្នាក់ទី៣
អំណាន			
ការស្គាល់តួអក្សរ	✓	✓	✓
ការស្គាល់តួអក្សរ និងស្ទូរ	✓	✓	✓
ការចេះវាក្យសព្ទ	✓	✓	✓
ការចេះអានស្ទាត់	✓	✓	✓
ការអានដើម្បីយល់ន័យ	✓	✓	✓
សំណេរ			
បំណិនសំណេរ	✓	✓	✓
ការបង្កើតល្បះ		✓	✓
សរសេរតាមអាន		✓	✓
តែងសេចក្តី			✓
• តែងកថាខណ្ឌ			✓
• តែងសេចក្តី			✓
បំណិនផ្សេងៗ			
បំណិនវេយ្យាករណ៍			✓

• ផ្ទាក់ពាក្យ			✓
• វណ្ណយុត្ត	✓	✓	✓
• សញ្ញាបំប្លែងសំឡេង (មូសិកទន្ត និងត្រីសព្ទ)	✓	✓	✓
បំណិនពាក្យ			✓
• ពាក្យចូន			✓
• វេវចនសព្ទ-បដិសព្ទ- សទិសសព្ទ		✓	✓
ការស្គាល់ហេតុ និងផល			✓
ការវិភាគតួអក្សរ			✓
បំណិននិយាយ[6]	✓	✓	✓
បំណិនស្តាប់[7]	✓	✓	✓

[6] មិនបានបញ្ចូល

[7] មិនបានបញ្ចូល

ឯកសារចែក ៣.៥.៣: ការស្វែងយល់ពីទម្រង់នៃសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន

សូមត្រួតពិនិត្យសេចក្តីពន្យល់នៃទំព័រគម្រូដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន និងពិភាក្សានូវសំណួរដែលលោកអ្នកឆ្ងល់ បន្ទាប់មកឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម ។

១ : សមត្ថភាពសិស្ស .ផ្នែកនេះបង្ហាញអំពីសមត្ថភាពអំណានដែលសិស្សត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងពេលសិក្សាតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ។

២ : បំណិនអំណាន .ផ្នែកនេះបង្ហាញអំពីបំណិនមួយក្នុងចំណោមបំណិនអំណានទាំង៥ដែលសិស្សត្រូវចេះ រួមមាន ការស្គាល់សូរ ការស្គាល់តួអក្សរ និងសូរ ការចេះវាក្យសព្ទ ការចេះអានស្ទាត់ និងការអានដើម្បីយល់ន័យ ។

៣ : ខ្លឹមសារ .ផ្នែកនេះបង្ហាញពីខ្លឹមសារសង្ខេបដែលសិស្សត្រូវរៀនតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ដូចជា តួអក្សរ វណ្ណយុត្ត ។ល។

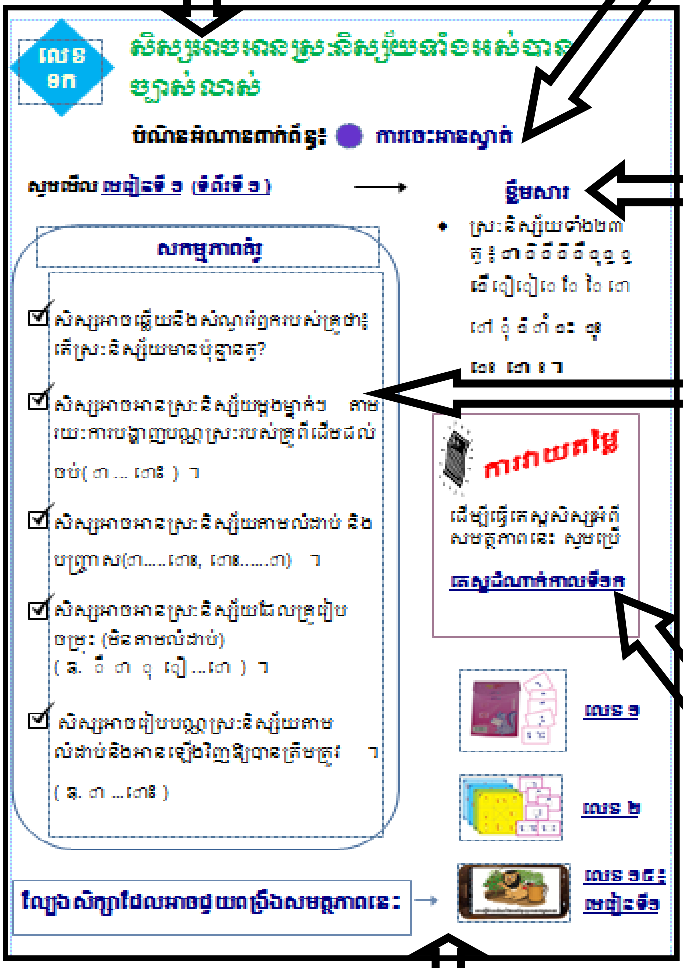

៤ : សកម្មភាពគំរូ .ផ្នែកនេះ ផ្តល់នូវកិច្ចការជាក់លាក់ឆ្លើយតបទៅនឹងសមត្ថភាពសិស្ស ។ បើសិស្សបំពេញកិច្ចការមួយឬច្រើនបានជោគជ័យ នោះមានន័យថាសិស្សទទួលបាននូវសមត្ថភាព ។

៥ : ឧបករណ៍វាយតម្លៃ .ផ្នែកនេះ: បង្ហាញពីឧបករណ៍តេស្តដែលមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធដែលគ្រូអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីវាយតម្លៃសមត្ថភាពសិស្ស ។ ដោយផ្អែកទៅតាមបំណិន អំណានគឺមានទាំងតេស្ត សំណេរ និងផ្ទាល់មាត់ ។

៦ : ល្បែងសិក្សា .ផ្នែកនេះបង្ហាញអំពីល្បែងសិក្សាដែលគ្រូអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសិស្ស ។

គម្រូឧទាហរណ៍ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅស្តង់ដាអំណានរបស់ក្រសួង

លំហាត់: ការស្វែងយល់ពីសៀវភៅស្តង់ដា

សេចក្តីណែនាំ: សូមអានសំណួរនីមួយៗខាងក្រោមក្នុងក្រុម រួចត្រួតពិនិត្យសៀវភៅស្តង់ដាអំណានដើម្បីស្វែងរកចម្លើយ ។

1. តើមានប៉ុន្មានដំណាក់កាលនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណានថ្នាក់ទី១? ថ្នាក់ទី២? ថ្នាក់ទី៣?

   ថ្នាក់ទី១ : __________ ថ្នាក់ទី២ : __________ ថ្នាក់ទី៣ : __________

2. តើដំណាក់កាលណាដែលវែងជាងគេនៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណានានីមួយៗ? និងដំណាក់កាលណាខ្លីជាងគេ?

   (វែងជាងគេ) ថ្នាក់ទី១: __________ ថ្នាក់ទី២: __________ថ្នាក់ទី៣: __________

   (ខ្លីជាងគេ) ថ្នាក់ទី១: __________ ថ្នាក់ទី២: __________ ថ្នាក់ទី៣: __________

3. តើមានតេស្តដំណាក់កាលប៉ុន្មាននៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាននីមួយៗ? តើមានតេស្តផ្ទាល់មាត់ប៉ុន្មាននៅក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាននីមួយៗ?

   (តេស្តដំណាក់កាល) ថ្នាក់ទី១: _______ ថ្នាក់ទី២: ________ ថ្នាក់ទី៣: ________

   (តេស្តផ្ទាល់មាត់) ថ្នាក់ទី១: ________ថ្នាក់ទី២: ________ ថ្នាក់ទី៣: _________

4. តើកម្មវិធីសុសវែរមានប៉ុន្មានមេរៀនដែលប្រើសម្រាប់បង្រៀនភាសាខ្មែរ?

   ____

5. តើគេប្រើល្បែងសិក្សាឡូតូដើម្បីពង្រឹងបំណិនអំណានអ្វី ? តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?____

6. សូមមើលស្តង់ដា៨ខ ក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាថ្នាក់ទី២ តើបំណិនអ្វីដែលជាបំណិនសំខាន់សម្រាប់បណ្តុះឱ្យកុមារទទួលបាននៅក្នុងស្តង់ដានេះ? តើតេស្តអ្វីដែលសមស្របយកមកប្រើជាមួយស្តង់ដានេះ? តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?

   ____

ឯកសារចែក ៣.៥.៤: ការប្រើឧបករណ៍វាយតម្លៃក្នុងសៀវភៅស្តង់ដាអំណាន

គំរូតេស្តស្តង់ដាអំណាន(ថ្នាក់ទី១,ទំព័រ៩១)

ជំហាន ១: ចែកឯកសារតេស្តដល់សិស្សម្នាក់ៗ ដោយប្រើសន្លឹកអ៊ិតក៏បានឬ សន្លឹកថតចម្លងក៏បាន
ជំហាន ២: អានសេចក្តីណែនាំពីរបៀបប្រើតេស្តនីមួយៗ
ជំហាន ៣: បន្ទាប់ពីអានសេចក្តីណែនាំរួច ប្រគល់តេស្តដល់គ្រូបន្ទុកថ្នាក់។
ជំហាន ៤: ធ្វើតារាងលទ្ធផលតេស្តដោយបំពេញក្នុងប្រអប់តូចផ្នែកខាងស្តាំ។

៤.ង៖ សិស្សអាចអានពាក្យដោយចំណាំដែលមានប្រើមូសិកទន្ត(៉) និងត្រីស័ព្ទ(៊)ជាមួយស្រៈ ិ ី ឹ ឺ ើ ាំ ត្រូវដូររាងជាក្បៀស (,) (ការចេះវាក្យសព្ទ)

១.		ប៊ីអ	ឆៃយ៉ាំ	ចាប៉ី
២.		ហ៊ឹហា	ប៊ីអ	ភាស៊ី
៣.		ញ៉ាំ	ញ៉ាំញ៉ើ	រ៉ាំរ៉ៃ
៤.		ស៊ាំ	ស៊ី	ឆៃយ៉ាំ
៥.		រ៉ាំរ៉ៃ	ភាស៊ី	ប៉ី
៦.	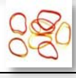	កៅស៊ូ	ហ៊ឹហា	ស៊ាំ

ពិន្ទុ
៦

៤.ច៖ សិស្សអាចអានយល់ពាក្យ ឃ្លា ល្បះ ខ្លី ដែលប្រើមូសិកទន្ត(៉) និងត្រីស័ព្ទ(៊) (ការអានដើម្បីយល់)

១.	ចៅម៉ៅចេះយំង៉ាៗ។	____
២.	មីញ៉ាំនារី។	____
៣.	តាប៉ូកេះចាប៉ី។	____
៤.	តាឈ៉ុំឈឺរ៉ាំរ៉ៃ។	____
៥.	វ៉ារចៅវ៉ាចេះ។	____
៦.	ទីនេះអ៊ូអរ។	____

ពិន្ទុ
៦

ពិន្ទុសរុប
៣៦

ការប្រើលទ្ធផលតេស្ត – សំណួរមួយចំនួនដែលត្រូវឆ្លើយ 91

សំណួរទី១: សន្មតថាសិស្ស១០នាក់បំពេញចម្លើយស្ទើរតែត្រូវទាំងអស់នៅក្នុងផ្នែក ៤ង ប៉ុន្តែមិនអាចឆ្លើយសំណួរក្នុងផ្នែក ៤ច តើអ្នកនឹងសន្និដ្ឋានដូចម្តេច?

សំណួរទី២: សូមផ្តល់នូវសកម្មភាពល្អៗមួយចំនួនដែលអាចយកមកបង្រៀនស្តង់ដានេះឡើងវិញ ។ តើសកម្មភាពគំរូទាំងនេះមាននៅក្នុងទំព័រទីប៉ុន្មាន ?

សំណួរទី៣: តើមានសម្ភារល្អៗអ្វីខ្លះដែលអាចយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀនឡើងវិញបាន?

សូមសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកក្នុងចន្លោះដែលបានផ្តល់ខាងក្រោម៖

សំណួរទី១:

សំណួរទី២:

សំណួរទី៣:

ឯកសារចែក ៣.៥.៥ : បញ្ជីតាមដានសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម

ឈ្មោះសិស្ស: ________________________________ ថ្នាក់: _____________

ឈ្មោះគ្រូ: ____________________________ ឆមាស: _____________

ល.រ	ឈ្មោះសិស្ស (A)	តេស្តបានធ្វើ (√) តេស្ត ១-៩ (សំណេរ); ០១=តេស្តផ្ទាល់មាត់ ១; ០២= តេស្តផ្ទាល់មាត់២ (B)											កម្រិតស្តង់ដាដែលមិនយល់ (ធ្វើបញ្ជីកម្រិតស្តង់ដា: ១ក, ១ខ ..។ល។) (C)	វិធានការឆ្លើយតបរហ័ស (√) (D)						ការវាយតម្លៃ EGRA ចុងក្រោយ (E)
		១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	០១	០២		ប្រជុំមាតាបិតា	ល្បែងក្នុង បណ្ណាល័យ	សិស្សជួយសិស្ស	មាតាបិតាជួយបង្រៀន	ល្បែងសុសហ្វែរ	ផ្សេងៗទៀត (សូមបញ្ជាក់)	ខ្សោយ (P) មធ្យម (S) ល្អ (G)
១																				
២																				
៣																				
៤																				
៥																				
៦																				
៧																				
៨																				
៩																				
១០																				
១១																				

១២																				
១៣																				
១៤																				
១៥																				
១៦																				
១៧																				
១៨																				
១៩																				
២០																				

របៀបបំពេញបញ្ជីតាមដានសិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម

1. បញ្ជីនេះត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់កត់ត្រាសិស្សដែលជួបការលំបាកក្នុងការអានផ្អែកលើលទ្ធផលនៃតេស្តវាយតម្លៃ ។ បញ្ជីនេះមិនគួរប្រើប្រាស់សម្រាប់សិស្សទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់នោះទេ ។
2. សិស្សទាំងឡាយណាដែលទទួលបានពិន្ទុតិចជាង៥០% លើកម្រិតស្តង់ដារ (ឧទាហរណ៍ ១ក, ១ខ ។ល។) នៃតេស្តវាយតម្លៃ គឺជាគោលដៅត្រូវរៀបចំអន្តរាគមន៍ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យបានចេះ ។
3. សិស្សទាំងឡាយណាដែលស្ថិតក្នុងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចខាងលើត្រូវកត់ឈ្មោះចូលក្នុងបញ្ជីនេះ (ក្ឡោន A) ។
4. សិស្សទាំងឡាយណាដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី ត្រូវបញ្ជាក់ថាពួកគេបានធ្វើតេស្តមួយណា (ឧទាហរណ៍ តេស្តសម្រាប់ដំណាក់កាលទី១, តេស្តសម្រាប់ដំណាក់កាលទី២ ។ល។) គ្រូត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីតាមដានសិស្ស នៅពេលចាប់ផ្តើមធ្វើ តេស្តដំណាក់កាលបន្ទាប់ (ក្ឡោន B) ។
5. គ្រូត្រូវបញ្ជាក់អំពីកម្រិតស្តង់ដារដែលសិស្សជួបការលំបាកនៅក្នុងក្ឡោន (C) ។
6. គ្រូត្រូវបំពេញវិធានការឆ្លើយតបចំពោះសិស្សដែលជួបការលំបាកក្នុងការអានក្នុងក្ឡោន (D) ។ សកម្មភាពនេះគួរតែសម្របសម្រួលជាមួយនាយកសាលា មាតាបិតា បណ្ណារក្ស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។
7. ត្រូវធានាដើម្បីបង្ហាញពីពិន្ទុចុងក្រោយ នៃការធ្វើតេស្ត EGRA (បើមានការធ្វើតេស្តនៅសាលា) ក្នុងជួរឈរ E

បណ្ណពិន្ទុសិស្សសម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការរៀនបន្ថែម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

បណ្ណពិន្ទុសិស្ស

សម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី១

ឈ្មោះសិស្ស: ____________________

ថ្នាក់: ________

*សាលាបឋមសិក្សា:*____________________

ស្រុក: ____________ *ខេត្ត :* __________

ឈ្មោះគ្រូ : ____________________

ខែ : ____________ *ឆ្នាំ :* ____________

ហត្ថលេខាគ្រូ : ____________________

សូមជួយកូនរបស់អ្នកក្នុងការរៀនអាននៅផ្ទះដោយឱ្យពួកគេ

ហ្វឹកហាត់ល្បែងសិក្សា និងលំហាត់ផ្សេងៗដែលបានស្នើ

ក្នុងបញ្ជីបណ្ណពិន្ទុនេះ

ឈ្មោះប្រធានបទអំណាន: ____________________

____

មេរៀនក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល: ____________________

ពិន្ទុក្នុងតេស្តដំណាក់កាល: ________

ចំណុចដែលកូនរបស់លោកអ្នកជួបការលំបាក:

____

____

____

____

អ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន:

☐ *មកបណ្ណាល័យដើម្បីសុំខ្ចីល្បែងសិក្សាសម្រាប់កូនអ្នក។ល្បែងសិក្សាឬសៀវភៅដែលអ្នកត្រូវខ្ចីមាន :*

____

____

☐ ដំឡើងសុសវែរល្បែងសិក្សាចល័តក្នុងទូរស័ព្ទទំនើបបើសិនជាអ្នកមាន ។ បើអ្នកចាប់អារម្មណ៍សូមទាក់ទងគ្រូបង្វឹកអំណានតាមរយៈ:

ទូរស័ព្ទលេខ:____________________